



AĞASAR

YIL : 3 SAYI: 4 OCAK 2010

Kültür Araştırma Dergisi



Prof. Dr. Gökhan İpek ile İLK KALP NAKLİ

ŞALFED DANIŞMA KURULU



ŞALPAZARI
YÜKSEKOKULU
HAK EDİYOR



- ✓ Kadastro Çalışması mı?
Mülkiyet Hakkını Gasp mi?
- ✓ Ağasar Deresi
Hidroelektrik Potansiyeli
- ✓ Şalpazarı'nın İktisadi Tarihi
ve Problemlerine Çözüm

Saygıdeğer hemşehrilerim;

18 Ekim 2009 tarihinde yaptığımız “3. Olağan Genel Kurul Toplantısı” neticesinde **Şalpazarı Dernekler Federasyonu** (ŞALFED) Genel Başkanlığına seçilerek on dokuz kişilik Yönetim Kuruluyla birlikte görev nöbetini devralmış bulunuyoruz.

Yönetim Kurulu olarak ilk toplantımızı 20 Ekim 2009’da gerçekleştirerek görev dağılımı yaptık. Birbirinden değerli, yetenekli ve görev aşkıyla dolu arkadaşları bir arada görmek, Ağasar kültürüne hizmet yolunda azim ve kararlılığımı daha da artırdı.

Ağasar kültürünün kendi insanlarımıza ve evrensel kültüre daha hızlı taşınması imkanını sağlayan internet sitemizi (www.salfed.com) tamamen yenileyip aktif ve güncel hale getirmek ilk işimiz oldu. Web sitemizin teknik ve içerik çalışmalarını profesyonel kıvamda gerçekleştiren kadronun Ağasarlı uzmanlar olması bizler için ayrı bir kıvanç kaynağıdır. Ayrıca kurduğumuz internet radyomuz (**Radyo Ağasar**), sitemiz üzerinden yirmi dört saat yayına başlamıştır.

Kendisinden hizmet nöbetini devraldığım değerli başkanımız **Harun Özdemir** Beyin -Ağasar tarihinde bir ilk olarak yayınladığı- **Ağasar-Kültür Araştırma** dergimizin elinizdeki 4. sayısını yeni zenginleştirmelerle takdirlerinize arz etmiş bulunuyoruz.

Ağasar’ın tamamını kucaklamak ve hizmetlerimizi daha etkin yürütmek amacıyla tüzüğümüzde de öngörülen “Danışma Kurulu”nu oluşturduk. Seçkin insanlarımızdan oluşan bu kurulun maddi ve manevi/fikrî desteklerini daima yanımızda hissedeceğiz.

Mart ayı içerisinde bir “**Kültür ve Dayanışma Gecesi**” düzenleyerek moral ve güç kazanmak istiyoruz.

İstanbul ve dışındaki bütün Şalpazarı derneklerini ŞALFED bünyesine katmak; bütün sivil toplum örgütleri ve yerel yönetimlerle işbirliği ve dayanışma içerisinde olmak arzusundayız. Bu bağlamda İstanbul’daki ‘**Şalpazarı Derneköylüleri Kültür ve Sosyal Yardımlaşma Derneği**’nin, 13.12.2009 tarihinde yaptıkları genel kurulda, federasyonumuza katılma kararı almaları bizleri sevindirmiştir. Hayırlı olmasını diliyoruz.

Gençlik ve **Kadın Kollarımızla** etkin faaliyetler yapmayı planladık. Özellikle okuyan ve okumuş gençliğimizi ve kadınlarımızın tamamını hizmet alanımız içinde değerlendirmek istiyoruz. Bu konudaki çalışmalar hızlı bir şekilde yürütülmektedir.

Okuyan gençlerimize burs vermek, muhtaç insanlarımıza yardımda bulunmak için her türlü gayreti göstereceğiz.

Kısaca Ağasar’ın kültürel farklılığını da ortaya koyarak hizmetlerimizle örnek bir federasyon olmak istiyoruz. Her şey Şalpazarlıların birlik ve beraberliği, dayanışması ve kalkınması için.

Tüm hemşehrilerimin fikir ve yardımlarını bekliyor saygı ve sevgilerimi sunuyorum. □



Muzaffer BAYRAKTAR
ŞALFED Genel Başkanı

İMTİYAZ SAHİBİ

Şalpazarı Dernekler Federasyonu Adına

Muzaffer BAYRAKTAR

gsm: 0533 3709132

GNL. YAYIN YÖNETMENİ ve YAZI İŞLERİ MD.

Hakkı BAYRAKTAR

bayraktar@hakikat.net

gsm. 0532 467 43 79

GENEL KOORDİNATÖR

Ali DEMİRTÜRK

gsm: 0532 361 60 69

EDİTÖR

Mustafa KÜÇÜK, Bülent ŞİRİN

GÖRSEL YÖNETMEN

Cemile KÖSE

HUKUK DANIŞMANI

Av. Ali Osman TAŞKIN



AĞASAR
Kültür Araştırma Dergisi

ISSN : 1308-4143

Kirazlıtepe Mh.
Orhan Seyfi Orhon Cd.
No:70 / D
Üsküdar-İstanbul
tlf. & faks:
(0216) 422 89 00

www.salfed.com

YAYIN KURULU

**Hakkı BAYRAKTAR, Abdullah GÜLAY,
Kamil BAYRAKTAR, Hasan KÖSE,
Bülent ŞİRİN, Mustafa ATALAR,
Mustafa KÜÇÜK, Mustafa KAHRAMAN,
Hasan KESKİN, Kemal SARI, Erol YANIK.**

Tasarım / Mizanpaj / Tashih-Redaksiyon

ALEMDAR

Grafik Uygulama

Ubeydullah BAYRAKTAR, İsmail H. BAYRAKTAR

Reklam -Halkla İlişkiler

Mehmet SAYAL, Mustafa ERDİN

Baskı

Yazın Matbaacılık / Maltepe mh.Çiftelavuzlar cd.
Prestij İş Mrkz. No: 27/806 K: 9 Zeytinburnu-İST.
info@yazinbasinyayin.com Tlf.&Faks:0212 565 01 22

- 3** ● ŞALPAZARI YÜKSEKOKULU HAK EDİYOR (Ahmet Yüksel GÜLAY / Şalpazarı İlçesi Yüksek Öğretim Der. Bşk.)
- 6** ● PROF. DR. GÖKHAN İPEK İLE İLK KALP NAKLİ (Röp.: Muzaffer BAYRAKTAR Hasan KESKİN)
- 9** ● ŞALPAZARI / Şiir (Mustafa ÇALDAĞ)
- 10** ● ŞALFED YENİ DÖNEM YÖNETİM KURULU VE FAALİYETLERİ
✓ ŞalFed Danışma Kurulu Toplantısı /13
✓ ŞalFed Halk-Yetkili Buluşturması /17
✓ Dârülaceze’de Ağasar Esintileri / 17
- 18** ● AĞASAR’IN GENÇ FİDANLARI: ŞALFED GENÇLİK (Hasan KESKİN)
- 21** ● ‘FEDERASYON’A ÇIKAN YOLUN İLK ADIMLARI
- 22** ● KÜLTÜR TAMAM; YA DAYANIŞMA?.. (Bülent ŞİRİN / Günebakış gzt. temsilcisi)
- 24** ● ŞALPAZARI’NIN İKTİSADÎ TARİHİ VE PROBLEMLERİNE ÇÖZÜM (Mustafa BULAN / Vakıfbank Şb. Md.)
- 27** ● SİS DAĞI / Şiir (Murteza BAYRAKTAR)
- 28** ● AĞASAR AÇILIMI (Erol YANIK)
- 30** ● KADASTRO ÇALIŞMASI MI? MÜLKİYET HAKKININ GASPI MI?.. (Av. Ali Osman TAŞKIN)
- 31** ● AĞASAR ESİNTİLERİ-1 (Manzaralar)
- 32** ● AĞASAR DERESİ HİDROELEKTRİK POTANSİYELİ (Ayhan KANDEMİR / Enerji ve T. Kaynaklar Bakanlığı Enerji İşleri Gnl. Mdlğ. Şb. Md.)
- 34** ● AĞASAR’IN İLK MİMARİ YÜKSEK MİMAR İBRAHİM SARI İLE SOHBET (Röp.: İ. Hakkı ALEMDAR)
- 36** ● TÜRKİYE’NİN “ALMANCISI” ALMANYA’NIN “YABANCISI”: GURBETÇİLERİMİZ (Abdullah GÜLAY /Edebiyatçı-Eğitimci)
- 42** ● NÂM-I DİĞER: HIRIBÛ KÖR OSMAN (Hasan KESKİN)
- 44** ● ŞALPAZARI BELEDİYE BAŞKANI FEHMİ CENGİZ İLE SÖYLEŞİ (Röp.: Hakkı BAYRAKTAR)
- 48** ● ESKALA / Şiir (Fahri ÖZDEMİR)
- 49** ● SİS DAĞI TARZANI: YETKİN DEMİR (Hakkı BAYRAKTAR)



3



6



9



10



13



34



44



76

- 50** ● KÖYLERİMİZ / DERNEKLERİMİZ
✓ Kasımağzı Köyü / 50
✓ Kasımağzı Kö.Yard. ve Day.Der. / 52
✓ Dorukkiriş Köylüleri Kalkındırma Yard. ve Güzelleştirme Derneği / 54
✓ Ağasar Şalpazarlılar Kültür ve Yardımlaşma Derneği / 56
✓ Çamlıca Kö. Kült. ve Yar. Dern. / 57
✓ Şalpazarı Dereköylüleri Kültür ve Sos. Yard. Derneği / 58
✓ Doğancı Kö. Kültür ve Day. Der. / 59
✓ Kadirga Yaylası Kült. ve TurizmÇev. Koruma ve Güzelleştirme Der. / 60
- 61** ● AĞASAR ESİNTİLERİ-11(Manzaralar)
- 62** ● AĞASAR HORİPSİN EKİBİ(Tablo)
- 63** ● İŞİ DE KALBİ DE ALTIN: MUAMMER ÇOLAK / Üçel Kuyumculuk (Erol YANIK)
- 64** ● EĞİTİMDE BAŞARININ ANAHTARI: OKUL-AİLE İLİŞKİSİ (Yrd.Doç.Dr. Cemalettin İPEK / Rize Ü. Eğitim Fak. Öğ.Üyesi)
- 66** ● ÇOCUKLARIMIZIN EĞİTİMİNDE SOSYAL ETKİ (Sezgin ÖZDİN / Şalpazarı İmam-Hatip L. Md.)
- 67** ● YAŞADIĞI GİBİ GÜZEL ÖLEN AĞASAR GAZİLERİNDEN KUŞOĞLU OSMAN VE AHMET KARAGÖZ KARDEŞLER (Kamil BAYRAKTAR /Gazeteci-Yazar)
- 70** ● CİHAN HAKİMİYETİ SIRRI YA DA YÖNETİCİLERİMİZE ERTUĞRUL GAZİ VASİYETİ (Aydın TÜRKMEN / İnsan Kaynakları ve Eğitim Müdürü)
- 72** ● TOPLUMSAL DEĞERLER / KUŞAK ÇATIŞMASI VE KİMLİK EROZYONU (Hasan KÖSE / Tarihçi-Yazar)
- 74** ● KUR’ÂN’I ANLAMAK VE O’NA TABİ OLMAK (Hakkı BAYRAKTAR / İlahiyatçı)
- 75** ● MAÇ SADECE SAHADA MI OYNANIYOR?.. (Harun ÖZDEMİR / ŞalFed 1. ve 2. Dönem Gnl.Bşk.)
- 76** ● ŞENOL GÜNEŞ İLE DÖRDÜNCÜ DÖNEM (Mustafa KAHRAMAN / Meltem Tv Spor Md.)
- 78** ● BU HARİTA HANGİ ÜLKENİN?.. (Mehmet DEMİRKOL / Milliyet gzt. spor yazarı)
- 79** ● FIKRALAR / Ağasar’dan -Karadeniz’den (Hakkı BAYRAKTAR)
- 80** ● AĞASAR GELİN KIYAFETİ (Tablo)

ŞALPAZARI YÜKSEKOKULU HAK EDİYOR

İlçemiz Şalpazarı'nın başını ağrıtan göç sorununa önemli oranda ket vuracak, hatta tersine bir göçün fitilini ateşleyecek bir yüksek okulu Şalpazarı hak ediyor. Bunu tarihi, coğrafyası, Türkiye'nin kuruluşuna yaptığı maddi ve manevi her türlü katkı ile hak ediyor.



Ahmet Yüksel GÜLAY(*)

Ülkemizin uzun yıllardır birlikte yaşamak zorunda kaldığı en büyük sorunlardan birisi hiç şüphesiz göç sorunudur. Bu sorun öyle kronik bir halde seyretmiştir ki, ülke nüfusunu teşkil eden bireylerin sürekli olarak hangi adreste ikamet ettikleri bile çoğu zaman sağlıklı bir şekilde bilinememez olmuştur.

Bilinen birçok sebep bir yana bu göç olgusunu doğuran sebeplerin başında, klasik bir tabirle söylemek gerekirse, insanımızın doğduğu yerde değil doydugu yerde yaşamak zorunda olduğunun farkında olması gelmekte; bu yüzden onlar doyabileceklerini umdukları yerlere hareket etmektedir. Bu hareket çoğu zaman bir bereket getirmiştir ve umulanlara nail olunmuştur. Ama bir yerlerde mutlaka bir eksiklik kendini göstermiş ve bu eksikliğin yeri hiç ama hiç doldurulamamıştır. Bu gerçek, yedi yıl süreyle belediye başkanlığını yaptığım Geyikli'den takriben yarım asır önce İzmit'in Arifiye ilçesine savrulan İskenderoğlu Ali Osman Gülay'ın eşi Havva teyze tarafından bizzat dile getirildiği gibi; *"Buralarda çok rahatız. Halimiz, vaktimiz yerinde. Ama Alagâvur (Geyikli) gibisi yok. Alagâvur bir başkaydı!"* şeklinde hasret dolu sözlerle mutlaka dışa vurmaktadır.

İşte bu dışa vurum, özellikle yaz mevsiminde göçe isyan edencesine ters istikamette toplu yürüyüş gibi bir tavırla kendisini göstermekte; **Kadırga, Sis Dağı** gibi yaylalarımızdaki şenliklerin olduğu zaman diliminde yöremize olan insan akını, bir baraj kapağının açılmasıyla serbest kalan suların susamış dere yataklarındaki coşkun coşkun çağlayarak denize doğru seyretmesini andırmaktadır.

Bu tespitler, gurbet elde dikiş tutturabilenler için söz



Foto.: Beldüz

konusudur elbette. Umduklarını bulabilenler, uzak diyarlara savrulmayı göze alıp da doymayı başarabilenler içindir.

● Neslimiz Kayboluyor / Geleceğimiz Bugünle Bağı Koparıyor

Bütün bunların yanında ana yurtlarından gurbet diyarlarına savrulanlardan nicelerinin, her yönüyle daha sıkıntılı bir hayatın içinde kendilerini buldukları görülmüştür. Sıkıntılı hayatın yükü kaldırılamaz olunca kimileri içki ve kumar gibi illetlerin pençesine düşmüştür. Kimileri için de kader öyle tecelli etmiştir ki, ölüm döşğinde doğdukları yere dönmek zorunda kalmışlardır. Kimilerine ise bu bile nasip olmamış; hiç olmazsa cenazelerinin gelmesi sılada-kilere bir teselli olmuştur.

Savrulma güzergahının hudutlarımızı aşan bölümlerinde (Almanya, Hollanda, Fransa vs.), nice aileler dar-madağın olmaktan kurtulamamış; nice aileler de, ha düştü ha düşecek bir pozisyonda böyle bir uçurumun kenarında acı içinde kıvrınmaktadır. Daha da acısı, bu ailelerin üçüncü nesil olarak ün salmış evladı ise hem kimliklerini hem de kişiliklerini sıyrıp atmanın eşindedir.

● "Şalpazarı'ndan Daha Büyük Şalpazarı Dışarıda" Ya Da "Şalpazarı'ndakinden Daha Çok Şalpazarılı Dışarıda"

İlçemiz Şalpazarı, göç olgusundan payına düşeni, pozitif boyutundan ziyade çoğu zaman negatif boyutundan ileri derecede almıştır. **İstanbul'un Üsküdar'ında, Tuzla'sında, İzmir'in Bayraklı'sında, Samsun'da** yeni Şalpazarı'lar kurulacak kadar...Daha nice Şalpazarı'lar ise,



Foto.: Kamil Bayraktar

Şalpazarı Belediye Bşk. **Fehmi Cengiz** başta olmak üzere, Şalpazarılı işadamları **Selçuk Usta, Şaban Yılmaz, Hasan Bulan, Osman Demir, Osman Buğaz** ve bendeniz **Ahmet Yüksel Gülay** olarak bir araya geldik; **"Şalpazarı İlçesi Yüksek Öğretim Derneği"**ni kurduk.

hem Türkiye hem de Avrupa ülkelerinin çeşitli vilayetlerinde darmadağın şekilde adeta bir yapboz örneği sergilenmektedir.

Bu tablo elbette ki iç açıcı bir tablo değildir. Çünkü bir taraftan genelde Türkiye'nin, özelde de Şalpaazarı'nın güzel mi güzel köyleri, vadileri, dağları, yaylaları boşalmakta; bağları, bahçeleri, yolları insansız kalmakta; okulları öğrencisizlikten kapanmakta; diğer taraftan da aynı Türkiye'nin bazı bölgeleri adeta hormonlu yiyecekler gibi orantısız şekilde büyümektedir. Bazı yetkililer tarafından "İstanbul'a her yıl bir Eskişehir ekleniyor." şeklinde tarif edilen bu büyüme ise hemen her gün yazılı ve görsel medyaya konu olduğu veçhile devasa sorunlara yol açmaktadır. Yetkililere de omuzlarına yüklenen bu sorunlarla boğuşmak düşmektedir. Türkiye, bu boğuşmaların eksik olmadığı bir muharebe meydanına dönmüş ülke özelliği arz etmektedir.

Oysa böyle bir muharebe meydanına dönmemenin de, dönmüşlükten kurtulmanın da mutlaka çareleri vardır. Göç özelinde söylemek gerekirse çare, insanımızın doğdukları yerde doymalarını temin etmekten başkası olmasa gerek-



Foto.: www.salpazar.gov.tr

Afyon'daki görevi sırasında ilçesine üniversiteye bağlı birimler açılması konusunda yakından ilgilenme gibi bir tecrübe sahibi olan Şalpaazarı Kaymakamı Sn. **Soner Zeybek**'in de katıldığı ilk toplantımızda yol haritamızı belirledik.

tir. Şalpaazarı için düşünüldüğünde ise, Şalpaazarı'nda doğanları, Türkiye'nin ve dünyanın çeşitli yerlerinde yeni yeni Şalpaazarılar kurmak zorunda kalmaktan kurtarmak, Şalpaazarı'nda doyabilmelerini sağlamaktır.

● **Elimizi Taşın Altına Koyduk**

Peki bu konuda kimlere ne görevler düşmektedir? Elbette görev sıralamasında ilk sıra Şalpaazarılılarıdır. Şalpaazarı'nda doğanların, Şalpaazarı'nın havası ve suyu ile büyüyenlerin, Şalpaazarı'nda nefes almaya devam edenlerin ve özellikle Şalpaazarı gerçeğinin farkında olanlarıdır.

Bu kitlenin mensupları olarak durumdan kendimize vazife çıkardık ve elimizi taşın altına koyma ihtiyacı hissettik. "Şalpaazarı'nın menfaatleri her şeyin üzerindedir." dedik. Siyasi düşünce farklılıklarımızı bir kenara koyduk. Hatta bunu bir zenginlik telakki ettik. Şalpaazarı'nın bahse konu sorununa çözüm bulmak için yapılması gerekenler hususunda birlikte kafa yorduk. İktisadi, sosyal ve kültürel birtakım projeleri masaya yatırdık.

Bu projelerden birisi olarak Şalpaazarı'nda bir yüksek- okul açılmasının, şirin ilçemizin göç sorununun çözümüne önemli katkı sağlayacağı kanaatine vardık. Soruna ne ka-

dar ciddi şekilde yaklaştığımızın göstergesi olarak da, bu kanaatimizi resmi bir çatıya dönüştürdük. Başta Şalpaazarı Belediye Başkanı **Fehmi Cengiz** olmak üzere **Şalpaazarılı iş adamları Selçuk Usta, Şaban Yılmaz, Hasan Bulan, Osman Demir, Osman Buğaz ve Geyikli Belediyesi Eski Başkanı** olarak bendeniz **Ahmet Yüksel Gülay** bir araya geldik. 17.11.2009 tarihi itibarıyla "Şalpaazarı İlçesi Yüksek Öğretim Derneği"ni kurduk. İlk iş olarak da 1994-1999 yılları arasında Şalpaazarı Belediye Başkanlığı görevini yürütmüş olan ve halen İl Genel Meclisi Üyesi olan **Hüsnü Kaya'nın Karadeniz Teknik Üniversitesi** Rektörlüğü'ne yapmış olduğu yüksek okul müracaat dosyasını raftan indirdik. İlk toplantımızı da 20.11.2009 tarihinde gerçekleştirdik. Afyon'daki görevi sırasında ilçesine üniversiteye bağlı birimler açılması konusunda yakından ilgilenme gibi bir tecrübe sahibi olan Şalpaazarı Kaymakamı **Soner Zeybek**'in de katılarak önemli tavsiyelerde bulunduğu toplantıda yol haritamızı belirledik.

● **Çarelerden Bir Çare**

Gereğini zamanında yapmak üzere bu yol haritasını dernek yetkililerinin tamamının çantasına koymuş olmaları bir yana, "Neden yüksek okul?" sorusuna da cevap vermekte fayda vardır sanırım.

Bilindiği üzere üniversiteler bilginin üretildiği yerlerdir. Bu özelliği ile de, bir ülkenin lokomotifi konumundadır. Aslında her ülkenin siyasi, sosyal, ekonomik, eğitim v.s. alanlarında yapılan pratik çalışmaların en önemli ilham kaynağının üniversitelerde üretilen teorik bilgiler olduğu muhakkaktır.

Yaşadığımız dünyada, bilgiyi üreten ve dünyaya pazarlayan ülkelerin aynı zamanda dünyanın liderliğini yaptığını hepimiz biliyoruz. Durum böyle olunca, bilginin ve bilmenin değerini genç kuşaklara aktaracak ve onları bilgiye motive edecek yolları bulmak durumundayız.

Şalpaazarı ilçemiz tarihi, sosyokültürel ve folklorik yapısı, güzel Türkçemizi iyi kullanışı, giyimindeki geleneksel ve tarihi değer, her yerde ve her alanda yaşanan yozlaşmaya rağmen kendine sahip çıkma aklı ve kararlılığı ile kesinlikle bir yüksek okulu hak etmektedir. Daha da önemlisi açılacak yüksek okul, bölgenin kültürel zenginliğinden ve farklılığından dolayı kendini geliştirme imkânına sahip olacaktır. Genelde üniversiteler bulunduğu yere maddi ve bilimsel anlamda katkı sağlarken, Şalpaazarı'nda bu durum karşılıklı olacak ve büyük bir sinerjinin oluşacağına herkes şahit olacaktır. Bu yüzden Şalpaazarı'nın potansiyel zenginlikleri göz önünde bulundurularak uygun bir bölümün açılmasına dikkat edilmelidir.

Ender olan şeyler her zaman değerli olmuştur. Şalpaazarımız maddi, kültürel ve insan kaynakları ile kendine özgüdür. Açılacak yüksek okul, bilimsel ve evrensel bir bakışla var olan bu potansiyeli ortaya çıkaracak, ilçemizin, ülkemizin ve dünyanın gündemine gelmesine, yenden tanınip keşfedilmesine vesile olacak ve hak ettiği yeri almasına katkı sağlayacaktır. Yöremizin farklılığı, yüksek okul öğrencileri ve öğretim görevlileri için, bilimsel araştırma imkanlarına fırsat tanıyacaktır.

Şalpaazarı'mızda açılacak yüksek okul, yerel yöneticilerimiz için de önemli bir fırsat olacaktır. Var olan potansi-

yelimizi harekete geçirecek ve ilçe halkına yeni iş sahaları oluşturacak proje çalışmalarına üniversitenin katkısının sağlanması yerel yöneticiler için büyük bir imkan olarak görülmelidir. Bilimsel ilkelere uygun yapılan projelerin, yetkili merciler tarafından kabulü daha kolay olacak ve her halükarda ilçemiz ve yöremiz kazanacaktır.

Onun içindir ki, dağdaki Şalpazarılı çobanımızdan tutun da şehirdeki esnafımıza, tüccarımıza, muhtarımıza, iş adamımıza, bürokratımıza, siyasetçimize, derneklerimize kadar her muhatabımıza derdimizi anlatacağız. Ardından **KTÜ Rektörlüğü** ve **KTÜ Senatosu**'nun kapısını çalacağız. Türkiye'yi en ücra köşesine varıncaya kadar üniversite ve yüksek okullarla donatma politikasını kendine strateji edinen hükümetin merkezi Ankara'nın yolunu tutacağız. Şalpazarı için büyük şans olduğuna inandığımız Şalpazarılı bakanımız, Bayındırlık ve İskân Bakanı **Mustafa Demir** başta olmak üzere Trabzonlu bakanımız Devlet Bakanı **Faruk Özak** ile KTÜ eski öğretim üyesi ve TBMM Sağlık Komisyonu Başkanı **Prof. Dr. Cevdet Erdöl** ile Trabzonlu milletvekillerimizin kapısını aşındıracağız. Hükümetin üniversite ve yüksekokulları yurdumuzun en ücra köşelerine kadar yayma politikasıyla çerçeveli tabloda Şalpazarı ilçemizin de yer almasını talep edeceğiz. Pratik izdüşümünü Şalpazarı'nda görünceye kadar da taleplerimizin takipçisi olmaya ısrarla devam edeceğiz.

Tecrube ile sabit olduğu veçhile kurulacak bir yüksek okul ilçemize bir canlılık, bir hareketlenme getirecek; gerek ekonomik, gerekse sosyal yönden önemli kazanımlara medar olacaktır. Hele hele bu yüksekokulun yöremiz şartlarına uygun ve çokça tercih edilir bölümleri ihtiva etmesi daha fazla katma değeri beraberinde getirecektir. Böyle bir sonucun baştan görülmesi ise bölge insanının bu girişime büyük bir heyecanla destek vermesini sağlayacaktır. Dolayısıyla üniversitemiz **KTÜ**'den talebimiz, bu çok önemli gerçeği dikkate alarak biz Şalpazarılılar'a gereken desteği vermesi olacaktır.

Şalpazarı ilçemiz bunu tarihi ile hak ediyor; geçmişi **1525**'e varan tarihi yerleşim birimi olması hasebiyle hak ediyor. Ülkemiz Türkiye'nin kuruluşuna adanmış yüzlerce şehit ve gazisiyle hak ediyor. Kuruluş sonrasındaki bütün önemli hamlelerde, Kore Savaşı, Kıbrıs Barış Harekâtı, Doğu ve Güneydoğu'daki teröre karşı can vermesiyle ve verecek canlar göndermekten çekinmemesiyle hak ediyor. Şimdiye kadar kendi yağında kavrulmayı yeğleyip devlete yük olmama tavrıyla hak ediyor. Şalpazarı'nı bir şekilde terk etmek zorunda kalanların uzun zaman sonra tekrar topraklarına dönme iradesi göstermeleriyle hak ediyor. Aslında çok fazla bir şey istemeyen Şalpazarılılar için şimdi sıra bu hakkın teslim edilmesinde. Bizlere düşen de, bu hakkın teslim edilmesine vesile olmak tabii ki. Böyle bir vesileyle umduğumuz sonucu gerçekleştirebilirsek ne mutlu bizlere!

Şalpazarı'nın dünden hak ettiği ve insan ile toplum hayatı için en stratejik yatırım özelliği taşıyan bir eğitim-öğretim kurumuna sahip olma hakkının teslimine vesile olma çalışmamızda başta Şalpazarı'nda ikamet edenler olmak üzere, Şalpazarı nüfusuna kayıtlı yüz hemşehrimizin bizlere yürekten katkı sağlayacaklarına, "Bu işte ben de varım." diyerek bir adım öne çıkacaklarına, "Nereye gitmiş olursak olalım dönüp dolaşıp geleceğimiz yer Şalpazarı

olacaktır." gerçeğinin farkında olacaklarına ve "Haydi Ağasarlılar! Yüksekokulumuzu hep birlikte yapalım." diye haykıracaklarına inancımız tamdır.

● 'Şalpazarı Çalıştayı'

İlçemizin kalkınması, gelişmesi, hak ettiği yerde bulunabilmesi için sadece yüksek okul açmanın tek başına yeterli olmayacağı, ilçemizin potansiyelini harekete geçirecek daha başka ayağı yere basan projelere ihtiyaç bulunduğu aşikârdır. Bu konuda Şalpazarılı olup da siyaset, bilim, iş, ticaret, sanat ve basın yayın alanında faaliyet gösteren hemşehrilerimize büyük iş düşmektedir. Anayurdumuz olan ilçemize katkı sağlayacak türden projeler üretmek, öneri ve görüşler ileri sürmek, mevcut taşların üzerine yeni yeni taşlar konulmasını sağlayacak çalışmalarda güç birliği yapmak, ortak platformlar oluşturmak, ortak akılla hareket etmek her Şalpazarılı'nın sevdası olmalıdır.

Özellikle ortak platformlar oluşturarak, ortak aklımızı harekete geçirerek üreteceğimiz gerçekleştirebilir projeler konusunda icracı bir makamda görev yapan Şalpazarılı bakanımız **Mustafa Demir** gerçeğini, bir Şalpazarılı fırsatı



Foto.:Turgay İkinci

Soldan: **Muhammet Ali Sağlam**(sekreter), **Fehmi Cengiz**(Bld. Bşk.), **Ahmet Y. Gülay**(Bşk.), **Mustafa Bayram**(CHP Bld.adayı) ve **Şalpazarlı iki öğrenci**(ayakta)

tını iyi değerlendirmeliyiz. İlçemizin hayrına olacak her projede yardımcı olan bakanımızın, yardımcı olmaya da devam edeceği bilinciyle hareket etmeliyiz.

Sorunların tespiti ve çözüm yollarını gösteren projeler üretme konusunda bir çalıştay yapılmasının yararlı olacağını düşünmekteyim. Bu çalıştay, yurt içi veya yurt dışındaki alanında yetkin Şalpazarılıların sorunları ve çözümleri tartışmasına zemin hazırlanmasının yanı sıra, Şalpazarı'na ait beyinlerin bir araya gelmesine, tanışmasına, kaynaşmasına da vesile olacaktır.

Ancak teşkilatlanmış yapıların gerçekleştirebileceği aşikar olan bu çalıştayı, yöre halkımızın, eğitim, kültür, sanat, sosyal, sportif ve ekonomik alanda gelişmesi için plan ve projeler hazırlayıp, geliştirmeyi ve uygulamayı amaç edinen **Trabzon Şalpazarı Dernekler Federasyonu** (ŞALFED) üstlenebilir.□

(*): Şalpazarı İlçesi Yüksek Öğretim Derneği Başkanı. Geyikli Belediyesi Eski Başkanı / 1955'de Şalpazarı-Geyikli Beldesi'nde doğdu. İlkokulu Geyikli'de, orta ve liseyi Samsun İmam Hatip L. 'nde tamamladı. Daha sonra KTÜ Fatih Eğitim Ens. Sosyal Bilgiler Öğretmenliği bölümünden mezun oldu. 22 yıl resmi din görevlisi olarak çalıştı. 1996-2004 tarihleri arasında iki dönem Geyikli Belediye Başkanlığı görevini yaptı. Çeşitli dönemlerde derneklerde görev aldı. Ticaretle iştigal etmektedir. Siyasi faaliyetlerini AkParti'de sürdürmektedir.

Prof. Dr. Gökhan İPEK Bey, ülkemizin -özelde Şal pazarcılarımızın- yetiştirdiği değerli bilim adamlarından birisi. Akademik kariyeri ve mesleğindeki başarısı, kendisini hak ettiği bir ayrıcalığa sahip kılıyor. Bu ayrıcalık, her kesimden insanlarla -özellikle hemşehrileri ile- sosyal/yakın ilişkisine elbette engel olmuyor. (Bu özelliği bile onun için bir ayrıcalık kabul edilebilir...) Sayın **İPEK**, ilklere imza atmış başarılı bir kalp doktorumuz. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde gerçekleştirdiği kalp nakli ameliyatı, bu ilklerden birisi. Kendisiyle, başta bu başarısı olmak üzere, kalp sağlığımız, hemşehrileri ile diyalogları, hatta siyasi beklentileri üzerine konuştuk. (ŞalFed Genel Başkanımız ve dergimizin imtiyaz sahibi Sn. **Muzaffer BAYRAKTAR** ve yayın kurulumuzdan Sn. **Hasan KESKİN**, bu önemli röportajı gerçekleştirdiler.



Röportaj: Muzaffer BAYRAKTAR - Hasan KESKİN

PROF. DR. GÖKHAN İPEK İLE CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ TARİHİNDE BİR İLK: KALP NAKLİ AMELİYATI

BAYRAKTAR - Sayın hocam; öncelikle değerli vaktinizi bize ayırdığınız için teşekkür ediyoruz. Şal pazarcıları sizinle her zaman gurur duydu. Son aylarda yapmış olduğunuz bir kalp nakli ameliyatı var. Bu konuyla ilgili bilgi almak istiyoruz. Bundan önce sizi kısaca tanıyarak başlayalım isterseniz...

İPEK - Kısaca özgeçmişimden bahsedecek olursak, 1960 yılında Trabzon'da doğdum. İlk ve ortaokulu Trabzon'da okuduktan sonra Trabzon Lisesi'ni birincilikle bitirdim. Daha sonra 1982 yılında Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'ni de birincilikle bitirdim. Müteakiben Hacettepe Tıp Fakültesi'nde ihtisasımı bitirdim. Daha sonra Koşuyolu Kalp Hastanesi'nde klinik şefi olarak görev yaptım. 2006 yılında İstanbul Ü. Rektörlüğü, Kalp Cerrahisi'ni kurmak üzere bizi kendi üniversitesine almak istedi. Bunun üzerine buraya geldik ve çok güzel bir merkez kurduk. Çocuk ve yetişkin kalp ameliyatları, büyük damar ame-

liyatları olmak üzere her tür ameliyatı yaptık.

Bu arada Cerrahpaşa Tıp Fakültesi tarihinde ilk kez kalp nakli ameliyatını burada başarıyla gerçekleştirdik. Otuz altı yaşındaki bir bayan hastaya, kırk beş yaşındaki bir erkek hastadan almış olduğumuz bir kalbi başarıyla naklet-

Cerrahpaşa Tıp Fakültesi tarihinde ilk kez kalp nakli ameliyatını burada başarıyla gerçekleştirdik. Otuz altı yaşındaki bir bayan hastaya, kırk beş yaşındaki bir erkek hastadan almış olduğumuz bir kalbi başarıyla naklettik. Hasta şu anda gayet iyi durumda ve günlük hayatına devam ediyor. Bu hastamızın iki tane kardeşi, aynı hastalıktan vefat etmişler. Biz hastamızı ameliyatla kurtarınca annesi ve babası muazzam bir şükran borcu hissettiler. Çünkü kızları da ölmek üzereydi...

Hasta şu anda gayet iyi durumda ve günlük hayatına devam ediyor. Bu hastamızın iki tane kardeşi, -yirmi beş ve yirmi yedi yaşlarında- aynı hastalıktan vefat etmişler. Biz hastamızı ameliyatla kurtarınca annesi ve babası muazzam bir şükran borcu hissettiler. Çünkü kızları da ölmek üzereydi...

Gerek rektörlük, gerek dekanlık ve gerek valilik bu başarıyı tebrik ettiler. Merkezimizde her türlü kalp ameliyatını çok başarılı bir şekilde yapıyoruz. Bütün vatandaşlarımıza da elimizden geldiğince hizmet etmeye çalışıyoruz.

BAYRAKTAR - Malumunuz, kalp çok önemli bir organımız. Sanıyorum en fazla ölüm kalple ilgili rahatsızlıklardan kaynaklanıyor. Kalbimizi sağlam tutabilmemiz için neler önerirsiniz?

İPEK - Evet, sadece ülkemizde değil bütün dünyada kalp hastalıklarından ölenler ilk sırayı teşkil ediyor. Özellikle yöremiz olan Karadeniz Bölgesi'ne baktığımızda, yaşam tarzı olarak tez canlı insanlar olduğumuzu görü-



Prof. Dr. Gökhan İPEK (soldan ikinci) ve ekibi, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nde bir ilki gerçekleştirerek, otuz altı yaşındaki bir bayan hastaya, kırk beş yaşındaki bir erkek hastadan almış oldukları kalbi başarıyla naklettiler.

rüz. Kırmızı eti çok seviyoruz ve te-reyağı vazgeçilmez yiyeceğimize. Ayrıca bizim “peynirli” diye bir yiye-ceğimiz var. Çocukluğumdan hatırlı-yorum, Trabzon'da her pazar gidip peynirli pide için sıraya girdik. Bun-lar kalp sağlığı için kesinlikle tavsiye edilebilir şeyler değil. Sonra sigara var tabii. Bunların birikimi sonucu çe-şitli kalp rahatsızlıkları karşımıza çı-kıyor.

Bunları önem sırasına sokacak olursak, birinci sırada sigara geliyor. İkincisi beslenme alışkanlıkları, üçün-

Kalp rahatsızlığının sebebi olarak birinci sırada sigara geliyor. İkincisi beslenme alışkanlıkları, üçüncüsü kalıtım ve diğer önemli bir fak-tör de şeker hastalığıdır. Özel-likle şeker hastası olanların yılda en az bir kere check-up yaptırmaları lazımdır. Çünkü ileride mutlaka kalp hastası olarak karşımıza çıkıyorlar.

cüsü kalıtım ve diğer önemli bir fak-tör de şeker hastalığıdır. Özellikle şeker hastası olanların yılda en az bir kere check-up yaptırmaları lazımdır.

Çünkü ileride mutlaka kalp hastası olarak karşımıza çıkıyorlar. Halk ara-

sında şeker hastalığı daha çok “gözü tutar, katarakt yapar,” derler. Ama da-ha önemlisi kalbi etkiler ve enfarktüs-ten hastalar kaybedilir.

Bir başka tür de doğumsal kalp hastalıklarıdır. Bunda da en önde ge-len faktörlerin başında -son zamanda azalmış olmasına rağmen- yakın ak-ra-ba evlilikleri gelir. Tabii ki hamile-likte ilaç alımı gibi bazı şeylerden korunmak lazımdır. Elimizden geldi-ğince spora ağırlık vermek lazımdır.

Ama tabii herkesin yaşına ve fiziksel durumuna göre. Şişman bir adama koşup top oynamasını tavsiye edeme-yiz.

BAYRAKTAR - Şalpaazarı ilçemiz-den -bir şekilde- bir bakan çıktı. İkinci bir bakanımızın olmasını can-ı gönülden istiyoruz. (Karşılıklı gülüşmeler...) Gelecek ile ilgili dü-şünceleriniz arasında siyaset var mı?

İPEK - Tabii biz bilim adamı olarak yola çıktık. İleride neyin ne olacağını



Prof. Dr. Gökhan İPEK, siyasi görüşünü belirtirken; “Bilgi ve birikimlerimizle, ül-kemize daha büyük çapta hizmet etmek isteriz. Biraz siyaset ağı gibi olacak ama bu, halkımızın gönlüne ve isteklerine bağlı bir şeydir. Uygun şartlarda, bizim görüşlerimize uygun düşen bir ortamda olabilir.” diyor.

saptamak çok zor. Şu anda bilim adamı olarak bütün Türkiye'ye olduğu gibi bölgemize de her türlü yardımı yapıyoruz. Ben her tatilde Trabzon'a giderim. Yaylalara gideriz, dede topraklarını gezeriz, herkesle konuşur muhabbet ederiz. Dostluklarımız vardır. Elimizden gelen her türlü yardımı yaparız. Sadece sağlık yönünden değil, her konuda yardımcı oluruz.

Siyasette bilfiil kayıtlı olduğum bir yer yok. Belli bir siyasi gruba yönelmiş durumda değilim. Bizim her kesimden sevenimiz vardır. Tabii ki ileride olabilir. Bilgi ve birikimlerimizle, ülkemize daha büyük çapta hizmet etmek isteriz. Biraz siyaset ağzı gibi olacak ama bu, halkımızın gönlüne ve isteklerine bağlı bir şeydir. Uygun şartlarda, bizim görüşlerimize uygun düşen bir ortamda olabilir. Çünkü ülkemizin her ferdine yardım etmek lazımdır. Benim gözümde bir partiden siyasete girilirse başka bir partiliye yardım etmemek diye bir şey olamaz. Bir makamdaki insan Trabzonluysa, bütün Trabzonluya hata bütün ülkeye ve bütün insanlığa yardım etmeli. Parti ayrımı yapılmamalı.

Kendi sahamızda yıllarca yönetici olarak da görev yaptık. Siyaset ayrı bir konumdur, uygun bir zaman ve zeminde, bizi o çerçeve içinde kabul ettikleri takdirde elbette olabilir.

BAYRAKTAR - Size son bir sorumuz olacak: Bizim Şalpazarı'ndan size gelen hastalarımıza ne gibi tavsiyelerde bulunursunuz? Sizi nasıl rahatsız edelim?..

Yirmi beş senedir bu işin içindeyim. Yaptıklarımız da ortada. En kötü durumdaki hastalarla uğraşıyoruz. Mesela diyalize giren, böbrek yetmezliği olan hastalar var. Onlara ben by-pass yapıyorum. Ayrıca hemofili denen bir hastalık vardır; kan durmaz diye sünnet bile yapmazlar. Ben öyle üç hastayı ameliyat ettim. Üçü de yaşıyor şimdi. Bunlar literatüre geçecek, dünyaya yayınlayacağız. Çok değişik teknikler kullanıyoruz. Örneğin kalbi durdurmadan ameliyat yaptığımız yöntemler var...

İPEK - Estağfırullah, rahatsızlık diye bir şey olamaz. Telefonum yirmi dört saat açıktır. Tatilde bile kapatam. Bazen hanım bu yüzden serzenişte bulunur. 3000 metre rakımlı yaylada bile beni arar, sağlık konusunda başvururlar; öneri isterler. Üstelik sadece kalp için değil, örneğin beyin rahatsızlığı konusunda da isterler. Biz de başka arkadaşlara yönlendirerek yardımcı olmaya çalışırız. Hatta sonuna kadar da takip ederiz. Bazen hemşhilerimizin aşırı istekleri de olabilir; biz yine elimizden gelen yardımı yapmaya çalışıyoruz. Tekrar söylüyorum, sadece sağlık yönünden değil her yönen yardımcı olmaya çalışıyoruz. İnşallah onlar da bizden memnundır.

KESKİN - Sürekli ameliyatlara gi-

rip çıkıyorsunuz. Bunun bir de arka planı var. Ölenler olabiliyor; acılar oluyor. Bu sizi psikolojik olarak nasıl etkiliyor?

İPEK - Doktor olarak belli şeylere alışıyorsunuz ama -Allah'a şükür- benim olduğum merkezde şu ana kadar ölüm oranı % 1 civarındadır. Yani dünya standartlarındadır. Biz zaten ölmek üzere olan insanlarla uğraştığımız için ameliyata girmeden de hasta yakınlarıyla konuşurum. Biz çocuk ameliyatları da yapıyoruz. Bu sabah yine bir çocuk ameliyat ettim; oradan buraya geldim. Elbette ölüm hoş bir şey değil. Buna alışmak diye bir şey yok. Çünkü hastanızı kaybediyorsanız, bundan kendinizi soyutlayamazsınız. Benim prensibim şudur: Her hastanızı kendi anneniz, babanız, kardeşiniz gibi düşünürseniz yanlış yapmazsınız. Kararlarınız yanlış olmaz. Sizi başka şeyler etkilemez. Hasta yakınları elimizden geleni yaptığımızı bildiği için, hastasını kaybetmiş olsa dahi, gelip teşekkür etmişlerdir. Çünkü elimizden geleni yaptığımızı görüyorlar. Yirmi beş senedir bu işin içindeyim. Yaptıklarımız da ortada. En kötü durumdaki hastalarla uğraşıyoruz. Mesela diyalize giren, böbrek yetmezliği olan hastalar var. Onlara ben by-pass yapıyorum. Ayrıca hemofili denen bir hastalık vardır; kan durmaz diye sünnet bile yapmazlar. Ben öyle üç hastayı ameliyat ettim. Üçü de yaşıyor şimdi. Bunlar literatüre geçecek, dünyaya yayınlayacağız. Çok değişik teknikler kullanıyoruz. Örneğin kalbi durdurmadan ameliyat yaptığımız yöntemler var...

BAYRAKTAR - Sayın hocam, sizin Şalpazarımız, Türkiyemiz ve insanlık için önemli bir değer olduğuna inanıyoruz. Yoğun işleriniz arasında bize zaman ayırdığınız için -tekrar-çok teşekkür ediyoruz.

İPEK - Ben teşekkür ederim. Her zaman kapım sizlere açıktır. Çünkü bizler, sizler için varız. □

(Önemli Not: Fikirleriyle bizlere daima ufuk açan ve Ağasar dergimizin yayınlanmasına manen ve maddeten destek vermekte olan Prof.Dr. Gökhan İpek ve Prof.Dr.Turgut İpek kardeşlere, federasyonumuz adına, minnet ve şükranlarımızı arz ederiz.)



ŞalFed Genel Başkanımız Sn. Muzaffer BAYRAKTAR ve yayın kurulumuzdan Sn. Hasan KESKİN, Prof.Dr. Gökhan İPEK Beyle makamında konuştular.

ŞALPAZARI



Mustafa ÇALDAĞ(*)



Şalpazarı ilçe merkezi ve çevresinden bir kesit

Foto.: Mustafa Atalar (ŞalFed Gençlik)

Kuzey Karadeniz, güney Sis Dağı;
Dağ sularının görkemli kavşağı;
Yurt edinmiştir bu kutsal toprağı;

Tarihe şan veren Oğuz boyları;
Efsaneler diyarı Şalpazarı...

Mavi Beşikdüzü, yeşil Görele,
Eynesil, Tonyayla vermiş elele;
Bu ebedi dostluk sığmaz hayale;

Ayağa kaldırır güzü-baharı,
Her mevsim bir başkadır Şalpazarı...

Köpük köpük akan dereleri var;
Karakısrak gibi yöreleri var;
Kimse bilmez daha nereleri var?..

Bir kez gezen, unutmaz buraları;
Bir cennet ülkesidir Şalpazarı!..

Bu diyarda yaz başka, kış bir başka;
İnsan bu diyarlarda geliyor aşka;
Ben de bu diyarda doğsaydım keşke!..

Nerde görsem sis bürümüş dağları,
Hayalimde canlanır Şalpazarı...

İnsanı duygulu, doğası özgür;
Yaratmış kendine özgü bir kültür.
Böyle bir belde nerde görülmüştür?
Nasıl da toplamış bu insanları,
Bir gönül aynasında Şalpazarı!..

Dile destan olmuş yiğitleri var;
Geçmişinde nice şehitleri var.
Hala o günlerin şahitleri var.

Boşuna değil şu mezar taşları;
Bu taşlarda yazılı Şalpazarı!..

Bir ninnidir çağıldayan dereler;
Şahitlerinin adını heceler...
Bozulmamış hala eski töreler.

Aynı ruhtadır genci, ihtiyarı;
Bu imanla yaşıyor Şalpazarı...

Dinle, ne diyor, bu kara, bu deniz?
Ne yazıyor, bak şu yüzlerdeki iz?
“Biz Oğuz boyundan Çepnilerdeniz”!

“Kanla yoğurmuşuz bu toprakları...”
Böyle doğmuş, büyümüş Şalpazarı...

Gazilerinin resimlerini gördüm;
Pek çoğunun isimlerini gördüm;
Hepsinin tarihte yerini gördüm.

Hala tütüyor mübarek ruhları;
Bu gerçekte var olmuş Şalpazarı!..

Şalpazarı, müstesna bir diyardır;
Burda doğanlar, belli bahtiyardır.
Uzun uzun söze ne gerek vardır?

Bilirim, ona yetmez bu kadarı;
İçli insanlar yurdu Şalpazarı...□

(*): 1930'da Giresun-Akçalı köyünde doğdu.
/ 1951'de İstanbul Çapa Eğitim Enstitüsü'nü
bitirdi. Ülkemizin birçok okulunda öğret-
menlik ve yöneticilik yaptı. 1996'da yaş had-
dinden emekli oldu.

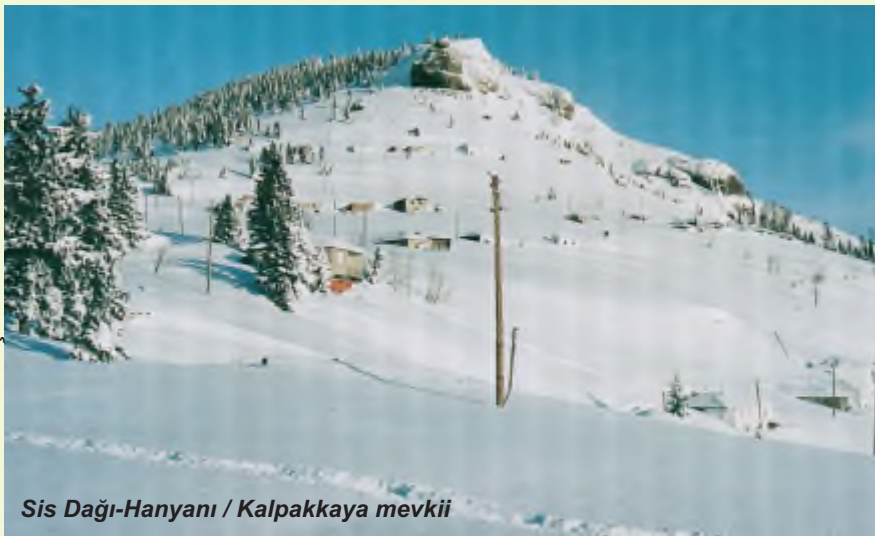


Foto.: Fazıl Sarı

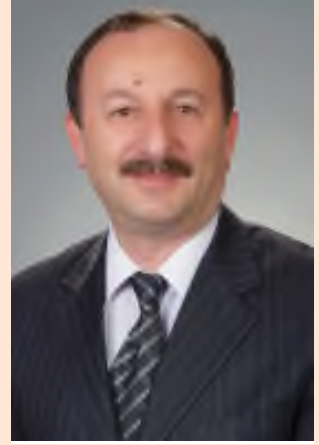
Sis Dağı-Hanyanı / Kalpakkaya mevkii

MUZAFFER BAYRAKTAR

(ŞalFed Genel Başkanı)



1950'de Şalpazarı-Geyikli Beldesi'nde doğdu. 1969'da Beşikdüzü Öğretmen Okulu'nu, daha sonra da Eskişehir Ü. Eğitim Fakültesi'ni bitirdi. / Değişik yörelerde öğretmenlik ve idarecilik yaptı. 1995 yılında emekli oldu. / İlköğretim okullarında okutulmuş olan 1, 2, 3. sınıflar için Hayat Bilgisi ders kitaplarının yazarlarındandır. / Halen Funda Basın-Yayın'ın sahibidir. / 18 Mart 2001'den 24 Şubat 2008'e kadar 'Geyikli Beldesi Kültür ve Sosyal Yardımlaşma Derneği'nin başkanlığını yapmıştır. Trabzon Dernekler Federasyonu ve Şalpazarı Dernekler Federasyonu'nda Yönetim Kurulu asil üyeliği yaptı. / 18 Ekim 2009 tarihinde yapılan "3.Olağan Genel Kurul Toplantısı" neticesinde Şalpazarı Dernekler Federasyonu(ŞALFED) Genel Başkanlığına seçilerek on dokuz kişilik Yönetim Kuruluyla birlikte görev nöbetini devraldı. (Tlf.: 0 533 370 91 32)



YENİ DÖNEM YÖNETİM KURULU



Mustafa KÜÇÜK (Genel Sekreter)

1960'da Şalpazarı-Düzköy'de doğdu. Elazığ Fırat Ü. Fen Edebiyat Fak. Antropoloji bölümünü bitirdi. / 1985 yılında iş hayatına Alarko Holding İnşaat Grubu'nda başladı. Askerlik sonrası, MKE Kurumu'na bağlı Asil Çelik Sanayi Tic. A.Ş.'de tekrar iş hayatına başladı. Bu şirkette memurluk ve Muhasebe ve Finans Şefliği yaptı. Marmara Ü.'nde finans ve muhasebe dalında ihtisas yaptı. Sonra özel sektöre geçerek Debant Grup'ta Genel Müdür Asistanlığı ve Finans Müdürlüğü yaptı. Yeni Şafak gazetesinde Finans Müdürü olarak çalıştı.

(E-mail: mustafakucuk@hotmail.com.tr Tlf.: 0532 344 13 13)



Ali DEMİRTÜRK (Başkan Yard.)

Sorumluluk Alanı: Basın-Yayın (web, dergi, radyo) faaliyetleri

1967'de Şalpazarı-Kasımağzı köyünde doğdu. Ortaokulu, Kirazlı Ortaokulu'nda; Liseyi, Anadolu Hisarı Tic. Lisesi ve Ünye Tic. Lisesi'nde tamamladı. Hacettepe Üniv. İ.İ.B.F Kamu Yönetimi bölümünü bitirdi. / Alarko Holding'te, Finansman Memuru; Pepsi Cola'da, Planlama Uzmanı; Omsan Lojistik'te, Depo Operasyon Uzmanı olarak çalıştı. / 1998'de Kasımağzı Köyü Yard. Day. Dern. Kurucu Üyesi oldu. / 1999-2002 ve 2005-2007 yıllarında Kasımağzı Köyü Yard. Dayanışma Derneği Başkanlığı yaptı. / Kuruluşundan beri ŞalFed Kurucu Üyesi ve Yön. Kur. üyesidir.

(E-mail: ali.demirturk@omsan.com.tr Tlf.: 0532 361 60 69)



Mehmet SAYAL (Başkan Yard.)

Sorumluluk Alanı: Sosyal faaliyetler

1956'da Şalpazarı-Düzköy'de doğdu. İlk ve orta tahsilini Şalpazarı'nda tamamladı. Kadıköy Müjgan Koleji mezunu. / 1978 tarihinde İst. Devlet Opera ve Balesi'nde, sahne makinisti olarak işe başladı. Aynı yerde gişe memuru, dekor hazırlama atölyesinde uzman makinist ve atölye şefi olarak da çalıştı ve 2004 yılında emekli oldu. / 2002-2004 yılları arasında "Türk Kültür Sanat-Sen" İst. temsilciliğini yaptı. / 2004 yılında emekliye ayrıldıktan sonra özel sektörde 4 yıl özel güvenlik denetim müdürlüğü yaptı. / 2002 yılında Aktaş Yaylası Kültür ve Day. Derneği'ne Başkan seçilerek iki dönem (4 yıl) bu görevde bulundu. / 2005'de ŞalFed Kurucu üyesi oldu.

(Tlf.: 0535 829 66 78)



Mustafa ERDİN (Başkan Yrd)

1968 yılında Şalpazarı ilçesi Doğancı Köyünde doğdu. İlkokulu köyünde okudu. 1995 yılında kurulan Doğancı Köyü derneğinde başkan yardımcılığı yaptı. 2005 yılından beri ŞalFed'de görev yapmakta ve 2007 yılından bu yana da bu dernekte başkan yardımcılığı görevini yürütmektedir. Ayrıca 2007 yılında kurulan Ağasar Halk Oyunları ve Spor Kulübü Derneği'nin (AHOD) kurucularından biri olarak Yönetim Kurulu'nda görev yapmaktadır.

(Tlf.: 0532 491 78 78)

Kemal SARI (Başkan Yard.)

1964'de Şalpazarı - Fidanbaşı köyünde doğdu. Lise öğrenimini, İst.Maltepe Orhan-gazi Lisesi'nde tamamladı / 1986'da PTT Başmüdürlüğü'nde şoför olarak çalışmaya başladı. / 1988'den beri DSİ 14. Bölge Müdürlüğü'nde aynı görevi yapmaktadır. 1993'den itibaren Fidanbaşı Köyü Derneği'nde yöneticilik yapmaktadır. / 2005'den beri ŞalFed kurucu üyeliğiyle birlikte Başkan Yard. görevinde bulunmaktadır. / 2007'de Fidanbaşı Köyü Dernek Başkanlığı'na seçildi. / Yine 2007'de oluşan yönetimde ŞalFed Saymanlığı yaptı.

(Tlf.: 0532 788 18 61)



Osman UZUN (Başkan Yard.)

1960'da Şalpazarı-Kabasakal köyünde doğdu. İlk ve Orta tahsilini Şalpazarı'nda tamamladı. 1976'da o da, -diğer Şalpazarlılar gibi- İstanbul'a gurbetçi olarak geldi. Çeşitli kurumlarda işçi olarak çalıştı. Çalıştığı kurumlarda sendika temsilciliği yaptı. 2004'de emekli oldu. / Ağasar Şalpazarlılar Derneği'nde başkanlık yaptı. 2009 yılı 3. Olağan Genel Kurulu'nda ŞalFed Yönetim Kurulu'na seçildi.

(Tlf.: 0535 658 97 26)





Nihat KAHRAMAN (Muhasip)

1974'de Dorukkiriş'te doğdu. İlköğretimini köyünde, orta ve lise öğretimini Şalpazarı ilçesinde tamamladı. 1998'de İstanbul-Tepebaşı'nda muhasebe bürosunda iş hayatına başladı. 1992'den beri İst.-Üsküdar'daki kendine ait muhasebe bürosunda ticaret hayatına devam etmektedir. Köyüne ait derneğin kurucu üyesidir.
(E-mail: baskannihat@hotmail.com
Tlf.: 0535 471 38 61)



Av. Ali Osman TAŞKIN (Asil üye)

1977'de Geyikli'de doğdu. Yüksek öğrenimini 2000 yılında Marmara Ü. Hukuk Fak.'nde tamamladı. Ceza, Ticaret, Tazminat, Aile, Sigorta, Miras ve İcra Hukuku uzmanlık ve çalışma alanlarıdır. Çeşitli sivil toplum kuruluşlarında yöneticilik ve hukuki danışmanlık yapmaktadır. Halen İst.-Üsküdar'da serbest avukatlık yapmaktadır. (E-mail: info@aliosmantaskin.av.tr
Tlf.: 0532 13 61)



Muhammet KANDİL (Asil üye)

1972'de Şalpazarı-Dorukkiriş köyünde doğdu. Ortaokul ve liseyi İstanbul'da bitirdi. ŞalFed 3. Olağan Kurul Toplantısı sonunda Yönetim Kurulu asil üyeliğine seçildi.
(Tlf.: 0537 966 27 80)



Ziya YAMAÇ (Asil üye)

1958'de Çamlıca köyünde doğdu. İlkokulu köyde okudu. 1971 yılında İzmir'e göçtü. Ortaokulu İzmir'de okudu. 1977'de TEKEL Çamaltı Tuzlası'nda işe başladı. Aynı kurumda yirmi dokuz yıl çalıştıktan sonra 2006 yılında emekli oldu. İş hayatında sendika temsilciliği yaptı. İzmir Ağasarlılar Derneği'nde iki dönem yöneticilik yaptı. 2006 yılında İstanbul Tuzla'ya yerleşti. (Tlf.: 0537 426 28 61)



Osman ÇOBAN (Asil üye)

1976'da Kasımağzı'nda doğdu. İlkokul ve ortaokulu köyünde tamamladı. Liseyi Haydarpaşa EML'nde okudu. 1992'den bu yana çeşitli kuruluşlarda elektrik işleri yaptı. Halen mesleği üzerine kendi iş yerinde çalışmaktadır. Köyüne ait derneğin Yönetim Kurulu üyesidir.
(E-mail: osman.dilos.y@hotmail.com
Tlf.: 0537 402 01 63 / 0216 318 23 46)



Osman MUHÇU (Asil üye)

1971'de Dereköy'de dünyaya geldi. İlk ve orta öğrenimini İstanbul Kartal ilçesinde tamamladı. Özel bir sektörde dokuz senedir yönetici olarak çalışmaktadır. 2000 yılından beri, İstanbul Sancaktepe'de bulunan Ağasar Şalpazarlılar Derneği'nde Yönetim Kurulu üyesidir.
(Tlf.: 0555 229 57 55)

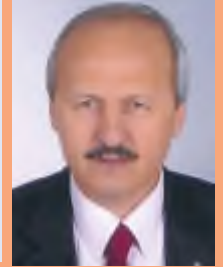
Hasan KESKİN (Başkan Yard.)

Sorumluluk Alanı: Gençlik Kolları
1968'de Fidanbaşı'nda doğdu. Beşikdüzü Tic. L.'ni bitirdi. 19 Mayıs Ü. Amasya Turizm Otelcilik Y. O. ve Anadolu Ü. İşletme Fak.'nden mezun oldu. Bir süre turizm sektöründe çalıştı. 1990'da DSI 14. Bölge Mdlğ.'nde işe başladı. Halen Baraj-Taşkın-Rasat Sorumlusu olarak çalışmaktadır. Fidanbaşı Derneği'nde Yön. Ku. üyesi olarak görev aldı. Geçmiş dönemde ŞalFed Disiplin Ku. asil üyeliği yaptı.
(E-mail: gencfidan61@hotmail.com
Tlf.: 0532 476 61 80 - 0536 637 55 20)



Ömer DEMİRTÜRK (Asil üye)

1956'da Güzün köyünde doğdu. Şalp.Ortaokulu'nu 1972'de bitirdi. 1972-1973 yıllarında Kuleli Askeri L.'nde okudu. 1973-1976 yıllarında İnşaat Teknik L.'ni bitirdi. 1976-1986 yıllarında inşaat teknikeri olarak Libya'da on yıl saha ve şantiye şefliği yaptı. 1987-2008 yıllarında kendi şirketinde müdürlük yaptı. 2004-2009'da belediye meclis üyeliği yaptı. 2009'da Kocaeli İl Gnl. Mec. üyeliğine seçildi.
(Tlf.: 0532 255 61 42)



Mustafa KILIÇ (Asil üye)

1967'de Şalpazarı-Kireç mahallesinde doğdu. İlk ve orta öğretimini Şalpazarı'nda tamamladı. 1993 yılında T.Vakıflar Bankası'nda iş hayatına başladı. Bankanın değişik şubelerinde, farklı görevlerde bulundu. Halen Gebze şubesinde baş veznedar olarak iş hayatına devam etmektedir. Ağasar Şalpazarlılar Kültür Yard. Derneği'nin Yönetim Kurulu üyesidir.
(E-mail: mustafakilic61@hotmail.com
Tlf.: 0533 696 54 64)



İbrahim YAMAÇ (Asil üye)

1960 yılında Şalpazarı-Doğancı köyünde doğdu. 1979 yılında İstanbul'a geldi. "Doğancı Köyü Derneği"nde yöneticilik yaptı. Kendine ait olan triko işinde çalışmaktadır.
(Tlf.: 0535 215 61 87)



Avni ÇAKIR (Asil üye)

1979'da Çamlıca köyünde doğdu. İlköğretimini Sayvançatak İlköğ. Okulu'nda tamamladı. 1991 yılında İst.'a gelerek iş hayatına Coca Cola'da başladı. 1999'dan itibaren Kibar Holding bünyesindeki Assan Demir ve Saç Sanayi A.Ş.'de İdari İşler Departmanı'nda çalışmaktadır. / Çamlıca Kö. Derneği, Ağasar Halkoyunları ve Spor Kulübü Derneği(AHOD) üyesi ve Trabzonspor kongre üyesidir. (Tlf.: 0533 364 03 08)



Mehmet ÖZDİN (Asil üye)

1974'de Trabzon ili Şalpazarı ilçesi Sayvançatak köyünde doğdu. İlk ve orta öğrenimini Sayvançatak İlköğretim Okulu'nda yaptı. Daha sonra Trabzon Affan Kitapçıoğlu Lisesi'ni bitirdi. Ticaretle uğraşmaktadır.
(Tlf.: 0531 744 73 13)



YÖNETİM KURULU YEDEK ÜYELERİ

1- Hüseyin KANDİL, 2- Yaşar UÇAN, 3- Mustafa GÜLAY, 4- Nedim KOMUT, 5- Birol YAŞAR, 6- Turan KURUKUZ, 7- Ali KILIÇ, 8- Alaattin ATALAR, 9- Hüseyin ÖZDİN.

www.salfed.com

Radyo Ağasar

DENETLEME KURULU

(Asil Üyeler)



Hüseyin BAYRAKTAR

1952'de Geyikli'de doğdu. Erz. Y. Selim İlköğretmen Okulu'nu bitirdi. (1970) Öğretmenlik yaparken Anadolu Ü. Açık Öğ. Fak. Eğitim Ön-lisans Programı'nı da bitirdi. / 27 yıl öğretmenlikten sonra 1997 yılında emekli oldu. / Sonra 6 yıl özel okullarda görev yaptı. Halen bir devlet okulunda ücretli öğretmenlik yapmaktadır. / Geyikli Beld. Kül. ve Sos. Yard. Der. Kurucu üyelerindendir. / ŞalFed Kurucu Üyesidir ve geçen dönemde Disiplin Ku. üyeliği yapmıştır. (Tlf.: 0538 207 58 61)



Metin YILMAZ

1962'de Şalpazarı-Düzköy'de doğdu. İlk tahsilimi köyünde, ortaokul ve liseyi Şalpazarı'nda tamamladı. Askerlik sonrası 1983 yılında İstanbul'a geldi. MKE kurumuna bağlı Asil Çelik A.Ş.'de 1985'de işe başladı. 1999'dan beri Arkas Holding bünyesinde iş hayatına devam etmektedir. 1997 ve 2005 yıllarında Aktaş Yaylası Derneği yönetiminde bulundu.



Hüseyin YAMAÇ

1931'de Doğançı'da doğdu. / Dorukkiriş'te ilkököl 3'e kadar okudu. 1946'da İst.'a geldi. Burhaniye İlkokulu'nda 4. ve 5. sınıfları okudu. 1952'de askerliğini Beşiktaş 1.Ordu Kom.'nda yazıcı olarak yaptı. / Doğançı Köyü Dern.'nin ilk kurucusudur. 1995-1997 yılları arasında üç dönem bşk. yaptı. / 27 sene görev yaptığı Emniyet Karayolları'ndan emekli oldu. 1950'de ilk adı Çakaldığı olarak geçen şimdiki Kirazlitepe mahallesini 5-6 hane olarak kurdu. (Tlf.: 0537 388 75 77)

DİSİPLİN KURULU

(Asil Üyeler)



Mustafa ÖZDEMİR-1962'de Fidanbaşı köyünde doğdu. / 1985'de Yıldız Tek. Ü. Müh. Fak. İnşaat Müh. böl.'nden mezun oldu. / Aynı yıl DSI 14. Bölge Mdlğ. 141. Şube Mdlğ.'nde çalışmaya başladı. 1986 yılında DSI'den ayrıldı. / İSKİ Gn.Mdlğ. Su İnşaat Daire Başkanlığı'nda Kontrol Müh.olarak göreve başladı. Meslek alanında birçok büyük projeye imza attı. / Fidanbaşı Kö.Dern. Bşk. (2 dönem); Fidanbaşı Kö.Der. Bşk. Yard.; Şalp. Dernekler Birliği üst kurul üyesi (1997- 2000); Trabzon Der. Birliği Yön.Ku. üyeliği, saymanlık, genel sekreterlik, denet. Ku. üyeliği; halen Doğu Karadenizliler Kül. ve Yard. Dern. Bşk. Yard.; TS kongre üyesi.



Hasan KÖSE

1966'da Geyikli'de doğdu. Erzurum A. Ü. Fen Ed. Fak. Tarih Böl.'nden mezun oldu.(1996) Çeşitli il ve ilçede öğretmenlik ve "Eğitim-Bir" Temsilciliği yaptı. 2004'den beri İst.-Üsk. İMKB Kız Mes. L.'nde öğretmenliğe devam etmektedir. Ayrıca Mazlum-Der Gnl.Yürüt. Kurulu Üyesi ve Marmara Bölge Koordinatörü olarak çalıştı. Çeşitli gazete ve internet sitelerinde sendika, emek ve eğitim üzerine yazılar yazmaktadır. (E-mail: hfkose@hotmail.com Tlf.: 0505 268 96 88)



Hamdi ÇOBAN

1960'da Şalpazarı-Kasımağzı köyünde doğdu İlkokulu köyünde bitirdikten sonra birçokları gibi çalışmak üzere İstanbul'a geldi. Uzun yıllar tekstil işinde çalıştı. Bir süre Üsküdar Belediyesi'ne bağlı asfalt projesinde çalıştı. Yaklaşık 4 yıldır emekli. Halen Kasımağzı Köyü Derneği'nde yönetim kurulu üyesidir.

DENETLEME KURULU YEDEK ÜYELERİ

Ali YANIK, Ahmet BAYRAKTAR, Murat ÖZDEMİR.

DİSİPLİN KURULU YEDEK ÜYELERİ

Adem YAŞAR, Kadir ATALAR, Muzaffer BEKTAŞ.



Foto.: Bülent Şirin

"3.Olağan Genel Kurul Toplantısı"demokratik ve centilmence bir anlayışla tamamlandı.Adaylar **Erol Yanık** ve **Köksal Durmuş**, kazanan **Muzaffer Bayraktar**'ı alkışlayıp tebrik ettiler. Toplantının şeref konuklarından Üsk.Bld. Bşk.Yrd. Av. **Hilmi Türkmen** ve Tuzla Bld. Bşk.Yrd. **Ahmet Çabuk** birer tebrik konuşması yaptılar. Birinci ve ikinci dönem ŞalFed Genel Başkanı **Harun Özdemir** de, görevini büyük bir huzur içerisinde seçilen Muzaffer Bey'e devrettiğini belirtti.

ŞALFED EMİN ADIMLARLA...

✓DANIŞMA KURULU İSTİŞARE TOPLANTILARI



Danışma Kurulu Toplantımızın şeref konuklarından birisi de Sayın **Enver ŞENGÜL** idi. Konuşmalarıyla toplantımıza ufuk kazandıran Sn. ŞENGÜL'e teşekkür ediyor, kendilerini kısaca tanıtmak istiyoruz:

1959 Trabzon **Çaykara** doğumludur. / Yıldız Teknik Ü. İnşaat Mühendisliği ve Atatürk Ü. Fen Fak. Matematik Bölümü mezunudur. İnşaat mühendisidir. / 2003 yılı Haziran ayında Şişli ilçesinden **Adalet ve Kalkınma Partisi**'ne üye oldu. 2004 yılındaki yerel seçimlerde Şişli'den Belediye Başkan aday adayı oldu. 29 martta yapılan seçimlerde Küçükçekmece Belediyesi meclis üyesi seçildi. 05 Nisan 2004'te, aynı belediyede Fen İşleri Müdürlüğü, Park-Bahçeler Müdürlüğü ve Ulaşım biriminden sorumlu Teknik Belediye Başkan Yardımcılığı görevine atandı. Ayrıca Belediye Başkan Vekilliği görevini de yürütmektedir. 2009'da yapılan seçimden sonra Küçükçekmece Belediye Başkan Yardımcılığı ve Büyükşehir meclis üyeliği görevine devam etmektedir. / Birçok sivil toplum kuruluşunda(STK) görev aldı. **Çaykara Dernekpazarı Derneği ve Vakfı**'nda, eğitimden sorumlu yöneticidir. / Güne erken başlamak, yürüyüş yapmak, kitap okumak, yüzmek, şiir yazmak, zaman buldukça seyahat etmek, sinema ve tiyatroya gitmek hobileri arasındadır.



Prof.Dr.Gökhan İpek (Cerrahpaşa Tıp F. Kalp-Damar Cerrahisi öğ. ü.)



Muzaffer Bayraktar (ŞalFed Genel Başkanı)



Prof.Dr.Hüseyin Cömert (Beykent Ü. Fen Edb. Fak. Dekan yrd.)



Harun Özdemir (ŞalFed 1. ve 2. dönem Başkanı)

✓ **Şalpazarı Dernekler Federasyonu (ŞALFED)**, 27.12.2009 Pazar günü Üsküdar Kirazlıtepe'de "*ŞalFed Danışma Kurulu İstişare Toplantısı*" adı altında kahvaltılı bir toplantı düzenledi. Şalpazarı kökenli iş adamı, siyasetçi, eğitim görevlileri, bürokrat ve sivil toplum örgütü temsilcilerinden oluşan seçkin bir topluluğun katıldığı toplantıda, yetmişmiş insan kaynağı ve kültür konusunda bir eksiklik bulunmadığı, ancak maddi güç olmadan problemlere çözüm bulmanın mümkün olmadığı görüşleri ağırlık kazandı. / Açış konuşmasını yapan ŞALFED Gnl.Başkanı **Muzaffer Bayraktar**, "Şalpazarı bugün kültürü ve folkloruyla ön plana çıkmış, önemli siyasetçi ve bürokratlar yetiştirmiştir. Fakat ülke ekonomisinden aldığı pay yeterli değildir. Bu konularda fikirlerinizi almak istiyorum. Şu aşamadan itibaren bir sıçrama yapmamız gerekiyor. Bunu birlikte gerçekleştireceğiz." dedi. / Moderatörlüğünü **Erol Yanık**'ın yaptığı toplantıda söz alan değerli konuşmacılar, Şalpazarı'nın Türkiye gerçeklerinden bağımsız olmadığını; Türkiye'nin her yerinde benzer sorunların mevcut olduğunu; insan potansiyelinin geyet zengin bulunduğunu; bundan sonra önceliği kaliteli insan yetiştirmeye vermek gerektiğini; hem geride bırakılan hem de burada büyütülmeye çalışılan Şalpazarı için çok şeyler yapılabileceğini; her şeyden önce birlik, beraberlik ve her türlü dayanışmanın şart olduğunu; bugün maddi anlamda daha iyi bir konuma gelmek için gerekli her şeye sahip olduklarını ve bu tür birliktelikten memnun kaldıklarını belirterek Şalpazarı'nın problemlerinin çözümü için çalışan ŞalFed'e daima destek olacaklarını vurguladılar. (**Bülent ŞİRİN - Hakkı BAYRAKTAR**)



DANIŞMA KURULU İSTİŞARE TOPLANTILARINA KATILANLARIN LİSTESİ

EĞİTİMCİLER - ÖĞRETİM GÖREVLİLERİ - EĞİTİM İDARECİLERİ - DOKTORLAR				
ADI	SÖYADI	ÇALIŞTIĞI KURUM	UNVANI	
1	Prof. Dr. Gökhan İpek	İ.Ü. Cerrahpaşa Tıp Fak. Kalp-Damar Cerrahisi	Öğretim üyesi	
2	Prof. Dr. Turgut İpek	İ.Ü. Cerrahpaşa Tıp Fak. Gnl.Cerrahi Anabilim dalı	Öğretim üyesi	
3	Prof. Dr. Hüseyin Cömert	Beykent Ü. Fen Edebiyat Fak.	Dekan Yardımcısı	
4	Yrd. Doç. Dr. Hasan Cirit	Marmara Ü. İlahiyat Fak.	Öğretim üyesi	
5	Yrd. Doç. Dr. Serdar Kabataş	Başkent Ü. İst. Hst. Beyin ve Sinir Cerrahisi	Doktor	
6	Dr. Şahin Özen	Marmara Ü. Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu	Öğretim üyesi	
7	Dr. Mustafa Güler	Kartal Koşuyolu Kalp Damar cerrahisi	Doktor	
8	Dr. Tevfik Yılmaz	Lütfi Kirdar Eğt.Araş.Hst. Beyin ve Sinir Cerrahisi	Doktor	
9	Enil Yaşar	İstanbul Millî Eğitim Müdürlüğü	İlköğretim müfettişi	
10	Hüseyin Özcan	İstanbul İl Millî Eğt.Müdürlüğü	İl Md. Yardımcısı	
11	Mustafa Maden	Avcılar Gülmüşpala Lisesi	Müdür	
12	Mustafa Gülay	Pendik Süreyyapaşa İlköğretim Okulu	Müdür	
13	Nedim Güney	İcadiye İlköğretim Okulu	Müdür	
14	Mustafa Algün	Acıbadem İlköğretim Okulu	Müdür	
15	Ali Toplu	Özel Elit Gençler Koleji	İlköğretim Md.	
16	Erdogan İpek	Sevinç Dersanesi	Müdür	
17	Semih Durmuş	Kirazlıtepe İlköğretim Okulu	Müdür Yrd.	
18	Hasan Aksoy	Veli Efendi İlköğretim Okulu	Müdür Baş Yrd.	
19	İbrahim Kara	Kadıköy Bostancı Halk Eğitim Merkezi	Müdür Yrd.	
20	Hakkı Bayraktar	Plevne Lisesi (İst.Gaziosmanpaşa)	Öğretmen/Ağasay Derg.Gn.Yay.Yönet.	
21	Ali Osman Bayraktar	Kuzguncuk İlköğretim Okulu	Öğretmen (İlahiyat)	
22	Kağıf Yılmaz	İstanbul İl Millî Eğitim Md.İ.	Bilgisayar işletmeni	
23	Ahmet Bayraktar	Başarılı Koleji	Edebiyat öğretmeni	
24	Hasan Bayram	Hsan Ali Yücel İlköğretim Okulu	Öğretmen	
25	Ali Osman Çalık	Eğitim	Matbaa öğretmeni	
26	Ayşe Şirin	Eğitim	Emekli öğretmen (ilköğ.)	
27	Baki Kalay	Eğitim	Emekli öğretmen	
28	Hüseyin Bayraktar	Emekli Öğretmen (ilköğ.)	Sis Dağı Şenlikleri Organizatörü	
29	Mustafa Bayram	Eğitim	Emekli öğretmen	
30	Sefer İpek	Eğitim	Emekli öğretmen	
YEREL YÖNETİCİLER				
1	Hilmi Türkmen	Üsküdar Belediye Başkanlığı	Başkan Yardımcısı	
2	Ahmet Çabuk	Tuzla Belediyesi	Başkan Yardımcısı	
3	Enver Şengül	Küçük Çekmece Belediyesi	Başkan Yardımcısı	
4	Turan Konak	İstanbul Büyükşehir Bld.	Yazı İşleri ve Kararlar Daire Başkanı	
5	Mustafa Kemal Karahayır	İstanbul Büyükşehir Belediyesi	Ruhsat ve Denetim Md. Yrd.	
6	Sebahattin Keskin	İstanbul Büyükşehir Beld. Spor Kulübü	Kulüp Müdürü	
7	Hasan Demirel	Tuzla Belediyesi	Özel Kalem Müdürü	
8	Yunus Akyan	Bakırköy Bld. Ulaşım Hizmetleri	Müdür	
9	Ömer Öztürk	Tuzla Belediyesi Fen işleri	Müdür	
10	Hamit Ayaz	İBB İSPARK A.Ş.	İdareci	
11	Muhammet Ayaz	Sancaktepe Belediyesi	Evlendirme Şefi	
12	Ömer Demirtürk	Kocaeli İl Genel Meclisi	Meclis üyesi	
13	Mimar İbrahim Sarı	Habuş - Kartal Belediyesi	Belediye Meclis üyesi	
14	Ali Osman Yirmişey	Pendik Belediye Başkanlığı	Ayukat	
15	Mehmet Muhcu	Şalpaazarı Belediyesi	Belediye Eski Başkanı	
16	Mustafa Karagöz	Küçükçekirge Belediyesi	Başkan koruması	
17	Mümin Karagöz	Kocaeli Uzun Tarla Belediyesi İSU	İşçi	
BASIN - YAYIN MENSUPLARI				
1	Mustafa Kahraman	Yeni Şafak gazetesi	Sorumlu Müdür - Yazar	
2	Sami Bayraktar	Kanal 7	Haber Müdürü	
3	Mehmet Öztürk	Toprak TV	Genel Müdür	
4	Bülent Şirin	Günebakış gazetesi	İstanbul Temsilcisi - Spor Yazarı	
5	İbrahim Sarı	Sabah gazetesi	Karikatürist	
SİVİL TOPLUM KURULUŞU MENSUPLARI (*)				
(*)	Muzafer Bayraktar	Şalpaazarı Demekler Federasyonu (ŞalFed)	Genel Başkan (Emekli öğretmen)	



Av.Hilmi Türkmen (Üsk.Bld.Bşk.Yrd.)



Ahmet Çabuk (Tuzla Bld.Bşk.Yrd.)



Sefer Özdin (HSBC Bank A.Ş.Grup Md.)



Mustafa Bulan (Vakıfbank GOP Şb. Md.)

İŞ ADAMLARI - EKONOMİSTLER - TİCARİ YÖNETİCİLER - SERBEST MESLEK SAHİPLERİ

1	Sefer	Özden	HSBC Bank A.Ş.	Grup Müdürü
2	Mustafa	Bulan	T. Vakıflar Bankası	Güvenlik Sorumlusu
3	Niyazi	Yılmaz	Asya Katılım Bankası	Mucidiyeköy Şb. Md. Yrd.
4	Mahmut	Muhsu	T. Vakıflar Bankası	Kontrolör
5	Metin	Yılmaz	Arkas Holding	Finans Sorumlusu
6	Ahmet N.	Helvacı	İstanbul Ticaret Odası	Genel Sekreter Yrd.
7	Ali	Kulaç	Sateks Tic.Ltd. Şti.	Yönetim Kurulu Başkanı
8	Ali	Kılıç	Kaspa Dış Tic.A.Ş.	Anadolu Bölgesi Satış Md.
9	Muammer	Çolak	Üçel Kuyumculuk	Kurum sahibi
10	Hasmeddin	İbri	İbri Tekstil	Yetkili
11	Ali	Çömez	Şirket sahibi ve Uluslararası Ticaretçi	Risk Yöneticisi
12	Pirajla	Yılmaz	Doruk Peyzaş-Sulama Ekipmanları Tic.	Ziraat Mühendisi
13	Enver	İpek	Dış Ticaret	İhracatçı
14	Erdoğan	Karataş	Ticaret	Kurum sahibi
15	Mahmut Emin	Olgun	Müteahhithlik	(Emekli müdür) / Müteahhit
16	Sermet	Karagöz	Gemi İnşaat Mühendisliği	Mühendis
17	Mahmut	Demir	Citibank	Memur
18	Muhammet	Yamaç	Er Denizcilik	Personel
19	Ömer Lütfü	Baş	Serbest İnşaat ve Müteahhithlik	Müdür
20	Mustafa	Tokul	Tok Mobilya /Bosch Bayii	Kurum sahibi
21	Mustafa	Öztürk	Öztürk Mobilya/ Küplüce Beko Bayii	Kurum sahibi
22	Veysel	Bayram	Ağasars Ekmek Firması	Kurum sahibi
23	Bahri	Şekerci	Tuhafiyeye Toptan ve Parakende	Kurum sahibi
24	Osman	Muhsu	Yükut Cam PVC A.Ş.	Üretim Müdürü
25	Ömer	Karadeniz	Müteahhit-İşadamı	Kurum sahibi
26	Halil	Mert	Emekli Topçu Yarıbay	Strateji ve Uluslararası İlişkiler Uzmanı
27	Ali Osman	Taşkın	Hukuk	Avukat
28	Kamil	Kahraman	Hukuk	Avukat
29	Erol	Yamık	Organizasyon	Organizasyon - Sorumlusu
30	Mehmet	Kandazoğlu	Özel Yıldız Dental Dış Kliniği	İdareci
31	Hasan	Şimşek	Serbest	Serbest

DiĞER MESLEK SAHİBİ KATILIMCILAR

1	Yalçın	Kadıoğlu	Deniz Subayı	Deniz Kademeli Binbaşı
2	Oğuzhan	Karaçoban	Üsküdar İlçe Emniyet Müdürlüğü	Emniyet Amiri
3	Harun	Özdemir	DSİ	Kontrol ŞalFed 1. ve 2. Dnm. Gnl. Bşk.
4	Hasan	Keskin	DSİ	Baraj Sorumlusu
5	Ali	Öztürk	Türk Telekom	Müdür
6	Mustafa	Özdemir	İskı Genel Müdürlüğü	İnşaat mühendisi
7	Fatih	Karagöz	Maliye	Vergi Kontrol Uzmanı
8	Aslan	Özgül	Özel sektör	Müdür
9	Kazım	Karaçoban	Emniyet	Emekli polis
10	Mevlut	Kandazoğlu	Memur	Emekli
11	Muhammet	Çolak	PTT	Şef

(*) : Toplantıya, ŞalFed Yönetim Kurulu üyeleri başta olmak üzere federasyonumuza bağlı olan/olmayan şu demek başkanlarımız, yönetim kurulu üyeleri ve bazı muhtarlarımız da katılmışlardır:
Geyikli Dem.ve AHOD Bşk. **Bahri Beldüz**, Dorukkirş Drnk.Bşk. **Semih Durmuş**, Ağasars Şalpazarlılar Drnk.Bşk. **Mahmut Demir**, Darıca Şalpazarlılar Drnk.Bşk. **Ömer Öztürk**, Sayıncılık Drnk.Bşk. **Ali KILIÇ**, Çamlıca Drnk.Bşk. **Şevki Çalır**, Kasımpaşa Drnk. Bşk. **Osman Taner Karaca**, Kadırga Yaylası Drnk.Bşk. **Mamut Uzun**, Dereköy Drnk.Bşk. **Cengiz Bayram**/İst. Üsküdar-Kirazlıtepe mh. muhtarı **Nazmi Yamaç**, Şalpazarı-Gölköy muhtarı **Turan Küse**, Şalpazarı-Dileköy muhtarı **Şaban Yılmaz**, Şalpazarı-Tepeliği köyü muhtarı **Muhammet Atalar**.

Tabloyu Hazırlayanlar : Mustafa KÜÇÜK (Genel liste) - Hakkı BAYRAKTAR (Tasnif ve mizanpaş)



Ahmet N. Helvacı (Şlp.Kaym.eski vekili)



Oğuzhan Karaçoban (Üsk. Emn.Amiri)



Mehmet Muhcu (Şalp. Bld. eski Bşk.)



Mustafa Bayram (Emekli Tarih öğrt.)



Mustafa Maden(Gümüşpala L. Md.)



**B O Z G Ö Z
METAL DEMİR DOĞRAMA**

Erol KESKİN

Ev, Bahçe Aksesuarları - Ferforije Uygulamalar
Korkuluk, Balkon, Merdiven
Tüm Demir Doğrama ve Kaynak İşleri

Yakacık Cd. Ufuk Sk. No :1
Samandıra / Sancaktepe - İstanbul
Tel: 0535 302 82 80



02 Mayıs 2009 tarihinde İstanbul Üsküdar Katibim Restoran'da Ağasar'ın seçkin insanlarıyla yapılan tanışma ve kaynaşma toplantısından sonra ŞalFed yeni yönetim kurulu, dernek tüzüğünde öngörülen "Danışma kurulu"nu oluşturmak amacıyla, Kirazlıtepe'deki Tepe Cafe Restaurant'ta 27 Aralık 2009 günü daha geniş katımlı bir istişare toplantısı gerçekleştirildi. Toplantıya İstanbul dışından -Ağasar'dan- da katılan değerli misafirler vardı. Farklı meslek erbabı ve (bir kaç şeref konuğu hariç) tamamı Ağasar kökenli olan seçkin davetlilerden birçoğu toplantıda yaptıkları konuşmalarda Ağasar'ın problemlerini ve çözüm yollarını ortaya koydular. Toplantıdan sonra çekilen hatıra fotoğrafıyla da, dayanışma ve birlikteliklerini ölümsüzleştirdiler.

ŞALFED HALKLA YETKİLİLERİ BULUŞTURDU...

- Kirazlıtepe'de İmar Sıkıntısı -

Foto.: Bülent Şirin



Muzaffer Bayraktar Hilmi Türkmen Atilla Üstündağ



ŞALFED, Üsküdar-Kirazlıtepe'de Boğaz bölgesinde hayata geçirilmesi için çalışılan yeni imar planıyla ilgili olarak bir bilgilendirme toplantısı düzenledi. Esasen civar mahallelerin muhtarları, sivil toplum örgütü başkanları ve temsilcileriyle sınırlı tutulması planlanan toplantı, halk tarafından duyulunca, -Trabzon, Giresun, Rize, Sinop ve Kastamonu kökenli vatandaşların yoğun olarak yaşadıkları geniş bir bölgeyi ilgilendiren konunun hassasiyeti dolayısıyla- mekan olarak seçilen Aktaş Yaylası Köylüleri Derneği'nde izdiham yaşandı.

Toplantıya Üsküdar Belediye Başkan Yardımcısı **Hilmi Türkmen**, Üsküdar ve İstanbul Büyükşehir Belediye meclis üyesi, İmar Komisyonu Başkanı **Atilla Üstündağ**, Kartal Belediyesi meclis üyesi yüksek mimar **İbrahim Sarı**, TDF Başkan Yard. ve inşaat mühendisi **Mustafa Can**, civar mahallelerin mevcut ve eski muhtarları, ŞALFED ve diğer sivil toplum örgütü mensuplarıyla kalabalık bir vatandaş topluluğu katıldılar.

ŞalFed Genel Başkanı **Muzaffer Bayraktar**'ın açış ve yetkilileri takdim konuşmasından sonra **Hilmi Türkmen** ve **Atilla Üstündağ** toplantıya katılanların kafalarındaki endişe ve soru işaretlerini gidermeye çalıştılar.

Hilmi Türkmen söze, "Herkesin gönlü rahat olsun. Kim-senin kümesi bile yıkılmayacak" diye başlayarak herkese rahat bir nefes aldırdı. Fakat ileride olabilecekleri ihtar etmeden de geri kalmadı. Her iki yetkili özetle şunları söylediler: "İmar izni arsanın % 15'ine verilebilir. Kanun böyledir ve bizim bunu % 16 dahi yapma şansımız yoktur. Biz daha önce olmayan bir şeyi getirdik, 300 m2 arsaya bile inşaat yapma izni çıkardık. Bu bölgede bırakın % 15'i, 100 m2 arsası olan vatandaşlarımızdan 110 m2 daire si olan bile var. Hepimizin yeşil alana, okula, ibadethaneye ihtiyacı var. Hepimiz doğal olarak bunlar evimize yakın olsun istiyoruz. O halde bir takım düzenlemeler yapılabilir. Şimdilik hiçbir şey dokunulmayacak. Fakat ileride plan dahilinde yeşil alan görünen ev ve arsalarınızı istimlak bedeli karşılığında sizden alabilirler. O zaman da siz mahkemeye verip değerinin 5-10 katı bir meblağ alabilirsiniz. Mağdur da olmazsınız." (Bülent Şirin)

Tarih: 02 Aralık 2009



DÂRÜLACEZE'DE AĞASAR ESİNTİLERİ

Yeni yönetimle birlikte faaliyetlerine iyice hız veren Şal-pazarı Dernekler Federasyonu (ŞALFED), İstanbul Okmey-danı'nda bulunan Dârülaceze merkezinde destek ve moral ziyareti düzenledi. Kemeçe ve horon Dârülaceze sakinlerinin yüzlerinde güller açmasına sebep oldu. Gösterinin başlaması-nın ardından önce çekingen davranan yaşlı ve hastalar, daha sonra kalkıp sahneye çıkarak şarkı söyleyip şiirler okudular. Dârülaceze çalışanlarının da resmi kıyafetlerle horon halka-sına katılarak oynamaları ilginç görüntülere sebebiyet verdi.

Organizasyonda önce **Samandıra Şalpazarlılar Derneği Kız Horon Ekibi** gösterisini sundu. Daha sonra **Ağasarlı Zehra** sahne olarak yöresel türkülerle Darülaceze sakinlerinin yüreğini ısıtmaya başladı. Zehra'nın ardından **Ağasar Halk Oyunları Derneği (AHOD)- Erkek Horon Ekibi** ve **Ercan Kurukız** yönetimindeki minik kolbastı ekibi izleyenlere ke-yifli dakikalar yaşattı. Son olarak Tonyalı sanatçı **Mustafa Şafak** ve orkestrası sahneye çıkarak özgün ve otantik parçalar söylediler.

Sunuculuğunu **Erol Yanık**'ın yaptığı moral gününde kısa bir konuşma yapan ŞALFED Genel Başkanı **Muzaffer Bay-raktar** özetle şunları söyledi: "Bundan sonraki çalışmalarımızda bu tür kurumlara yardımcı olmaya gayret göstereceğiz. Dârülaceze'nin yetkililerine şunu söylemek istiyorum: Şalpa-zarı Dernekler Federasyonu'na ne zaman ihtiyaç duyarlarsa yanlarında olacağız ve elimizden gelen her türlü yardımı yapacağız."

Program devam ederken ŞALFED'de gönüllü olarak görev yapan yöresel kıyafetli kızlar da, Dârülaceze sakinlerine fındık ve meyve suyu ikram ederek, çiçekler verdiler. Organizasyon daha sonra hasta ziyaretleriyle sona erdi. (Bülent Şirin)



Tarih: 20 Aralık 2009

Foto.: Mustafa Atalar (ŞalFed Gençlik)



Hasan KESKİN(*)
hasankeskin@dsi.gov.tr

AĞASAR'IN GENÇ FİDANLARI, “ŞALFED GENÇLİK KOLLARI”NDA BULUŞUYOR...

Ağasar gençliğine sahip çıkmalı ve gerekli desteği onlara sunmalıyız. Çünkü gençliğimizi özüne, geleneğine bağlılık ve Ağasar'a hizmet yolunda gayet istekli ve azimli görüyoruz.

ŞALFED, dernekçilik ve sosyal örgütlenme bakımından, çok önemli bir oluşuma imza atmış bir federasyondur. Kısa zaman içerisinde, hem yaptığı faydalı hizmetler, hem de üye derneklerden aldığı pozitif enerjiyle, katılımın üst düzeylerde olduğu bir çok etkinliğe imza atmıştır.

Amaçları doğrultusunda yönetim organlarını hızla oluşturmak, daha aktif faaliyetlerde bulunmak, geleceğin sosyal aktivistlerini bünyesinde toplamak, gençlerin dinamizmini hedeflerine ulaşmada itici güç olarak kullanmak için kurucu Gn.Başkan **Harun Özdemir** başkanlığındaki Yönetim Kurulu'nun temellerini atmış oldukları “**ŞALFED Gençlik Kolları**” artık resmen oluşturulmuş ve faaliyetlerine de hızlı bir şekilde başlamıştır. Yeni Yönetim Kurulu ve Genel Bşk. Sn. **Muzaffer Bayraktar**'ın da teşvikleriyle, gençlerimizin fikirleri, enerjileri ve katılımları, federas-



ŞALFED Gençlik Kolları bir tanışma toplantısında

yonumuzun faaliyetlerine ayrı bir ivme kazandıracaktır.

Bu bağlamda, Gençlik Kolları'nın ilk çatısını oluşturarak sanal alemde bizi gençlerle buluşturan bir platformdan bahsetmeden geçsek hak-

sızlık etmiş oluruz. Ağasar gençliğinin ilk ve en yoğun buluşma noktası olan **www.agasar.net**, ŞALFED Gençlik Kolları'nın ilk toplanma yeri olmuştur. Bu sitemiz sayesinde buluşan üç binden fazla “genç fidan”, hep birden Harun başkanın çağrısına uyarak yönlerini asıl çatımız olan **ŞALFED**'e çevirdiler ve “*Burası Ağasar; Tanrı misafirlerinin kapıda kalmadığı yer. Bizim çatımız var; agasar.net. Ama bu çatı asla yetmez, asıl büyük çatı belli; ŞALFED... Ulaşabildiklerimizi, herkesi bu çatıya çağırmalıyız. Bu çatının altında olmak, aynı zamanda kardeş çatıları da yüksekte tutmamız için önemli...*” dediler ve bugün buradalar. Bu süreçte emeği geçen herkese, başta **Nezih Karagül**, Gençlik Kolları'nın ilk başkanı **Onur Kutlu Öztürk** ve “keşiği/sırayı” alan **Mustafa Atalar** olmak üzere hepsine selamlar olsun...

Öncelikle İstanbul'da bulunan



ŞALFED Gençlik Kolları bir dernek gecesinde



ŞALFED Gençlik Kolları bir tanışma toplantısında

Şalpazarı köy derneklerinden ve derneği bulunmayan köylerimizden temsilci grupları oluşturarak işe başlayan Gençlik Kollarımız, zamanla bu gruplardan sosyal faaliyetlerde aktif olarak görev almak üzere bir iskelet yapı oluşturacaktır. Üniversite mezunu genç kardeşlerimiz öncelikli olmak üzere, her sosyal katmandan kardeşlerimiz, ŞALFED'in faaliyetlerine katılımlarının yanında, hem bireysel hem de toplu etkinliklerde bulunmak için organizasyonlara gireceklerdir.

"Ağasar'ın Genç Fidanları", genç gönüllüleri; her yaştan, her makamdaki, her cinsiyetten ama aynı gönülden olarak fazlasıyla örgütlü olmalı. Bu oluşum, öncelikle İstanbul'da başlamakla birlikte, kısa zaman içinde, Şalpazarı, Trabzon ve ülkemizin her yöresinde bulunan hemşehrilerimizin de katılımıyla beraber, çığ gibi büyüyen bir "ŞALFED Kardeşliğine" dönüşecektir. Bu sayede asıl büyük hedeflere ulaşmak, özlediğimiz etkin, verimli ve ses getiren faaliyetleri başarmak mümkün olacaktır.

ŞALFED Gençlik Kolları, gerçekleştireceği her aktivitede, öncelikle toplumsal değerlere saygıyı, hedefin sosyal fayda olduğunu asla gözünden kaçırmayacaktır. Ülkemizin bütünlüğü, devletimizin üniter yapısı, anayasal hak ve özgürlüklerin korunması, hukukun üstünlüğü gibi devletimiz ve vatandaşlarımız için yâşamsal konulardaki hassasiyeti en üst noktada gözetilen bir tavır sergileyecek olan Gençlik Kollarımız, tepkisini de göstermek için, demokratik ve sosyal barışa hizmet eden söylem ve ey-

lemelerin dışında olmayacaktır. Bu bakımdan, siyasete uzak olmayan, hangi siyasi partide olursa olsun görev alacak medeni cesareti olan gençler yetiştirmeliyiz. Gençlerin siyasi faaliyetlerde bulunmalarının, kişiliklerinin gelişimi ve siyasi olgunluklarının pekişmesi bakımından çok önemli olduğu inancındayız.

Sivil toplum örgütlenmelerinin, sosyal ve ekonomik geleceğimizi şekillendireceğinin bilincinde olarak, geleceğin dernek yöneticilerini ve toplum önderlerini yetiştirmede Gençlik Kollarımız çok büyük önem arz etmektedir. Sivil toplum örgütlerinin (STÖ) en yâşamsal sorunu, sürdürülebilir bir sivil inisiyatif alamamaktır. Belli bir dönemden sonra sekteye uğrayan sosyal faaliyetler, yarım kalmış hedefler; aynı zamanda toplumsal enerjimizi de körelten, umudumuzu kıran, moral değerlerimizi törpüleyen hiç arzu etmediğimiz durumlardır.

Bunu aşmanın en önemli yolu, tecrübelerimizi aktarabileceğimiz, aynı zamanda geleceğin gönüllüleri olan gençleri, sosyal faaliyetlerden uzak tutmamaktır.

Gençlik Kollarımız, sporun her türünde var olmak amacındadır. Kahvehanelerde vakit öldüren değil; spor salonlarında, sahalarda spor yapan gençlerimizin sayısını her geçen gün hızlı bir şekilde artırma yoluna gitmeliyiz. Bu bağlamda çeşitli spor etkinlikleri düzenleyerek, hem kaynaşma hem de sporu sevdirmeye anlamında Gençlik Kolları'na çok iş düşecektir. Ayrıca her türlü milli spor müsabakalarında milli takımlarımıza destek olmak için organizasyonlar yapılacaktır. Kaldı ki, gözbebeğimiz olan Trabzonspor'u yalnız bırakmama konusunda, Ağasar'ın sportmen gençleri, "**Ağasarlı Centilmenler**" olarak en ateşli ve en centilmen Trabzonsporlu olma örneğini göstereceklerdir.

Kültür ve sanat organizasyonları, ayrıca önem verdiğimiz konulardır. Özel yeteneği olan gençlerimizin bu yeteneklerini geliştirmesi için yapılacak çok işimiz olacak. Alternatif enstrümanların, özgün müziğimize ve otantik folklorumuza katacağı değerlerin farkındayız ve bu konuda gençlerimizi daima teşvik etmek görevimizin olacak. Kültürel ve folklorik özellikleri zaten üst seviyede olan Ağasar gençliği, bu değerlerini daha sanatsal ortamlara taşımak, farklı kültürlerle buluşturmak arzusundadır ve bu konuda büyüklerini yanlarında görmek istemektedirler.

Günümüzde gezegenimizin ma-



ŞALFED Gençlik Kolları Boğaziçi gezisinde



ŞALFED Gençlik Kolları bir iftar yemeğinde

ruz kaldığı en önemli felaket -maalesef- çevre kirliliğidir. Doğal hayatın korunması, çevre duyarlılığı yüksek nesillerle mümkündür. Sanayi atıkları, evsel atıklar, zararlı gaz salınımları, dünya devletlerinin de çözmekle uğraştıkları en büyük sorundur. Bu konuda duyarlı, bilinçli ve etkin katılımında bulunabilen gençlerin varlığından memnun olmamak imkansızdır. Bu konuda bizlere düşen, bu bilinç ve duyarlılıkta olan bireyler olarak, özellikle gençlerimizin teşvik edilmesidir. ŞALFED Gençlik Kolları, bu konuda da ilklere imza atacaktır.

Savaşlar, barış ortamını yok ederek, insanları ve özellikle de çocuklar ve kadınları sonsuz acılara sürükleyen olaylardır. Ne yazık ki, çağımızda ve en yakınımızda cereyan eden savaşların acısını en önce bizler hissetmekteyiz. O halde gençlerin barışçıl bir dünya hedefine odaklanmasında çok çaba sarfetmek zorundayız. Atatürk'ün, "Yurtta barış, dünyada barış" vecizesini düstur edinerek, savaşların her türlüüne karşı duran, bireysel silahsızlanma da dahil, genel silahsızlanma uğrunda gayret sarf eden gençlerin bizim gençlik kollarımızdan seslerini yükselttiklerini görmek hepimizi onurlandırmaz mı?..

Ülkemiz insanının en büyük hanedikaplarından biri ve belki de en önemlisi, okuma alışkanlığımızın olmamasıdır. Trabzon eski valimiz Sn. **Nuri Okutan**, bu konuda çok önemli davranışlar sergilemişlerdi. Ama aynı sürecin devam edip etmediği konusunda şüphelerimiz mevcuttur. Oysa okuma oranının yüksekliği, bir top-

lum için çok önemli bir gelişmişlik göstergesidir. Bu oran, ne yazık ki, çok çok düşüktür. Gençlik Kollarımızın bu hususta çok gayretleri olacağını düşünüyoruz.

Ağasarımızın doğal güzelliği ve özgün folklorunu sevip sahiplenme, koruma ve gelecek nesillere iletmesi noktasında, büyükleriyle birlikte, gençlik kollarımız da geçmişten geleceğe bir köprü vazifesi görecektir. Yöresel oyunlarımız ve yaylacılık dahil bütün örf ve ananelerimizi çok iyi anlayıp özümseyerek yaşatmaya çalışan gençlerimizin varlığı bizler için büyük ümittir. Zira, her örfün, her geleneğin bir tabiatı vardır. Çok uzun yılların birikimi olan folklorik özelliklerimizdir onlar. Dünden bu güne değil; asırlar öncesinden bizlere gelen bir değerler bütünüdür. Bu açıdan bakıldığında töremizin, örfümüzün, ananelerimizin aşılanmasına asla izin

vermeden, onlarla barışık yaşayarak geçmişine sahip çıkan bireyler olabilmemiz çok önemlidir.

Gençlik Kollarımız, kültürüne yabancı olmayan gençlerin çoğalmasına vesile olacaktır. Yaylacılık geleneğimizin devamı, yaylalarımızın fiziki şartlarının iyileştirilmesi ve aynı zamanda da doğamızın korunması için gençlerimiz herkesten önce inisiyatif almalıdır. Zira bu miras kendilerine kalacaktır. Çirkin yapılaşma, plansız yolların açılmasına karşı toplumsal bir direnç bekliyoruz onlardan. Ayrıca, bitki çeşitliliğinin ve ormanlarımızın korunması hususunda gençlerimizin daha hassas olmalarını arzu etmekteyiz.

Bütün bu konularda Ağasar gençliğine sahip çıkmalı ve gerekli desteği onlara sunmalıyız. Çünkü gençliğimizi özüne, geleneğine bağlılık ve Ağasar'a hizmet yolunda gayet istekli ve azimli görüyoruz.

Haydi Ağasar'ın genç fidanları! Haydi yola çık! Yol Açık...□

Fotoğraflar: **Mustafa Atalar**(Şalfed Gençlik)

(*):1968'de Şalpazarı - Fidanbaşı (Tımara) köyünde doğdu. 19 Mayıs Ü. Amasya Turizm Otelcilik Y. O. ve Anadolu Ü. İşletme Fakültesi'nden mezun oldu. Bir süre turizm sektöründe çalıştı.1990 yılında DSİ 14. Bölge Md.lüğü'nde işe başladı. Şef Garson, yemekhane sorumlusu ve Sosyal Hizmetler Şefi olarak çalıştı. Halen Baraj-Taşkın-Rasat Sorumlusu olarak çalışmaktadır. Fidanbaşı Köyü Derneği'nde Yön. Kurulu üyesi olarak görev aldı. Şalpazarı Dernekler Federasyonu -Gençlik Kollarından sorumlu- Yönetim Kurulu üyesidir. Evli, biri kız iki çocuk babasıdır. İngilizce bilmektedir.



ŞALFED Gençlik Kolları sanatçımız "Ağasarlı Zülfiye" ile

‘FEDERASYON’A ÇIKAN YOLUN İLK ADIMLARI BÖYLE ATILMIŞTI...

03 Nisan 1996 / İstanbul Haber gazetesi



Trabzon-Şalpaazarı dernekleri, 1995 yılında birlikteliği sağladıktan sonra dernekler arası tanışma ve kaynaşmayı pekiştirmek için, gençlerimiz arasında on hafta süren bir “halı saha futbol turnuvası” düzenlemiştir. Bu turnuva, İstanbul’daki dernekler arası ilk organizasyonumuzdur.

Çok başarılı bir şekilde süren organizasyon sonunda gençler arasında hemşehrilik ve kendine güven duygusu pekiştirilmiş olup dernekler birliğinin daha sonraki faaliyetleri ve federasyonlaşmaya giden adımların ilki bu turnuvayla atılmıştır.

Turnuva, Trabzonspor’un şampiyon olması temennisiyle ve Trabzonspor aşkıyla başarılı bir şekilde tamamlanmış olsa da, o günden bugüne Trabzonspor’a şampiyonluk bir türlü nasip olmadı...Ama Şalpaazarı derneklerinin birlikteliği ve kaynaşması, Şalpaazarı Dernekler Federasyonu (ŞALFED) şeklinde tecelli etti ve nice başarılarla imza atıldı. Geçmişten devralınan başarı bayrağı, daha yükseklerle dikilmek üzere dalgalanmaya devam etmektedir. □



KÜLTÜR TAMAM; YA DAYANIŞMA?..

Bülent ŞİRİN(*)

bulentsirin1967@gmail.com

Mesele sadece kültüre sahip çıkmak, kültürel erozyon mağduru olmamış olmak değildir. Yani kültür tamamdır da, dayanışma ayağı boşlukta kalmıştır. Doğup büyüdüğümüz, güçlü bir aidiyet duygusu beslediğimiz memleketimizle bağlarımızın zayıflamasını ve kopmasını aklımıza bile getirmek istemiyoruz. Dolayısıyla köyümüzdeki en ufak bir olumlu ya da olumsuz bir gelişme bizi en az halen orada yaşamakta olan eşimiz, dostumuz, konu komşumuz kadar ilgilendirmektedir.

Sivil toplum faaliyetlerinin artık mecburi hale geldiğini her fırsatta ifade etmeye çalışıyoruz. Mecburi hale gelmiştir, çünkü günümüz dünyasında insanların her anlamda hayata tutunmaları bireysel açıdan son derece zorlaşmış, neredeyse imkansız hale gelmiştir. Yani bu işler artık gönüllü, fahri, günlük hayatın zorlukları arasında boş zamanları değerlendirme vs. gibi sebeplerle yapılacak işler olmaktan çıkmıştır.

Göç olgusunun ülkemizin en önde gelen gerçeklerinden biri olmasının da etkisiyle hemşehri oluşumları sivil toplum kuruluşları alanında doğal olarak öne çıkmıştır. Gurbete çıkan vatandaşlarımızın, doğup büyüdüğü, kültürünü aldıkları bölgelere kendilerini bağlayan en önemli unsur yine kültürleri olduğu için kurulan derneklerin neredeyse hepsinin adında “**kültür ve dayanışma**” benzeri ifadeler yer alır. Şalpazarlılar özelinden devam edersek, İstanbul’da belli bölgelerde bir arada yaşıyor olmalarının da

etkisiyle kültürel anlamda en azından başka yörelere göre çok önemli bir kayıp gözlenmemektedir. İstanbul’da doğup büyümüş ikinci, üçüncü kuşak Şalpazarlılar bile kültürlerine gıpta edilecek oranda sahip çıkmaktadırlar.

Ancak, mesele sadece kültüre sahip çıkmak, kültürel erozyon mağduru olmamış olmak değildir. Yani kültür tamamdır da, dayanışma ayağı boşlukta kalmıştır. Doğup büyüdüğümüz, güçlü bir aidiyet duygusu beslediğimiz memleketimizle bağlarımızın zayıflamasını ve kopmasını aklımıza bile getirmek istemiyoruz. Dolayısıyla köyümüzdeki en ufak bir olumlu ya da olumsuz bir gelişme bizi en az halen orada yaşamakta olan eşimiz, dostumuz, konu komşumuz kadar ilgilendirmektedir. Fakat kabul etmemiz gerekiyor ki, biz artık gurbette yaşamaktayız ve burada da bir hayatımız var. Elbette hiçbirimiz doğduğumuz toprakları keyfimizden bırakıp gelmedik. Daha rahat ve yüksek bir hayat standardına kavuşmak için buralardayız. Yazı-



ŞalFed 3, Olağan Genel Kurul’dan bir enstantane

Foto.: Bülent Şirin



Foto.: Mustafa Atalar (ŞalFed Gençlik)

**Bir ŞalFed kültürel dayanışma örneği (Ramazan Bayramı 2009 / Kirazlıtepe)
/ Bu tür dayanışmalar, keşke ekonomik dayanışmalarla taçlandırılabilse!..**

mızın başında da vurguladığımız gibi hayat git gide zorlaşmakta, dayanışmayı her geçen gün daha da zorunlu hale getirmektedir. Basit bir örnek vermek gerekirse, İstanbul'dan memlekete bir süreliğine ailecek gidip gelmek geçmiş yıllara göre çok daha büyük bir külfettir. O halde gurbette yaşayan bizler de, gurbete çıkmış olmamızın amacını gerçekleştirebilmek için doğal olarak ilk önce kendi aramızda yardımlaşmaya yönelmeliyiz. Maddi anlamda ortak bir üretkenlik gösterilip de refah düzeyi genel anlamda yükselirse, kültürel faaliyetlerimizi de daha rahat ve daha sağlıklı bir şekilde gerçekleştirebiliriz.

“Derneklerimiz ‘ekonomik dayanışma’ işlerine yönelmeye ne kadar hazır?” diye bir soru sorduğumuzda, doğ-

Göç olgusunun ülkemizin en önde gelen gerçeklerinden biri olmasının da etkisiyle hemşehri oluşumları sivil toplum kuruluşları alanında doğal olarak öne çıkmıştır. Gurbete çıkan vatandaşlarımızın, doğup büyüdükları, kültürünü aldıkları bölgelere kendilerini bağlayan en önemli unsur yine kültürleri olduğu için kurulan derneklerin neredeyse hepsinin adında **“kültür ve dayanışma”** benzeri ifadeler yer alır. Şalpazarlılar özelinden devam edersek, İstanbul'da belli bölgelerde bir arada yaşıyor olmalarının da etkisiyle kültürel anlamda en azından başka yörelere göre çok önemli bir kayıp gözlenmektedir.

rusu kafamızda net bir cevap şekillenmiyor. Fakat yeni seçilmiş **ŞALFED** yönetiminin bu konuda önemli adımlar atmaya kararlı olduğunu yakinen gözlemliyor ve tabii çok memnun oluyoruz. Şalpazarı'nda kültür var, insan kaynağı var, gençlik var, tahsil var; hülâsa her şey var ama maddi güç yok. Eğer o da tamamlanırsa, Şalpazarı ve Şalpazarlılar makûs talihlerini pekâlâ yenebilirler. İşte o zaman kimse *“Şalpazarı neresi? Nereye bağlı?”* diye sormaz. Sorsa da komik duruma düşer.

Bir üstteki paragrafta *“...kafamızda net bir cevap şekillenmiyor”* dedik ama geçenlerde bir organizasyonda karşılaştığımız manzara karşısında ne kadar etkilendiğimizi ve umutlandığımızı da aktarmadan geçemeyeceğiz. Bahsini ettiğimiz organizasyon yine Şalpazarlıların ağırlıkta olduğu bir geceydi. Birkaç farklı horon ekibi sahneye çıkıp başarıyla gösterilerini sergiledikten sonra ilginç bir şey oldu. Kimin fikriydi bilmiyorum ama iki farklı köyün kız horon ekipleri sahneye çıkıp, bir bir ekipten bir de diğer ekipten elele tutuşarak, tek bir ekip gibi birlikte bir horon faslı geçtiler. Bu manzara karşısında salonda bugüne kadar hiçbir organizasyonda görmediğimiz kadar büyük bir alkış koptu. Demek ki insanlar, ne kadar farklı dernekler kurmuş olsalar da bir araya gelmekten mutluluk duyuyorlar. Daha önemlisi kalben ve ruhen bu birlikteliklere ihtiyaç hissediyorlar. İşte bizi de umutlandıran bu ihtiyaçtır. Bütün mesele, ekonomiyle bu işlerin bağlantısını sağlıklı bir şekilde anlatabilmektir. □

(*): 1967'de Şalpazarı'nda doğdu. (Merhum öğretmen Ali Osman Şirin'in büyük oğludur.) İlk ve ortaokulu Şalpazarı'nda bitirdikten sonra İstanbul'a yerleşti ve sırasıyla Kabataş Erkek L. ve İstanbul Ü. İktisat Fakültesi'ni bitirdi. Halen Matbaa ve reklam işleri yapmaktadır. **Günebakış** gazetesinde spor yazıları yazmakta ve aynı zamanda gazetenin İstanbul temsilciliğini de yürütmektedir.



Mustafa BULAN(*)

Mustafa.BULAN@vakifbank.com.tr

ŞALPAZARI'NIN İKTİSADÎ TARİHİ VE PROBLEMLERİNE ÇÖZÜM ÖNERİLERİ

Ağasar'ı, tarihî ve yöresel şartlarını dikkate alan projeler uygulayarak kalkındırabiliriz. Bu konuda ümitsizliğe kapılmadan mevcut potansiyelimizi bir an önce harekete geçirmeliyiz.

Fiziki ve coğrafi şartların genelde bütünlük arz ettiği Doğu Karadeniz Bölgesi'nde -özellikle sahil bandı hariç tutulduğunda- bölge genelinde ekonomik anlamda bir fırsat eşitliğinden söz edilebilir.

Sahil bandı hariç tutulduğunda, ekonomik fırsatların genelde eşit olduğu görülen bölge sınırları içerisinde Şalpazarı ilçemizin -özellikle geçmişte- sosyal, ekonomik ve kültürel yaşam yönünden pozitif anlamda çok fazla dikkat çekmekte olduğunu görmek durumundayız.

Başta dikkati çeken husus, -biz yöre halkının çok fazla da üzerinde durmadığımız ancak bugün bize çok şeyler düşündürmesi gereken- "Şalpazarı" ismidir.

İsim, geleneksel "şal" dokumamızdan kaynaklanmakta olup -yörenin ismi "Ağasar" olmakla birlikte- şal gibi el sanatlarının pazarlandığı ilçe merkezimizin eski adı **Şalyeri'**dir. Daha sonra "**Şalpazarı**" olarak isimlendirilmiştir.

Şöyle Anadolu coğrafyasına baktığımızda, üretim konusu ile öne çıkan çok sayıda yerleşim birimi ya da beldenin, o üretim konusuna paralel bir gelişme izlediği; geçmişte öne çıkardıkları el sanatlarına dayanan iktisadi faaliyetlerini, tarihi birikimlerini -gerek lokal gerekse de büyük şehirlerde devam ettirerek- daha sonra fırsata dönüştürürken -maalesef- Şalpazarılılar olarak bizler aynı başarıyı sergileyemedik. Bağlı oldukları "il"



Şalpazarı(Ağasar)yöremizin -özellikle geçmişte- sosyal, ekonomik ve kültürel yaşam yönünden pozitif anlamda dikkat çekmekte olduğunu görmekteyiz.

kadar meşhur "Kilis", Babadağı, Koyunlu, Devrek, İnegöl, Sürmene, Ürgüp, Şile gibi çok sayıda ilçe ya da belde, yüzyıllardır devam ettirdikleri geleneksel el sanatları ve üretim konularını büyük şehirlere taşıyarak

Ekonomik yönden güçlenmeden insanımıza yeterli faydayı sağlayamayacağımızı, bu nedenle mutlaka iktisadî ve ticari yönden güçlenerek insanımıza faydalı olabileceğimizi unutmamalıyım. Ayrıca her işte büyük sermaye gerekmemektedir. Bir çok büyük ticari oluşumların geçmiş hikayesine bakarsak, oldukça mütevazı şartlarda başladığını görebiliriz. Ülkemizde ve dünyada bütün büyük ticari kuruluşların temelinde bu gerçek hemen hemen vardır.

-kısmen ya da tamamen- endüstriye dönüştürmeyi başarmışlardır.

İlçemize gelince; yüzyıllardan bu yana devam ettirdiğimiz iç ve dış giyimde, dışarıya bağlı kalmadan yaşamımızı idame etmemizi sağlayan geleneksel yün dokumaya dayanan "şal, zıpka, göynek, yelek, fıstan, peştamal ve kuşak" gibi çok sayıda geleneksel dokuma sanatımızı endüstriye dönüştüremedik.

Yine 1960'lı yıllardan sonra terk ettiğimiz buğday üretimine dayalı yöreye has ekmek, bişi ve çörek; fırınlanmış mısır unundan elde ettiğimiz helva gibi çok sayıda geleneksel mutfak ürünlerimizi de terk ettik. Halbuki bu ürünleri, büyük şehirlerde tüm insanların beğenisine sunabilseydik her birinden birer marka kazanabilirdik.

Ayrıca yöremizde çağın lokomotif sektörü olan inşaat sektörüne girebi-

lecek kadar birikime sahip inşaat ustalarımız; bakır ve demir çekme ve işleme gibi konularda zanaat sahipleri olmakla birlikte bunlar işletme ölçeklerinde firmalaşamadılar.

Bizler bu tespitlerimizi yaparken, asla bizden önceki kuşakları suçlama ve eleştirme gibi bir haksızlığı da yapmamalıyız. Çünkü bazı geleneksel el sanatlarımızı ve ürünlerimizi, endüstriyel ölçeklerde değere dönüştüremeyişimizin bazı tarihi olaylara dayanan sebeplerinin de olduğunu bilmeliyiz. Şöyle ki:

Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra Doğu Karadeniz Bölgesi'nde seferberliğin en fazla yaşandığı yöre Ağasar'dır. Yöre halkı -büyük ölçüde kadın, çocuk ve yaşlılar- Sakarya ve Düzce olmak üzere Batı Karadeniz'e göç etmiş; daha sonra bu göçlerin büyük bir kısmı gittikleri yerlerde kalmış ve çok azı geri dönmüştür. 1915-1917 yıllarında göç edenler, savaş sonrasında da -1930'lu yıllarda- Şalpazarı'nda kalan yakınlarının bir kısmını yanlarına almışlardır. Bu göçün tarihi sonuçlarına baktığımızda; kısa vadede tarihî zaruretlerden kaynaklanan bu göçler, uzun vadede Şalpazarı'ndan büyük şehirlere yoğun göçü geciktirmiştir. Çünkü göç veren bölgemiz, nüfus olarak azaldığından, ekonomik olarak rahatlamış ve kendi kendine yeter hale gelmiştir. Zaten yöre insanı çok çalışkan, doğa ile barışık hatta -bugünün ekonomik değerleri ile baktığımızda o günün şartlarında- her biri varlıklı sayılabilir. Her evde küçük baş ve büyük baş hayvancılık birlikte yapılıyor; ayrıca yöre bayanları el sanatlarında oldukça üstündü ve yöreyi dışarıya muhtaç etmeden giydirebiliyordu. Verilen büyük göç nedeniyle yöre, gerek giyinmede, gerek beslenmede, gerekse de barınmada uzun yıllar kendi kendine yeterli olabilmıştır.

Karadeniz'in diğer yörelerinde ise bu göç, yöremiz kadar olmamıştır. Bugün Adapazarı ve Düzce'de, sa-



Ağasar doğasında beslenmiş hayvanların etlerinin, keşkek gibi geleneksel yemeklerin ve Ağasar'a özgü organik meyvelerin lezzetleri bir başkadır!..

dece Şalpazarlı kökenlilerin yaşadığı onlarca köy bulunmaktadır. Çok sayıdaki köylerde de karma halde yaşamaktadırlar. Şalpazarı'nda tarihi olaylara bağlı olarak demografik ve ekonomik yapı şekillenirken diğer yörelerde ise, köylerde yerleşim birimlerinin kısmen daha kalabalık olması, nüfus hareketlerini 1930'lu yıllardan sonra büyük şehirlere kaydırmıştır. Yukarıda da belirttiğimiz gibi Adapazarı ve Düzce'ye göç eden Şalpazarı insanı, bu bölgeleri oldukça sevmiş ve geleneksel yaşamını ve üretim alışkanlıklarını bu yörelerde devam ettirmiştir. Şartların da iyi olması, göç eden insanların bu bölgede kalıcı olmalarını sağlamıştır.

Ağasar'dan göçün tarihi sonuçlarına baktığımızda; kısa vadede tarihî zaruretlerden kaynaklanan bu göçler, uzun vadede Şalpazarı'ndan büyük şehirlere yoğun göçü geciktirmiştir. Çünkü göç veren bölgemiz, nüfus olarak azaldığından, ekonomik olarak rahatlamış ve kendi kendine yeter hale gelmiştir. Zaten yöre insanı çok çalışkan, doğa ile barışık hatta -bugünün ekonomik değerleri ile baktığımızda o günün şartlarında- her biri varlıklı sayılabilir...

Ezcümle; gerek Şalpazarı'nda kalanlar, gerekse de seferberlik döneminde göç edenler bulundukları yerlerde kalıcı olmuşlar ve uzun yıllar -özellikle Şalpazarı'ndan- büyük şehirlere göç olmamıştır. Büyük Şehirlere göç olmayınca da, ekonomik yaşam düzeyi ve alışkanlıklar geleneksel çerçevede şekillenmiştir.

Yukarıda özetlemeğe çalıştığımız tarihsel nedenlerden dolayı, bugün bizler, geçmişimizi iyi değerlendirerek bugünkü potansiyelimizi görebilmeliyiz. Asla kendimize haksızlık etmemeliyiz. Zira tarihsel gelişmeleri görmeden bugün kendimizi tanımlamaya çalışırsak bir komplekse düşebiliriz.

Girişimcilik ve ticarî akıl yönünden başkalarından farkımızın olmadığını idrakinde olarak, bundan böyle neler yapabilmeliyiz? sorusuna cevap olarak aşağıdaki önerilerimizin ışık olacağı kanaatindeyim.

1- Sahip olduğu ölçekler ne olursa olsun, halen kendince iktisadi yaşamda yer edinebilmiş girişimcilerimiz, kendi aralarında ortaklıklar kurabilmelidir.

2- Özellikle büyük şehirlere yerel kuruluşlarda mevcut olan etkinliğimizi, inşaat-taahhüt, hizmet-taahhüt gibi alanlarda değere dönüştürebilecek



Yerel el sanatlarımızla şekillenen renkli giyim kuşam tarzımızın üretimini gerçekleştirerek gelenekselliği de beraberinde taşıyan bir moda yaratabiliriz.

politik ve işlevsel adımları atmalıyız. Alt yapı inşaatı, hizmet taahhütü, kamusal mal alımları gibi alanlarda açılan ihalelere girebilecek firmalar kurulabilir. Ayrıca -başta yöremiz insanına yönelik- biraraya gelerek özel konut inşaatı alanına da girilebilir.

3- Yöre insanının ahlaki yönden oldukça dürüst, cesur ve güvenilir olmasını -özellikle geleceğin iş kollarından olan- “Özel Güvenlik” sektöründe bir markaya dönüştürebiliriz. Bu yönümüz iyi tanıtılırsa ve bilinirliği artırılırsa çok sayıda büyük kamu ve özel kuruluşun güvenliğini sağlayan şirketlerin sahipleri ve çalışanları neden yöremiz insanı olmasın?

4- Yukarıda belirttiğimiz yerel el sanatlarımızla şekillenen renkli giyim kuşam tarzımızın üretimini gerçekleştirerek gelenekselliği de beraberinde taşıyan bir moda yaratabiliriz.

5- Yine yazımızın önceki bölümlerinde belirttiğimiz mısır helvası, Ağasar markası ile peynir, tereyağı, çörek, ekmek gibi geleneksel yiyeceklerimizi endüstriyel değerlere dönüştürebiliriz.

6- Eğitim konusunda oldukça iyi olmamız nedeniyle, yetenekli çocuklarımızı maddi olarak destekleyici oluşumlara önem vermeliyiz.

7- İstanbul’da çok sayıda donanımlı eğitimcimiz olmasına da bağlı olarak dersane sektörüne girilebilir.

8- Köylerimizde -kimyasal gübre kullanmadan- sadece organik gübreler kullanarak başta fındık, mısır, patates, yöreye has marul, elma, ceviz gibi tarımsal ürünleri büyük şehirlerde markaya dönüştürebiliriz. Bu bağlamda, başta Sakarya ve Düzce olmak üzere halen akrabalık ilişkilerimizi ileri seviyelerde sürdürdüğümüz yakın bölgelerdeki onlarca köylerimizle organik tarım yapabilir ve başta İstanbul olmak üzere büyük şehirlerde pazarlayabiliriz.

Ekonomik yönden güçlenmeden insanımıza yeterli faydayı sağlayamayacağımızı, bu nedenle mutlaka iktisadi ve ticari yönden güçlenerek insanımıza faydalı olabileceğimizi unutmayalım. Ayrıca her işte büyük

sermaye gerekmemektedir. Bir çok büyük ticari oluşumların geçmiş hikayesine bakarsak, oldukça mütevazı şartlarda başladığını görebiliriz. Ülkemizde ve dünyada bütün büyük ticari kuruluşların temelinde bu gerçek hemen hemen vardır. Koç’undan, Sabancı’sına, Eczacıbaşı’ndan Yaşa Grubu’na baktığınızda temelde hep mütevazı bir dükkân ya da işletme görürsünüz. Ayrıca bir çok büyük ticari oluşumların başlangıcında inşaat-taahhüt ve hizmet-taahhüt işleri olduğunu görelim. Bu sektörde olmak için çok büyük sermaye gerekmez. Özellikle organizasyon yeteneği, çevre sahibi olma, dürüst ve kalıcı referans olabilecek işler başarmak bu sektörde büyümenin ana güçleridir. Tarihi gelişmelerden dolayı ticaretten uzak kalan insanımızda bu yetenek fazlasıyla bulunmaktadır.

Ağasar’ı, tarihî ve yöresel şartlarını dikkate alan projeler uygulayarak kalkındırabiliriz. Bu konuda ümitsizliğe kapılmadan mevcut potansiyelimizi bir an önce harekete geçirme liyiz.□

Eğitim konusunda oldukça iyi olmamız nedeniyle, yetenekli çocuklarımızı maddi olarak destekleyici oluşumlara önem vermeliyiz. / İstanbul’da çok sayıda donanımlı eğitimcimiz olmasına da bağlı olarak dersane sektörüne girilebilir. / Köylerimizde -kimyasal gübre kullanmadan- sadece organik gübreler kullanarak başta fındık, mısır, patates, yöreye has marul, elma, ceviz gibi tarımsal ürünleri büyük şehirlerde markaya dönüştürebiliriz.

(*): Vakıfbank Gaziosmanpaşa/İstanbul Şubesi Müdürü / 1966’da Şalpazarı’nda doğdu. İlk öğretim ve liseyi Şalpazarı’nda, yüksek öğrenimi ise İ.Ü. Siyasal Bilgiler Fak.’nde 1989’da bitirdi. 1993’de girdiği Vakıfbank’ta uzun yıllar “malî analist” olarak görev yaptı. Halen Vakıflar Bankası Gaziosmanpaşa(İst.) Şubesi’nde “şube müdürü” olarak görev yapmaktadır.

Fotoğraflar: Mustafa Küçük - Mustafa Atalar

Foto.: Mustafa Atalar (ŞalFed Gençlik)



Sis Dağı yaylası - Pazar yeri

SİS DAĞI

Murteza BAYRAKTAR



Yaylalar arasında,
En güzeli Sis Dağı;
Gelip de yiyeceksin,
Orada kavurmayı.

Ortasından akıyor,
Serin Çayır Deresi;
Güzelim Kalpakkaya,
Sis Dağı'nın simgesi.

Sandık Gölü'nde yüzüp
Kaşta güneşlenirsin;
Böğürtlen, çalıçilek
Dalında taze yersin.

Topuk çimenlerinde
İnekler hep yayılır;
Gücükten otundan
Güzel yemek yapılır.

Otçu şenliklerinde
Neşesiz insan olmaz;
Kemençesiz, davulsuz
Dağlar horonsuz olmaz.

Pazarın tepesinde
Elele tutuşulur;
Davul, zurna, kemençe
Hemen horon kurulur.

Horonun halkumunda
Ölü insan dirilir;
Pazarın tepesinden
Hey çekerek inilir.

Sis Dağı zirvesinde
Soğuk suyu içersin;
Kemençenin sesine
Coşup da diz çökersin.

Sabah kahvaltısında,
Yersin peyniri, yağı.
Kemençe, davul, zurna;
Durmaz Çepni uşağı

İlkbahar'da açıyor,
Papatyayla menekşe.
Sis Dağı'na çıkanın
İçine dolar neşe.

Doruk ağaçlarından
Toplarsın sakızları.
Yayla çimenlerinde
Güzel Çepni kızları.

Sis Dağı'nın üstünden
Duman hiç eksik olmaz.
Külekteki yoğurdun
Tadına doyum olmaz.

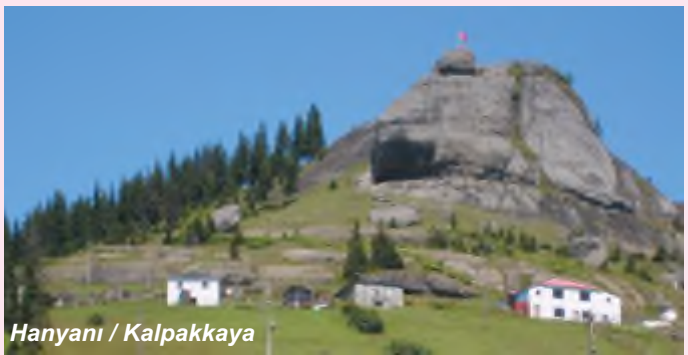
Göçler köye inince
Hüzün sarar her yeri;
Vargit çiçekleriyle
Uğurluyor bizleri.

Kış gelip Sis Dağı'na
Kar yağsa da güzeldir.
Beyazlara bürünür;
Zannedersin gelindir.

Yazmakla anlatılmaz;
Gelip de gezeceksin.
Kanlıkaya'dan bakıp
Denizi göreceksin.
Zirveden seyran edip
Kendinden geçeceksin. □

(Ekim 2009)

Foto.: Nurettin Bayraktar



Hanyanı / Kalpakkaya

Foto.: Abdullah Gülay



Erol YANIK(*)

erolbaskan61@hotmail.com

AĞASAR AÇILIMI YA DA BİZ DE AÇILIM İSTİYORUZ!..

Yaylalarımız, turizme yönelik açılım istiyor. / Kadaastro baha-
nesiyle bahçeleri elinden alınan Ağasarlım toprak açılımı isti-
yor. / Altmış yaşında hala sırtında odun, çayır taşıyan anam yol
açılımı istiyor...



Yaylalarımızın ve şenliklerimizin ciddi bir açılıma ihtiyacı var...

Foto.: Nurettin Bayraktar

Bayramlarda trafik canavarı, kışın domuz gribi, yazın kene; ülkemde ölen ölene...Takdiri ilahi; vakit gelince ölüm anı, ne bir saniye geri ne de bir saniye ileri...Tabii ki tedbir kuldun, taktir Allah'tan; âmennâ...

Ne grip, ne kene, ne de trafik canavarı; sağlıklı, tedbirli yirmi yaşlarında, en verimli çağında, ülkemizin güvenliği için görev yapan gençlerimiz, bu cennet vatanı bölmek parçalamak isteyenler tarafından kahpece şehit edilmekte. (Rahmetle anıyorum.)

İlkokulda masal kitaplarında "açıl susam açıl!", "Alaaddin'in sihirli lambası"ndan çıkan cinler, periler bizleri heyecanlandırırdı. Biz açılımları o zamanlarda öyle bilirdik...

Başka Türkiye yok. Bu cennet vatan, hepimize fazlasıyla yeter de artar bile. Bu vesileyle, tarih boyunca nasıl hep beraber omuz omuza, kol kola beraber yaşamışsak; nasıl acımızda ağlamış, mutlu günümüzde sevinmişsek; bu güzel hasletimizi bozmadan yolumuza devam edelim. Dış mihrakların oyununa gelip de geleceğimizi ve neslimizi heba etmeyelim.

2009 yılına damgasını vuran açılım; kimilerine göre "demokratik açılım", kimilerine göre "Kürt açılımı", kimilerine göre ise "analar ağlamasın açılımı"...Bu açılımdan bizi heyecanladırarak ve mutlu kılacak ne cin, ne peri, ne de şimdilik görünen bir çözüm çıktı. Kimilerine göre ülkemiz için kocaman bir kaos çıktı. Bekleyip göreceğiz...

Yüce Mevla'nın yarattığı her canlının, hayvanların, insanların hayat hakkı vardır. Bu hakkın herkes için adaletli bir şekilde yerine getirilmesi Yaratan'ın emridir. Bunun uygulanması da başta idarecilerin asli görevlerindendir. Bunda hem fikiriz. Ancak bu hak, hukuk, -beynelmilel normlara göre, devlete, millete zarar vermeden- hukuk çerçevesinde istenmelidir. Maalesef ülkemizde hak, adalet, özgürlük, hasılı açılım isteyen kimi etnik gruplar, yukarıda bahsettiğimiz kuralların tam tersini yaparak barış istemektedirler...

Bir sosyal hukuk devleti olan ülkemizdeki kanunlarımız, bütün vatandaşlarımıza, -dağda çoban olmaktan cumhurbaşkanı olabilmeye kadar- her hakkı vermektedir. Buna rağmen devletin askerine haince kurşun sıkmakla; hayat kurtaracak doktorları, öğretmenleri, polisleri, -gelecekte belki de ülkemize beyinleriyle yön verecek- 18-20 yaşlarındaki masum öğrencileri öldürmekle; ambulansları, okulları, otobüsleri yakmakla; otuz bin kişinin katili "terörist başının" emriyle sözde barış, kardeşlik ve

özgürlük isteyeceksin. Ben masumum, ezildim, açılım istiyorum diyeceksin.

“Herkes evinin önünü süpürürse, sokak temiz olur.” şeklindeki güzel bir atasözümüzü, açılım isteyen etnik gruplara hatırlatmak isterim. Sizler samimi iseniz; demokrasi, adalet istiyorsanız, ezilmişlerin yanında iseniz; öncelikle, topraklarınızı elinizden alan ağalarınızdan toprak reformu isteyin; aşiret reislerinizden Allah’tan korkar gibi korkmaktan vazgeçin. Töre diye masum kadınları öldürmekten, çocukları abla katili olmaktan kurtararak farzlarınızı yerine getirin; bizler de sizlerin samimiyetinizi inanalım.

Ben sizlere nasıl bir açılım istediğimi, bazı örneklerle sunmak istiyorum.

Ülkemi, bayrağımı, kutsal varlıklarımı severim sayarım. Tarihimle onur duyarım. Bu cennet ülkemizi bizlere bahşedenleri rahmet ve şükranla anar, minnettarlığımı sunarım. Devletimin, milletimin kalkınması için vergimi verir, üzerime ne düşerse seve seve yaparım. Ama bizi yönetenlerden de bazı isteklerimizin olması doğal hakkımızdır.

Oğuzların Çepni boyundan gelen ve özbe öz Türk olan ve bazı yönleriyle dünyada eşi benzeri olmayan Ağasar yöresinin bir mensubu olarak, eğitim için eli öpülesi, değerli bilinen ve korunan öğretmenler istiyorum. “Beni Türk hekimlerine emanet edin.” diyen **Atatürk**’ün işaret ve tercihi ettiği doktorlar istiyorum.

Benim için daha önemlisi, Ağasar’daki nadide kültürün koruma altına alınmasını, bugün ülkemizde konuşulan öz Türkçenin biz Çepnilere ait olduğunun deklare edilmesini istiyorum.

Eğitim açılımı için Ağasarıma yüksekokul istiyorum.

Acısu, Sis Dağı, Kadirga, Alaca, Ağakonağı gibi yerlerimiz ve yaylalarımız, turizme yönelik açılım istiyor.

Ali Şükrü Beyin çocukluk ve yayla arkadaşı **Topal Osman**’ın, daha bıyığı terlememiş bir delikanlıyken Ruslara kurşun sıktıktan sonra kendini siper ettiği ve Ruslar tarafından kurşun yağmuruna tutulan -Alaca yaylasındaki mermi çekirdekleri saplanmış- o mübarek taş, müzede sergilenmek için açılım istiyor.



Foto.: Abdullah Gülay

Ağasar’da çevre felaketini önlemek için açılıma ihtiyacı var...

Göllüalan’ım, **Katağacı** yaylam, elektrikle aydınlanmak için elektrik açılımı istiyor.

Kadastro bahanesiyle bahçeleri -orman diye- elinden alınan Ağasarlım toprak açılımı istiyor. Kızılağaç, kesimi yasak ağaç statüsünden çıkarılması için açılım istiyor.

Altmış yaşında hala sırtında odun, çayır taşıyan anam yol açılımı istiyor.

Fındığım, çayım, tarımım hak ettiğini almak için açılım istiyor.

Karadeniz’in tarih, kültür hazinesi ve doğa harikası olan Trabzon’um da, hak ettiği seviyeye ulaşması için açılım istiyor...

Sonuç olarak; başka Türkiye yok. Bu cennet vatan, hepimize fazlasıyla yeter de artar bile. Bu vesileyle, tarih boyunca nasıl hep beraber omuz omuza, kol kola beraber yaşamışsak; nasıl acımızda ağlamış, mutlu günümüzde sevinmişsek; bu güzel hasletimizi bozmadan yolumuza devam edelim. Dış mihrakların oyununa gelip de geleceğimizi ve neslimizi heba etmeyelim. □

(**Önemli Not:** Federasyonumuzun yeni başkanı sayın **Muzaffer Bayraktar** ve yönetimini tebrik eder, başarılar dilerim.)

(*): Organizatör ve Sunucu



Foto.: Abdullah Gülay

Ağasar’da hayvancılığın açılıma ihtiyacı var...



Av. Ali Osman TAŞKIN
info@aliosmantaskin.av.tr

KADASTRO ÇALIŞMASI MI? MÜLKİYET HAKKININ GASP EDİLMESİ Mİ?..

Acaba kadastro çalışma ve tespitleri sonucunda, -adeta bir oldu bittiyle ve orman niteliği gerekçesiyle- yıllardır köylülerin bakıp büyüttüğü ağaçlık alanların, esasen tarım arazisi olduğu unutulurak, “Hazine” adına tespit ve tescilinin, “4785 sayılı yasa”nın devletleştirmesinden farkı nedir?

Tarih tekerrür mü ediyor?

Bugün Karadeniz bölgemizde yapılan kadastro çalışmaları, ister istemez bu soruyu sormama sebep oldu.

İsmet İnönü’nün Cumhurbaşkanlığı döneminde çıkarılan 13.07.1945 tarihli ve “4785 sayılı yasa” ile “Özel Ormanlar” devletleştirilmiş, yasanın 1. Maddesinde, “*Bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihte var olan gerçek veya tüzel, özel kişilere vakıflara ve köy, belediye, özel idare kamu tüzel kişilerine ilişkin bütün ormanlar, bu kanun gereğince devletleştirilmiştir.*” denilmiştir.

Acaba kadastro çalışma ve tespitleri sonucunda, -adeta bir oldu bittiyle ve orman niteliği gerekçesiyle- yıllardır köylülerin bakıp büyüttüğü ağaçlık alanların, esasen tarım arazisi olduğu unutulurak, “Hazine” adına tespit ve tescilinin, “4785 sayılı yasa”nın devletleştirmesinden farkı nedir?

Cumhuriyetimizin ilanının hemen sonrasında 1924 yılında **M. Kemal Atatürk**, “Mübadele Yasası” gereğince, göçmen vatandaşlarımıza hazineye ait yerlerden arazi verilmesi için talimatname çıkarmış ve bu göçmen vatandaşlarımıza 1930 yılına kadar tapularını dağıtmıştır. Günümüzde dahi göçmen vatandaşlarımızın yaşadığı köylerde bu tapular, “Atatürk tapusu” olarak anılmaktadır.

Genç Cumhuriyet bununla da yetinmemiş, 1925 yılında “Öşür”ü kaldıran “552 sayılı yasa” ile de, Hazine arazilerindeki mülkiyet haklarından, kullananlar lehine feragat etmiştir.

Osmanlı Devleti’nin yıkılışından sonra büyük yokluklar içinde kurulan genç Cumhuriyetimizin bu liberal çalışmalarına mukabil, **İsmet İnönü**, “4785 sayılı yasa” ile tüm özel ormanları bir gecede devletleştirivermiştir.

Kadaastro çalışmalarıyla yapılan, vatandaşın mülkiyet hakkının gasp edilmesidir. Oysa bir hukuk devletinde bireylerin mülkiyet hakları, ancak kamu yararının gerektirdiği ölçüde ve tam bir bedel ödenerek kısıtlanabilir veya ortadan kaldırılabilir. Bu ilke, 1924’ten itibaren Anayasalarımızın ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi’nin de hükmüdür. / Devletleştirilen mülkün bedelinin ödenmemesi ve mülkiyet hakkının ortadan kaldırıldığı tapu maliklerine tebliğ bile edilmemesi, hukukun genel ilkeleri ile bağdaşmaz.



Foto.: Mustafa Atalar(ŞalFed Gençlik)

1920’li yıllardan daha kötü olan nedir ki, bugün devlet, kadastro çalışmaları ile köylünün bu tarım arazilerine gözünü dikmiştir?

Kadaastro çalışmalarıyla yapılan, vatandaşın mülkiyet hakkının gasp edilmesidir. Oysa bir hukuk devletinde bireylerin mülkiyet hakları, ancak kamu yararının gerektirdiği ölçüde ve tam bir bedel ödenerek kısıtlanabilir veya ortadan kaldırılabilir. Bu ilke, 1924’ten itibaren Anayasalarımızın ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi’nin de hükmüdür.

Devletleştirilen mülkün bedelinin ödenmemesi ve mülkiyet hakkının ortadan kaldırıldığı tapu maliklerine tebliğ bile edilmemesi, hukukun genel ilkeleri ile bağdaşmaz.

Ormanlarımız elden gidiyor safsataları da, istatistikî veriler karşısında itibar görmemektedir. Zira 1945 yılında 10.5 milyon hektar olan orman varlığımız, 2008 yılında 21 milyon hektara ulaşmıştır.

Anayasamızın 169. maddesi, devletin ormanlar üzerinde koruyuculuk ve gözetleyicilik görevine yer vermiştir; daha ötesi yoktur.

Karadeniz köylülerinin tarım arazilerinde, orman sevgisinden kaynaklanan ağaç yetiştirmelerine karşın, Anayasa’nın 168. maddesinde yapılan son değişiklikle, yıllardır doğal varlık olarak nitelenilegelen ormanlarımız, tabii servet ve kaynak haline getirilmiştir. Bir tarafta ormanlarımıza kaynak olarak bakan bir devlet anlayışı, diğer tarafta hiçbir karşılık beklemeden yıllardır orman yetiştirip 10.5 milyon hektarlık orman alanını 21 milyon hektara çıkaran halkımız.

Kadastral çalışmalarda daha liberal bir bakış açısı temenisiyle...□

Efkar dağıtmak isteyenler için...



Alaca yaylası



Sis Dağı şenliğinde Geyikli İlköğ. Ok. Horipsin Ekibi



Göllüalan şenliği



Kadırga Otçu şenliği

Kendi de davulu da ezelden Trabzonsporlu...



Ağasarlı davulcu Muzaffer her zamanki gibi...



Ağasar Deresi'nden bir kesit

Bir Ağasar gerçeği...



Şenlik günleri dağlarda toplu taşımacılık...Mecburiyetten...



Ağasar kadını, mesleğini her yerde icra ediyor...

Foto.: Mustafa Atalar, Mustafa Küçük, Kamil Bayraktar

Dağda dokumacılık...



Ayhan KANDEMİR(*)

AĞASAR DERESİ HİDROELEKTRİK POTANSİYELİ

Ağasar Deresiyle ilgili “yenilenebilir enerji” kapsamındaki projelerin gerçekleşmesi halinde 41.000.000 KWh elektrik üretilmesi planlanmaktadır.

4628 sayılı Enerji Piyasası Düzenleme Kanunu ile enerji üretim tesislerinin yapımı ve işletilmesi özel sektöre açılmış ve bu kapsamda Ağasar (Akhisar) Deresi, bir hidroelektrik havzası kapsamında değerlendirilmeye alınmıştır. Bu kapsamda, Doğu Karadeniz Havzası Hidroelektrik potansiyeli ve tesisleri kapsamında Akhisar dere havzası akarsularının enerji potansiyeli aşağıda özetle verilmektedir.

(Özetle verilen tesisler, Elektrik İşleri Etüt İdaresi ve Tüzel kişilerce geliştirilmiştir.)

Akhisar dere havzası, Trabzon ilinin 70 km batısında, Beşikdüzü ilçesi güneyinde yer almaktadır. Projeler yenilenebilir enerji statüsünde olup, projelerin ortalama debileri 1-1.5 m³/sn civarındadır. Projelerin günlük akım değerlerinin ölçülmesi için iki adet yeni Akım Gözlem İstasyonu tesis edilmiştir.

Projelerin çevreye hiçbir zararı bulunmamaktadır. Ağasar Deresi'nin su re-



Ağasar Deresi'nden bir kesit

jimine ve taşkınlara katkısı bulunacaktır.

Topoğrafik haritada kısaca belirtilen nehir tipi enerji üretim santralleri ve tesisleri özetle gösterilmektedir. Enerji tesislerinin adları genellikle 1/25.000 ölçekli haritada yer alan yerleşim yeri isimleri ile adlandırılmışlardır.

Tesislerin yerleri ve karakteristik özellikleri özetle şöyledir:

1. Ağasar Regülatörü ve Hidroelektrik Santrali

Akhisar Deresi üzerinde 650 m maksimum su seviyesi kotunda, dolu gövdeli beton tipinde bir regülatör yapısı, regülatör yapısından sonra 2300 m kanal yapısı, yükleme havuzu, 1.00 m çapında 265 m boyunda cebri boru, 165 m brüt düşü ile 485 m kotunda 3.85 MW ku-

ru gücünde yılda 13.000.000 KWh enerji üreten santraldan oluşmaktadır. Yatırım bedeli 4.000.000 ABD Doları olarak planlanan santral ve tesislerle ilgili Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu'ndan “enerji üretim lisansı” alınmıştır.

2. Kardaklı Regülatörü ve Hidroelektrik Santrali

Akhisar Deresi üzerinde 483.50 m maksimum su seviyesi kotunda, dolu gövdeli beton tipinde bir regülatör yapısı, regülatör yapısından sonra 1650 m kanal yapısı, yükleme havuzu, 1.10 m çapında 160 m boyunda cebri boru, 110 m brüt düşü ile 375 m kotunda 2.90 MW kurulu gücünde yılda 8.500.000 KWh enerji üreten santraldan oluşmaktadır. 3.500.000 ABD Doları olarak planlanan santral ve tesislerle ilgili Fizibilite raporu Devlet Su İşleri Genel

4628 sayılı Enerji Piyasası Düzenleme Kanunu ile enerji üretim tesislerinin yapımı ve işletilmesi özel sektöre açılmış ve bu kapsamda Ağasar (Akhisar) Deresi, bir hidroelektrik havzası kapsamında değerlendirilmeye alınmıştır. Bu kapsamda, Doğu Karadeniz Havzası Hidroelektrik potansiyeli ve tesisleri kapsamında Akhisar dere havzası akarsularının enerji potansiyeli tesbit edilmiştir.



Ağasar Deresi'nin hidroelektrik potansiyelini gösteren topografik harita



Müdürlüğü'nde inceleme safhasında olup, inceleme neticesinde Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu'ndan enerji üretim lisansı alınacaktır.

3. Menteşe Regülatörü ve Hidroelektrik Santrali

Akhisar Deresi üzerinde 371.50 m maksimum su seviyesi kotunda, dolu gövdeli beton tipinde bir regülatör yapısı, regülatör yapısından sonra 3000 m

kanal yapısı, yükleme havuzu, 1.20 m çapında 220 m boyunda cebri boru, 136 m brüt düşü ile 235 m kotunda 4.00 MW kurulu gücünde yılda 12.000.000 KWh enerji üreten santraldan oluşmaktadır. 6.000.000 ABD Doları olarak planlanan santral ve tesislerle ilgili Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu'ndan enerji üretim lisansı alınmıştır.

4. Çıtaıklı Regülatörü ve Hidroelektrik Santrali

düşü ile 105 m kotunda 2.20 MW kurulu gücünde yılda 8.000.000 KWh enerji üreten santraldan oluşmaktadır. 3.000.000 ABD Doları olarak planlanan santral ve tesislerle ilgili fizibilite raporu Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü'nde inceleme safhasında olup, inceleme neticesinde Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu'ndan enerji üretim lisansı alınacaktır.

“Yenilenebilir Enerji” kapsamındaki bu projelerin gerçekleşmesi halinde 41.000.000 KWh elektrik üretilmesi planlanmaktadır. □

(*): Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı-Enerji İşleri Genel Müdürlüğü'nde Şube Müdürü. 1969 yılında Şalpaçarı-Düzköy'de doğdu. 1990'da Karadeniz Teknik Ü. Jeodezi ve Fotogrametri Mühendisliği bölümünden “Harita Mühendisi” olarak mezun oldu. Aynı yıl, burslu olarak okuduğu, Elektrik İşleri Etüt İdaresi Genel Müdürlüğü'nde işe başladı. 1994'de Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'na geçiş yaptı Halen bu bakanlıkta şube müdürü olarak görev yapmaktadır.

Fotoğraflar: Mustafa ATALAR
(ŞalFed Gençlik)



Ağasar Deresi'nden başka bir kesit

Akhisar Deresi üzerinde 165 m maksimum su seviyesi kotunda, dolu gövdeli beton tipinde bir regülatör yapısı, regülatör yapısından sonra 2200 m kanal yapısı, yükleme havuzu, 1.30 m çapında 140 m boyunda cebri boru, 70 m brüt

Röportaj: İ. Hakkı ALEMDAR

AĞASAR'IN İLK MİMARİ YÜKSEK MİMAR İBRAHİM SARI İLE...

✓ **İsterseniz önce çocukluğunuzdan ve ilkokul döneminizden başlayalım sizi tanımaya...**

✓ **SARI** - Trabzon ili Şalpazarı ilçesi Fidanbaşı köyünde 1950 yılında doğdum. Babamı tüm Şalpazarlılar tanır; İbrahim Ağanın oğlu **Mustafa Ağa**. İlk öğrenimimi aynı köyde bitirdim. Evli iki çocuk babasıyım. Bilirsiniz çocukluğumuzda çok kar yağardı. Okul da evimize hayli uzak olması nedeniyle kış aylarında okula gitmek gerçekten zordu. Kolunda kitap çantası, elinde ısınmak için odunla, -bizim oranın tabiriyle- karı yara yara okula git, akşam tekrar eve dön...Bunu niye anlattım? Bu zamanın çocukları ile geçmiş karşılaştırmak için.

Beşinci sınıfa geldiğimde yavaş yavaş okulları tanımaya başladım. Bizim köyden hiç ilkokuldan sonra okuyan kişi yoktu. Okumak, sadece ilkokulu bitirmektir.

✓ **İlkokuldan sonra okumak isteyen olmaz mıydı? Niçin böyle bir heves yoktu?**

✓ **SARI** - Elbette okumak isteyenler olmuştur da, fakirlik nedeniyle okuyamamışlardır. Bu da onların kaderleri değildir, diye düşünüyorum. O yıllar gerçekten fakirdik. Elbise mi? O da neydi?...Ayakkabı mı? Onu hiç tanı mıyorduk...“Trabzon Lastiği” bile lükstü. Bilirsin, hayvan derisinden yapılmış çarık ayakkabıydı. Onun da en iyisi on gün giderdi. Delinen yerlere bez parçası koyulurdu. Bizler bu şartlarda büyüdük ve okuduk. Şimdiki çocuklar çok şanslı. Ama içinde bulundukları imkanın kıymetini bilemiyorlar.

✓ **Siz, -bildiğim kadarıyla- ilkokuldan sonra da okumaya imkan bulmuş şanslılardan birisi oldunuz...**

✓ **SARI** - Evet, Fidanbaşı(Tımara) köyünde ilk defa ortaokula giden bir öğrenci oldum. Dünyalar benim olmuş gibiydi. Bahsettiğim gibi, ortaokulda okumak erişilmez bir ufuktu. Tabi ki heyecanlıydım...Ortaokula Gümüşhane'nin bir ilçesi olan Kürtün'de başladım. Niye Kürtünde? Ağabeyim orda ormancılık yapıyordu da ondan. İlk defa elbiseyi, gömleği, kıraatı tanıdım. Kendimi farklı hissediyordum. Bir sene orda okudum, ikinci sene Düzce Ortaokulu'na başladım. İlk defa çevremden çıkıp başka bir ilde okuyacak olmamın hem sevinci hem de kaygısı vardı. Bir sene de orda okudum. İki dersten ikmalim vardı. Sınavlara giremediğimden sınıfta kalmıştım. Sınava neden giremedim? Çünkü köyüme geri dönmüştüm.

✓ **Henüz ortaokul bitmedi. Sonra nerede devam ettiniz?**

✓ **SARI** - Nihayet Beşikdüzü ile tanıştım. Köyümüzden iki arkadaşım daha ortaokula başlamıştı. Onlarla beraber bir ev



O yıllar gerçekten fakirdik. Elbise mi? O da neydi?... Ayakkabı mı? Onu hiç tanı mıyorduk...“Trabzon Lastiği” bile lükstü. Bilirsin, hayvan derisinden yapılmış çarık ayakkabıydı. Onun da en iyisi on gün giderdi. Delinen yerlere bez parçası koyulurdu. Bizler bu şartlarda büyüdük ve okuduk. Şimdiki çocuklar çok şanslı. Ama içinde bulundukları imkanın kıymetini bilemiyorlar...

tuttuk. Beşikdüzü Ortaokulu'na başladık. Aynı evde kaldığımız bu iki kardeşim maalesef rahmetli oldu... Zannediyorum, sevgili kardeşim **Muzaffer Bayraktar** ile bu sıralarda tanıştık. Beşikdüzü, bundan sonra benim yaşam şehrim olmaya başladı. Burada dayılarımla tanıştım. Çocukları ile kardeş olduk. Artık yazları da burada kalmaya başladım...Nihayet ortaokul bitti.

✓ **Sıra geldi lise tahsiline...**

✓ **SARI** - Evet, artık başka bir heyecan başlamıştı...Lise sadece Trabzon'da vardı. Okumak zorundaydım. Trabzon'da akrabalarım çalışıyordu. Onların yanında kalacaktım. Trabzon Lisesi de, bugünkü gibi öğrenci almıyordu; üniversite gibi sınavla alıyordu. Sınava girdim. Hiç unutmuyorum, 95 puanla liseye girmiştım. O zaman çok iyi bir

puanım vardı. İlk sıralarda okula kayıt yaptırdım. Trabzon Lisesi, Türkiye'deki sayılı liselerden bir tanesiydi. Derslerim de çok iyiydi.

Ortaokuldan mezun olduğum zaman, Almanya Türkiye'den hem okumak, hem de çalışmak için öğrenci alıyordu. Bir arkadaşım gitmişti; ismini şu an anımsayamadım. Bana devamlı mektup yazıyor, mutlaka müracaat et, buraya gel, diyordu. O zamanlar bir Almanya sevdalığı vardı...Lisede de yarı yıl olmuştu. Bu iş bana cazip geldi. Liseden tasdikname alarak Zonguldak'a gittim. Almanlar öğrenciyi bu ilden alıyorlardı. Müracaat etim ve beklemeye başladım. On beş günlük karne tatili de bitiyordu. Tekrar Trabzon Lisesi'ne geri döndüm. Ne oldu biliyor musunuz? Sen buradan tasdikname aldın; bu okulda okuyamazsın. Giresun Lisesi'ne gideceksin, dediler. Benim başıma gelenlere bak!.. Ben Trabzon'a geldikten bir hafta sonra Almanlar bana not göndermişler. Rahmetli babam, bana haber vermemiş. Böylece benim bir senem boşuna gitti.

✓ Gerçekten maceralı bir öğretim hayatınız var...Lise macerası henüz bitmedi...

✓ **SARI** – Şöyle bitti: Bir sene sonunda Vakfıkebir Lisesi açıldı. Kendimi Vakfıkebir'de buldum. Muzaffer Bayraktar ile arkadaşlığımızın tekrar büyüdüğü, derinleştiği dönemler başladı. Nihayet lise de bitti.

Liseyi bitirdiğim zaman Muzaffer Beyin o zamanlar okuduğu Beşikdüzü Öğretmen Okulu'na lise mezunları sınavla girip farklı derslerini verdikten sonra öğretmen oluyorlardı. Bu sınava Muzaffer Beyin sayesinde girip dışardan öğretmen okulunu bitirdim. O yılların anı defterine Muzaffer Beyin yazdığı bir yazı var; nedir biliyor musun? "Geleceğin mimarına..." diye başlamış. Yoksa geleceği okuyan birisi miydi bilmiyorum. Demek ki, o günden kalbine doğmuş, benim gelecekte mimar olacağım...



Yüksek Mimar İbrahim Sarı ile Boğaz'a nazır bir sohbet yaptık...



İbrahim Sarı (tek resim ve diğer solda)- Lise ve can arkadaşı Muzaffer Bayraktar (sağda) - Beşikdüzü Öğretmen Okulu yılları / 1968



✓ ŞalFed Başkanımız Muzaffer Bayraktar Beyle, -geçmişten bugüne- unutulmaz ve örnek bir arkadaşlık/dostluk yaşamışsınız...

✓ **SARI** – Elbette...Şöyle geriye, çocukluk yıllarına döndüğümde; Muzaffer Beyin Geyikli'deki evinde saz çalıp tekerde yattığımız zamanları, rahmetli babasını, annesinin bizler için yaptığı yemekleri unutmak mümkün mü?..

✓ Peki 'Öğretmen Okulu'nu bitirdikten sonra ne yaptınız? Bir 'yüksek mimar' olduğunuza göre, üniversiteyi de okumuş olmalısınız...

✓ **SARI** – Haklısınız. Yine köyümüzün üniversiteyi ilk bitiren kişisiyim, zannediyorum. Şal pazarı ilçesinde ilk mimar olan da benim. Ben bir Şal pazarlı olarak bundan gurur duyuyorum. Elimden geldiği kadarı ile de Şal pazarı ve çevresine hizmet etmeyi istiyorum.

✓ Bir mimar olarak hangi görevlerde bulundunuz?

✓ **SARI** – İlk olarak Bayındırlık Bakanlığı İstanbul İl İmar Müdürlüğü'nde mimar olarak göreve başladım. Daha sonra İl İmar Müdürü olarak Bitlis'te çalıştım. Ordan istifa ederek İstanbul'da 'Serbest Mimarlık Bürosu' açtım. Birçok ilçede mimari projeler yaptım. Daha sonra Adalar Belediyesi'nde İmar ve Planlama Müdürü olarak göreve başladım. On yedi yıl bu görevi yaptım. Daha sonra Maltepe Belediyesi İmar Müdür Yardımcılığı yaptım. Böylece otuz üç yıllık memurluk hayatım bitmiş oldu.

✓ Ve bütün bu hizmetlerinizi siyasetle taçlandırdınız, değil mi?..

✓ **SARI** – Evet, o da yeni başladı. Kartal Belediyesi'nde, 'Belediye Meclis Üyesi' olarak halka hizmet etmeye devam ediyorum. □

(ibrahim61sari@hotmail.com)



Abdullah GÜLAY
gulayabdul@e-kolay.net

Avrupa'da her ne kadar teknik alt yapı, şehir planlaması, genel düzen ve uyulması gereken kurallar çok gelişmiş ve oturmuş ise de, sosyal ilişkilerdeki temel dayanak; para, bireysellik, kişisel zevk ve tercihler olarak görünmektedir. Dolayısıyla komşu olma, dost olma, acıma, yardımlaşma, dayanışma, bütünleşme, millet olma özellikleri kalmamış veya bu değerler çok zayıflamış denebilir. Bu sebeplerden dolayı Avrupa, ülkemiz ve yöremiz insanı açısından sürekli oturmak için tercih edilebilir bir ortam gibi görünmüyor...

TÜRKİYE'NİN "ALMANCISI" ALMANYA'NIN "YABANCISI" GURBETÇİLERİMİZ

Almanya'da Yabancı, "Ausländer" Türkiye'de "Almancı" diye bilinen ve sayısı üç milyonu aşmış bulunan, başlangıç yıllarında Anadolu'nun kırsal kesiminden kalkıp öncelikle Almanya'ya, daha sonraları Fransa, Hollanda, Belçika gibi diğer Avrupa ülkelerine gurbete giden insanların hayat hikayeleri, bugüne kadar bir çok dergi ve gazeteye, dizi ve sinema filmine konu oldu.

Ağasar'dan da Avrupa'ya işçi olarak gidenlerin sayısı ülke genelindeki ortalamanın üzerindedir. Bu nedenle "Almancı" diye tanımlanan insanımızın Avrupa'daki gurbet macerasını dergimizin bu sayısında ele almak istedik.

Bu gurbet hikayesi, Türkiye ile Al-

Dilini, kültürünü ve yaşam tarzını hiç bilmedikleri, farklı bir dinden olan insanların yanında, vasıfsız işçi olarak kalmak, elbette bizlerden, bizim yakınlarımızdan ezik bir topluluk oluşturmuştur. İtilip kakılmak, ikinci sınıf, hatta üçüncü sınıf insan muamelesi görmek çok zor gelmiş; böyle bir ortamda ayakta kalabilmek için ölümüne çalışmak zorunda kalmışlardır.



Türk işçileri Münih'te -1963

manya arasında 30 Ekim 1961'de, *Türk İşgücü Anlaşması*'nın imzalanmasıyla başladı...

1945 yılında sona eren 2.Dünya Savaşı'ndan sonra Batı Avrupa ülkeleri, hızlı bir kalkınma sürecine girdiler. İşgücü ihtiyaçlarını, daha ucuz olan yabancı işçi çalıştırarak karşılama yoluna gittiler.

Almanya çığ gibi büyüyen işçi açığını gidermek için 1955 yılından itibaren İtalya, Yunanistan ve Portekiz gibi Akdeniz ülkelerinden işçi almaya başladı. 30 Ekim 1961'de de Türkiye Cumhuriyeti Devleti ile Almanya Federal Cumhuriyeti Devleti arasında "*Türk İşgücü Anlaşması*" imzalandı. (Bir başka kaynağa göre 13 Haziran 1961 de "*Türk Alman işgücü Anlaşması*" yapıldı ve ilk kafile 24 Haziran'da yola çıktı. İstanbul'dan törenlerle uğurlandılar; üç günlük tren yol-

culuğundan sonra Almanya'da törenlerle karşılandılar.)

DİŞLERİNE VARINCAYA KADAR KONTROL EDİLDİLER

Böylece bir büyük resmi göç, uzun bir serüven başlamış oldu.

Tabi her isteyen gidemiyordu; bir dizi ön eleme yapıyor; ağızlardaki diş çürüklerine kadar varan bir sağlık kontrolü sonrasında kabul edilenler gidebiliyordu.

Almanya, bu iş için İstanbul'un **Tophane** semtinde bir irtibat bürosu kurdu. Almanya'ya gelmek isteyen insanlar bu büroya müracaatta bulunuyor, sonraları diğer illerde de İş ve İşçi Bulma Kurumu aracılığı ile başvurular yapılıyor; ardından memleketlerine, köyelerine geri dönüp, bürodan gelecek "*Almanya kağıdını*" bekliyorlardı. Mektubu alan İrtibat



Ağasarlı Mustafa Lütfü ve Tuncelili Kazım, aynı kaderi paylaşarak turist (!) olarak gittikleri Almanya'da kaçak olarak yıllarca inşaatlarda çalıştılar. (1970)

Bürosu'na koşuyor, bir dizi sağlık muayenesi ve diğer incelemelerden sonra Almanya'ya gidiş çilesi başlıyordu.

Aralarında o güne kadar hiç doktora gitmemiş kişilerin de bulunduğu işçi adayları, Alman doktorlar tarafından sıkı bir sağlık kontrolünden geçiriliyor; dişlerine kadar kontrol ediliyorlardı. Sağlık muayenesini geçenler, köylerine gidip, tahta bavullarını hazırlıyor; vedalaşarak sadece ve sadece bir iki yıllığına, bir kaç kuruş biriktirdikten sonra geri dönme düşüncesiyle uzun bir yolculuğa başlıyorlardı.

GÜNLERCE SÜREN YOLCULUK

İstanbul'un **Sirkeci Garı**, ayrılış günü geldiğinde ana baba günü oluyordu. Kiminin uğurlayanı vardı kiminin yoktu. Kara trene binildiğinde içleri bir hüznün sarıyordu. Yaklaşık 3 gün süren yolculuktan sonra **Münih Garı**'nda yeni bir hayata başlanıyor, gelen işçiler önce törenlerle karşılanıyor, sonra gardaki camsız odalarda insanlar, gidecekleri kentlere göre ayrılıyor; ellerine tren biletleri ve yol azıkları olan kumanyalar veriliyordu.

Gittikleri kentlerde çalışacakları firmalarda Türk tercümanlar ve firma yetkilileri tarafından karşılanan işçiler önce, *Hayım "Heim"* adı verilen kalacakları yurtlara yerleştiriliyordu.

Bunların çoğu, 2, 4, 6 kişinin kalabileceği odalar, müşterek tuvalet banyo ve mutfaklı olan barakalar, yani bekarların kaldığı yurtlardı.

PARANIN ÇOĞU BİRİKTİRİLİYORDU

Türk işçiler, kazandıkları paranın büyük bölümünü biriktirmek için her türlü zorluğa katlanıyorlardı. Kazançlarını, memleketlerine dönünce hoyratça harcayanlar, savurgan ve gösterişe dönük tüketimler içine girenler de olmakla birlikte, işçilerin büyük bir çoğunluğu neredeyse yemiyor, içmiyor, sadece para biriktirip bir müddet sonra ülkelerine dönüp tasarruflarını, ev alarak küçük bir dükkan açarak değerlendirmeyi düşünüyorlardı. Bu kısıtlamalar, sonunda kendi sağlıklarına mal

olsa da...

Zamanla gözü açılan, yol yordam öğrenen işçiler, eşlerini Almanya'ya getirerek bekar hayatından kurtuluyordu. Kimi tek odalı bir ev buluyor, kimi de aile yurtlarına taşınıyordu.

İlk zamanlar Ağasar'da bu Almanya gurbet hikayesi çok soğuk karşılındı. Oralarda ne işimiz var? İneğimiz, danamız, bağımız bahçemiz var...türünden muhabbetlerle değerlendirildi. Bağımız dediysek, lafın gelişi... Bağ nerede? Bahçe zaten yamaçta... Ama olsun, yine de vatan!.. Alamanya bilinmez, gidilmez bir yer: Kim bilir nasıl bir yerdir?

Dedelerimiz bu *Alaman* ismini Birinci Dünya Savaşı'ndan hatırlıyorlardı. O zamanın orta kuşağı da daha çok İkinci Dünya Savaşı'ndan dolayı duymuşlardı Almanya adını; bir de Alman yapımı "*barebellü- dere-*

celü" dedikleri çıplak namlulu, üstten 'makarizmalı' tabancadan ve de "*Alaman filintası*" denilen tüfekten..

GAVUR PARASI YENMEZ!

Bütün bilinen bu kadar...Sonra gavur ülkesi, parası yenir mi yenmez mi tartışmaları başlamıştı. Savunanlar ile karşı çıkanlar hep bunu konuşuyorlar; konuya ilgisiz kalamıyorlardı. "*Gavur parası yenmez*" diyenlerin sesi daha gür çıkıyor; "*Gitsek biz de mi yazılsak acaba?*" diyenler sessiz kalıyorlardı.

Bu tartışmalar artık bir yılı doldurmuş, ilk gidenler izine gelmişlerdi; onların adı artık "*Alamancı*" olmuştu. Meraklılar Alamancı evlerine ziyarette gidiyorlar; Almanya'daki hayatı soruyorlar, anlatılanları dikkat ve merak içinde dinliyorlar; Alamancı'nın giysilerini, getirdiği eşyalarını ve hediyelerini inceliyorlar; Almanca sarf ettikleri bir kaç kelimeyi duyunca, adeta onları başka bir dünyadan gelmiş gibi değerlendiriyorlardı. Onlara imrendiklerini gizlemiyorlar, Almanya'ya gitmek için yol yordam soruyorlardı.

Bir yıl önce, "*Gavur parası yenmez*" diyenler artık iddialarını yitirmişlerdi. Çünkü gelenlerin cazibesi artık herkesi büyülemişti. Hızla İş ve İşçi Bulma Kurumlarına, işçi alma



İş saatleri dışında medeni(!) bir Avrupalı gibi görünmek, neredeyse bir zaruret sayılırdı.Çünkü kaçak işçi olduklarını belki bu şekilde kamufle edebilirlerdi...(Ağasarlı Mustafa Lütfü Bayraktar, can dostu merhum Halil Türkmen ile birlikte.- 1968)



Avrupa'nın cazibesi karşısında kendi kimliğini koruyarak yaşamının zorluğunu neredeyse bütün "Alamancılarımız" yaşadılar...

bürolarına yöneldiler. 1961'den işçi alımının resmen durdurulduğu 1973 yılına kadar sayı bir milyonu aştı. Bu gün üç milyon yedi yüz bin civarında Türk nüfusu Avrupa ülkelerinde yaşamaktadır.

Eğitimsiz ve sadece fizik gücüne dayalı işçi sınıfı olarak kara trenlerle Almanya'nın yolunu tutan birinci nesil, bugün ya emekli ya da artık hayatta değil. Avrupa'da bayrak artık ikinci nesilde. Birinci neslin torunları, yani üçüncü nesil ise Avrupalı Türklerin genç kuşağını temsil ediyor.

İlk Almanya'ya giden Türklerin adresi ve en yoğun oldukları bölge **Kuzey Ren Vestfalya Eyaleti** olmuştur. Alman sanayisinin en önemli itici gücü ünlü kömür yataklarının bulunduğu bölge olan Kuzey Ren Vestfalya, Türkiye'den gelen işçilerin ilk çalışma mekânlarından birisidir.

Almanya'daki ilk yıllar gurbetçi Türkler açısından hiç de kolay olmadı. Dilini, kültürünü ve yaşam tarzını hiç bilmedikleri, farklı bir dinden olan insanların yanında, vasıfsız işçi olarak kalmak, elbette bizlerden, bizim yakınlarımızdan ezik bir topluluk oluşturmuştur. İtilip kakılmak, ikinci sınıf, hatta üçüncü sınıf insan muamelesi görmek çok zor gelmiş; böyle bir ortamda ayakta kalabilmek için ölümüne çalışmak zorunda kalmışlardır.

İKİ ARADA BİR DEREDE KALDILAR

Almanya'daki ilk neslin hikâyesi

bu açıdan üzüntü ve dram yüklüdür. Ailesini yanında getiremediği için bu acı hikâyeye bir de ayrılık acısını eklememiz gerekmektedir. Bölünen aileler, para biriktirip gurbetten bir türlü dönemeyen babalar, hatta Türkiye'deki ailesini unutup orada yeni bir yaşam kuran kocalar... Bunun yanında ilk kuşak Alamancılar'dan, oturduğu evi ile işi arasındaki yoldan hiç dışarı çıkmayan; havaalanı ile ikamet ettiği evi arasındaki yoldan yılda sadece bir kere izine gelirken geçen işçilerimizin sayısı da az değildir.

"İki arada bir derede kalmak" deyiimi, Alamancı gurbetçilerimizin durumunu çok iyi özetlemektedir. Özellikle Avrupa'daki üçüncü nesil, daha çok Avrupa kültürü içinde kaldığından Türkiye'de ciddi uyum problemi yaşamaktadırlar. Avrupa'da ise



Karalastikle gidip böylesi ayakkabılarla dönmek, başlangıçta güzel bir duyguydu...

kendilerini güvende hissedemedikleri için tedirgin olarak yaşamaktadırlar.

Son yıllarda pastanın küçülmesiyle ve işsizliğin artmasıyla Avrupa ülkelerinde başlayan yabancı düşmanlığı nedeniyle bu mutsuzluk yerini korku ve endişeye bırakmıştır. İşte bu noktada özel bir proje ile döviz kapısı olarak görülen bu insanlarımızın sorunlarına çözüm aramak gereğini bir kere daha vurgulamak istiyorum.

İçinde bulunduğumuz Türk Kültürü ve sosyal hayatı ile işçilerimizin yaşadığı Avrupa Kültürü ve sosyal hayatı arasındaki çelişkiler, bir çok yönden uyum sorunu ve beraberinde de kişilik problemleri doğurmuştur. İşçilerimizin yaşadığı Avrupa ülkelerini bu açıdan değerlendirmek; farklı sos-



Almanya'da meydanların sakinliği dikkat çekici. Çünkü herkes işbaşında ve çalışmak zorunda...



Bir tarım arazisi üzerinde hem tarım ürünleri, hem de rüzgar gülleri birlikte... Rüzgar bedava, santral kurulduktan sonra elektrik de bedava...

yal ve kültürel ortamları karşılaştırmak amacıyla Avrupa'nın beş ülkesini (Almanya, Çek Cumhuriyeti, Avusturya, Fransa ve Hollanda) otomobil ile karşılaştırmalı bir yaklaşım anlayışı içinde gezme ve inceleme imkanı buldum.

Gördüm ki her ülkenin, her bölgenin kendine özgü güçlü ve zayıf noktaları, iyi ve kötü yönleri var. Bazı kesimlerin Avrupa'yı her yönüyle varılacak son nokta, en ideal toplum gibi gösterme gayretlerinin tek taraflı, belli bir amaca yönelik olduğunu; Batı toplumlarının eksiklerini ve kusurlarını söylemediklerini; dolayısıyla bu konuda objektif olmadıklarını bir kere daha anladım.

"Eğri oturup doğru konuşmak" adına, Avrupa'nın bize uymayan özelliklerini bir kenara bırakarak, gurbetçilerimizin Avrupa'da gördüğü ama Türkiye'de bulamadıkları için kendi doğup büyüdüğü ülkesini sık sık eleştirmelerine neden olan, toplumumuz açısından yararlı olabileceğini düşündüğüm bazı olumlu izlenimlerimi sizlerle paylaşmak istiyorum:

- Cadde ve sokaklardaki sakinlik ilk dikkatimi çeken durum oldu. Trabzon'un Uzun Sokağı'nı, Kemeraltı'nı, Ankara'nın Kızılayı'nı, İzmir'in Konak Semtini, İstanbul'un her yerini... gözümün önüne getirerek, benzer şekilde Avrupa caddelerinde sarışın, uzun boylu insan selinin aktığını zannetmekle yanıltıldığımı anladım.

- Korna sesi, pazarcı bağırmaları, itiş kakış, kargaşa, telaş ve gelişigüzellik yok. Birbirlerine karşı nezaket var, kesinlikle bıkkınlık göstergesi, yüz ekşitme yok; tebessüm var... Alış

veriş merkezlerinde anlaşılmayan bir konu, büyük bir sabırla tekrar tekrar anlatılıyor; "yeter artık" demek yok...

- Kurallar adeta kutsallaşmış... Herkes uyuyor; uymayan itiraz etmeksiz hatasını kabul ediyor; verdiği zarara razı oluyor. Tabi sigorta sistemi oturmuş, zararlar sigorta muhatap oluyor. Bu durum bilindiği için endişe ve tartışma yaşanmıyor.

Kişi eğer haklı ise, aklını kullanmayana, kuralları ihmal edene de acırmıyor. Bu acımasız davranışından dolayı da kınanmıyor, suçlanmıyor. Hatalı olmadığı için üstelik bir çok yeni haklara da sahip oluyor. Yani bu topraklarda kuralların sonucu baştan kabul edilmiş, duygusallık ve buna bağlı aşındırma gayretleri yok. Polisin tutumu da bu istikamette... Kibarca konuşur ama gereğini yapmaktan geri durmaz. Bu nezaketi, seni kayırdığı için veya ayrıcalıklı gördüğü için değil, görevi gereği ve in-

sani sorumluluğu içindir.

- Bulunduğum araba içinde kırmızı ışıkta beklerken, küçük bir köpeğin kaldırım üzerinden yürüyerek geldiğini, köşe başına gelince kafasını kaldırıp trafik lambasına baktığını, ışığın kırmızı yanmasıyla beklemeye başladığını görünce hayretler içinde kaldım. Arabada yanımda bulunanlar bu durum karşısında bana; -biraz da iğneleyerek- "Ne sandın? Burası Avrupa!" dediler... Fotoğrafını çekmek istedim ama, bize yeşil yandığı için çekmeden kavşağı döndük. Köpeğin kafasını kaldırmış lambaya bakan duruşu, hâlâ gözlerimin önünde...

- Bütün yolların, cadde ve sokakların, otobanların ağaçlarla donatılmış olması; Avrupa'da yeşile, doğaya, ağaca çiçeğe verilen önemin bir göstergesi olarak alınabilir. Bu anlamda otoyolların büyük bir orman içinde yer aldığı zannedilebilir. Sanki oralarda hiç yol inşaatı olmamış gibi, yolların kenarları çimenlik ve tertemiz...

- Elbette oralarda da fabrikalar çevreyi kirletmektedir. Ama bu kirlilik zeminde gözükmüyor. Bütün tedbirler alınmış. Caddedeki bir inşaat alanında ağaçların gövdelerinin zarar görmemesi için tahtalarla sarılmış haline bakarken; "Yaş kesen baş keser." atasözümüz; "Ormanlarımdan dal kesenin kellesini vurdururum." şeklindeki bakış açımız; "Elinizdeki fidanı kıyamet kopuyor olsa da toprağa dikişiniz." biçimindeki kutsal öğüdümüz aklıma geldi; düşündüm... Ne kadar değiştiğimizi(!), ormanları nasıl katlettiğimizi, hatta kasten ya-



Caddedeki bir inşaat alanında ağaçların gövdelerinin zarar görmemesi için tahtalarla sarılmış... Çevreye ve ağaca verilen önem olağanüstü...



Mezarlıklara verilen değer, gösterilen özen, yapılan masraf dikkat çekici. Avrupa'da mezarlıklar adeta botanik bahçesi...

kanlarımızın olduğunu da düşündüm...(!)

● Çevre dostu rüzgar santralleri özellikle Almanya arazisinin yüzeyine serpiştirilmiş. O kadar çok ki, adeta rüzgar gülü tarlası gibi. Bu santrallerden dolayı gürültü yok, duman yok, toz yok, is yok... Hatta zeminde yer işgal etme, toprakta yer tutma diye bir şey de yok.

Bir tarım arazisi üzerinde hem tarım ürünleri, hem de rüzgar gülleri birlikte... Rüzgar bedava, santral kurulduktan sonra elektrik de bedava... Yani bu durum çok imrendiğim, Türkiye yüzeyini hemen bu santrallerle donatmamız gerektiğini düşündüğüm bir örnek oldu benim için... Hatta bu güne kadar rüzgârlarımızın boşuna esip gittiğini düşününce çok üzuldüm. Niçin bizde de olmaz, niçin yapmıyoruz, ülkemizde yapılmayan daha bir çok konuyu anlamadığımı(!) gibi bunu da anlamıyorum!

● Genel olarak binalar, özellikle mesken olarak kullanılanlar bizde olduğu gibi çok katlı değil; iki, üç, dört katlı. Tercihleri tek katlı olması. Binaların duvar kalınlıkları yine bizdeki gibi onbeş-yirmi santimlik tuğlalardan değil, kırk-elli santimlik kalınlıkta yapılmış; ayrıca izolasyonları çok mükemmel... Yani yazın duvarın dışı ısınıyor, ama içi serin; kışın duvarın dışı üşüyor, ama içi sıcak...

● Mezarlıklara verilen değer, gösterilen özen, yapılan masraf bir başka dikkatimi çeken durum oldu. Her bir mezar, çok özel kalitede ve desende mermerlerle, granitlerle yapılmış ve şekillendirilmiştir. Her mezarın yanbaşında özel zamanlarda yapılan, biz-

deki devci fenerine benzer bir ışıklı cam kutu, yer almaktadır. Yine yeşillik ve çiçekler... Mezarlıklar botanik bahçesi gibi. Bitki türlerinin bir çoğunu bu mezarlıklarda görmek mümkündür. Hepsı büyük bir titizlikle seçilmiş ve yerli yerine konulmuş. Doğrusu, mezarlıkların bakımlı hali, temizliği, tertip ve düzeni görülmeye değer.

Mezarların gösterişli olması "gereklidir-değildir" tartışması olduğunu biliyorum. Kültürlerin ve inançların ayrılığı her yerde olduğu gibi mezarlıklarda da kendini göstermektedir. Bu mezarlara kira da ödendiğini duyunca içime sıkıntı geldi. Parası olmayanlar için bu tür mezara sahip olmak hiç de kolay bir durum değil.

● Bu diyarda her şey para. Paran varsa varsın; işte farklılıklardan biri de bu anlayış... Kısaca bu coğrafyada insan insana güvenemiyor. Sigortan varsa sosyal güvenliğin var demektir;

kasko ve garanti belgen varsa bakım ve onarım hakkın var demektir; paran varsa sözün geçerlidir; gücün varsa önemsenirsin ve ayrıcalıklı yaşama hakkına sahip olabilirsin. Genel düzen bozulmasın düşüncesiyle ekonomik gücü olmayanlar için devletin diğer sosyal kurumları devreye sokulmuş. Bu konularda insan insanla muhatap değil. Bizdeki gibi yardımlaşma, dayanışma, dostluk, arkadaşlık, köylülük, komşuluk, hemşehrilik gibi kavramların Avrupa ülkelerinde yeri yok.

● Dinî alanda Türkiye'deki yapılanmanın bir benzeri Avrupa'ya taşınmış. Çoğunlukla kırsal kesimden alınarak oralara götürülen ilk kuşak gurbetçilerin dini ihtiyaçları, değişik dini cemaatlerin yol göstericiliği ile giderilmeye çalışılmış; bu durumun zaman zaman kötüye kullanıldığını gören Diyanet, kendi sistemini oluşturarak devlet eliyle dini ihtiyaçları karşılama yoluna gitmeye başlamış. Bunun üzerine, zaten kendi aralarında mücadele eden cemaatler bu kez de diyanetle rekabet etmeye başlamışlar.

Netice itibarıyla Avrupa'nın bir çok yerinde camilerin olduğuna ve halen yapılmaya devam edildiğine tanık oldum. Cami cemaatlerinin şurlu ve samimi olduklarını, Türkiye'de camiye gitmeyen gençlerin, ülkesine ve değerlerine bağlılığın bir ölçüsü olarak kabul ettikleri için, Avrupa'da daha sık camiye gittiklerini gördüm.

Berlin'deki **Türk Şehitliği** kitabesi'nde şöyle diyor: "*Berlin'de ikinci Türk Mezarlığı olarak 1866 yılında*



Sosyal ders ve ibret alınması için olsa gerekir, ünlü "Berlin Utanç Duvarı"nın bazı bölümleri yıkılmayarak (yıkılanların da izleri korunarak) yaşıatılmaktadır.



Berlin'deki Türk Camisi ve şehitliği

Sultan Abdulaziz zamanında kurulmuştur. 1798 yılında tesis olunan ilk Türk Kabristanındaki mevtalar buraya taşınmışlardır.

Mezarları nakledilen, Prusya'da Osmanlı Sefiri iken, 29 Ekim 1798 de vefat eden devlet adamı, şair ve tasavvuf eri **Giritli Ali Aziz Efendi** ile diğer dört merhum adına 1867 yılında kurulan abide, 1988 de Berlin Senatosu tarafından **Diyanet İşleri Türk-İslam Birliği**'nin işbirliği ile tamir edilmiştir.

1920-1921 yıllarında şehitliğin ihyasında Osmanlı Büyük Elçiliği eski imamı, **Hafız Şükrü Efendi**'nin büyük emeği geçmiştir. Caminin iki minareli bugünkü şekli Türk işçilerinin katkılarıyla gerçekleştirilmiştir."

● Türkiye'de TBMM önündeki hareketliliği hepimiz biliyoruz. Almanya'da meclisin bahçesinde, kapı önünde, benzer bir durum söz konusu değil. Hastanelerin bahçesi, kapı önleri de aynı sakinlikte... Karakolların önünde nöbet tutan polis yok. İlk görünen alâmet sadece iki adet polis otosu. Binanın karakol olduğu otoların yeşil rengi ve üzerindeki yazıdan anlaşılmaktadır.

● Hizmet üretmede ve ulaşımında Avrupa arazisi, üzerinde yaşayanlara kolaylıklar sağlayan bir yapıya sahip. Araziler genellikle tatlı eğimlerle şekillenmiş düzlüklerden oluşmaktadır. Bu nedenle alt yapı kolay yapılabilir



Cami ve şehitliğin kitabesi

durumda. Bizdeki gibi zorlukları çok değil...Avrupa yönetimleri arazinin sağladığı kolaylıkları avantaja dönüştürerek zamanında alt yapıyı hızla tamamlamışlar. Bizdeki, meselâ Karadeniz sahil bölünmüş yolunun yapımındaki zorluk ve masraf herkes tarafından çok iyi bilinmektedir. Aynı para ile Avrupa'nın birçok ülkesinde, bunun birkaç katı uzunluğunda ve daha kısa sürede benzer yolların yapılması mümkündür.

Sosyal ders ve ibret alınması için olsa gerekir, ünlü *Berlin Utanç Duvarı*'nın bazı bölümlerinin yıkılmayarak yaşatıldığını; ayrıca yıkılan bölümlerinin eski temellerinin geçtiği yerlerin farklı döşeme taşlarıyla döşenerek tesbit edildiğini ve böylece unutulmasının önüne geçildiğini ve gelecek ku-

şaklara aktarıldığını görürünce; bizdeki nice değerlerin nasıl sökülüp atıldığını, hatta eski yazı ile yazılmış kitabelerin -kanun emriyle- değişik adlar altında kazınıp kırıldığını, bu yaklaşımın genel bir politikaya dönüştüğü dönemleri dahi yaşadığımızı düşündükçe, bize ne yapılmak istendiği konusunda insanı rahatsız eden sorular akla geldiğini ifade etmeliyim.

Avrupa'da her ne kadar teknik alt yapı, şehir planlaması, genel düzen ve uyulması gereken kurallar çok gelişmiş ve oturmuş ise de, sosyal ilişkilerdeki temel dayanak; para, bireysellik, kişisel zevk ve tercihler olarak görünmektedir. Dolayısıyla komşu olma, dost olma, acıma, yardımlaşma, dayanışma, bütünleşme, millet olma özellikleri kalmamış veya bu değerler çok zayıflamış denebilir.

Bu sebeplerden dolayı Avrupa, ülkemiz ve yöremiz insanı açısından sürekli oturmak için tercih edilebilir bir ortam gibi görünmüyor. Zaten bu arzuyu hiçbir Türk işçisinde de görmedim. Hatta gurbetçilerimizin Türkiye'ye dönmek için gün saydıklarına şahit oldum.

"Ah bir iş kurabilsek, hemen vatanımıza döneriz" diyorlar...□

Diğer Fotoğraflar: Abdullah GÜLAY



Disburg'taki cami inşaatı

NÂM-I DİĞER

“HIRIBÛ KÖR OSMAN”

(1333 Rumi / 1917 M - 01 Eylül 2009)

Araştırma: **Hasan KESKİN**
hasankeskin@dsi.gov.tr

Türkiye’nin çalkantılı yıllarının değişmez muhtarıydı Tımara’nın ‘Kör Osman’ı. Kendine özgü ve isabetli fikirleri olan bir adamdı. Özellikle gençlerin anarşiden uzak durmaları için çaba sarf etti. Her partiden insanlar, onun lafını dinleyip söylediklerine önem verirdi.

Harşit Çayı... Yürek yakan hasretleri ve ayrılıkları iki yakasında tutarak, çamur deryasını denize ulaştırmanın telaşıyla yanık bir ayrılık türküsü söylüyordu aylardan beri. Rus işgalinden kaçmaya çalışan on binlerce insan, çareyi daha batıya göç etmekte bulmuş; çoluk çocuk, yaşlı genç, kadın erkek yollara düşmüşlerdi. Arkalarında Rus zulmü, önlerinde Harşit Çayı; karşı kıyıya geçenler, öbür tarafta kalanlara kavuşmak için, azgın sulardan medet umuyorlardı.

Osman Günaydın’ın hikayesi tam da bu kıyıda başlar. Bircümle komşularıyla beraber evlerini, yurtlarını bırakıp adına “seferberlik” denen çile yürüyüşünün tam ortasındaydı ama henüz dünyaya merhaba dememişti... Anne ve babası, zulümden kaçmaya çalışan on binlerin arasında, açlığı, sefaleti, soğuğu ve çaresizliği iliklerine kadar hissetmiş olanlarla beraber **Akçaşehir**’i yeni vatan bellemişlerdi.

Akçaşehir bir sığınaktı, yeni vatandı onlar için. Burası pek benzemiyordu Ağasar’a; tepelere dağ diyorlar, ırmaklara da dere. Oysa memleketin dağları görkemli, dereleri sarp yamaçların dibinde, suları da köpük köpüktü. **Akyazı**’nın kavak yaprakları yine rüzgara teslim olmuş yalpalarken, ovanın kara yazısına ve yoksulluğuna yeni bir ses katıldı sabaha karşı; bebek Osman, hayata merhaba dedi.

“*Urus Gavuru*”nun, işgal ettiği topraklardan çekilip bütün Karadeniz’i terk

ettiği haberi tez duyuldu Akyazı’da. Evini, yerini, yurdunu terk edenlerin çoğu bu sefer dönüş yolculuğuna hazırlanmaktaydı. Babasının taze mezarını geride bırakarak uzun, çile dolu bir yolculuktan sonra annesi ve çoğu komşularıyla beraber köylerine geri döndü Osman. Akrabalarıyla yeni bir hayat kurmaya giriştiler. Ne yazık ki, bu mücadeleden yenik düşen annesi hayatını kaybettiğinde Osman henüz dört yaşındaydı.

Akrabalarıyla beraber büyüyen Osman, yaşlıları gibi çobanlık yaparak hayata tutundu. Osman emsalleri arasında meraklı oluşu, pratik zekasıyla öne çıkmaya başladı. Zor bir çocukluk dönemiydi Osman için. Soğuk bir kış günü, kışlattığı koyunlarını ağıla koyduktan sonra ilk eşini kaçırdığında henüz on altı yaşındaydı.

Cemiyetlerin de sevilen delikanlısıydı Osman. Yaşıtlarının uzaktan seyrettiği masalarda, zamanın en makbul kemeçe üstadları ve hatırlı, kelli felli ağalarla oturup kalktı hep. Artık masa arkadaşları, eş dostları çoğalmaya başladı. Onda, kimsede olmayan bir şey vardı; bir kere sohbetine katılan, yaşına bile bakmadan tekrar tekrar sorar oldu-lar Osman’ı.

Askerden izinli geldiğinde “*Alaman Harbi*” yeni bitmiş, ama tam iki sene izin alamamıştı. Tam o sırada **Tımara**’da okul inşaatı hazırlıkları vardı.



Fotografalar: Mimar İbrahim Sarı arşivi

Kendini halkının hizmetine adanmış, bu uğurda hiçbir fedakarlıktan kaçınmamıştı.

Osman, hemen bir imece listesi yazdı; yapılacak işleri ve köylülerin çalışma programlarını yaptı. Ekim ayı sonunda vali ve milli eğitim müdürü köye gelince kahveleri kendisi pişirdi misafirlere. Vali bey, Osman’ın tavırlarından etkilenip muhtar Süleyman Efendiye çağırarak, “Mührü bu adama ver” diye talimat verdi. Osman, ne kadar itiraz edip, “Ben askerim” dediyse de fayda vermedi. Vakfikebir’e askerlik şubesine verilen bir ihbar dilekçeyle ardından tekrar askere döndü. Böylece ilk muhtarlık dönemini de kapatmış oldu.

Askerlikten sonra, zamanın en eğlenceli oyunlarından biri, ona ömür-boyu taşıyacağı kötü bir hatıra bıraktı; köz patlatmak isterken, seken kor parçası gözüne isabet edince sağ gözünü kaybetti. O günden sonra her gittiği yerde bu lakapla tanındı Osman: “**Hiribû Kör Osman**.”

Gözünü kaybetti ama, tabakası ve kaçak tütününü hiç eksik olmadı yanından. Muhtarlık serüveni de 1945 Ekiminde kaldığı yerden tekrar başladı. 1946 Şubat ayında da Fidanbaşı Köyü İlkokulu eğitime açıldı. Kısa aralarla el değiştirse de, Kör Osman’ın dördüncü dönem muhtarlığı başladığında sene 1963’tü. Artık Kör Muhtar’ın adı da

her tarafta bilinmekteydi. Ankara'da Meclis kapısından boş döndüğü hiç olmadı. Hizmet almak için çalmadığı kapı bırakmadı senelerce.

Sis Dağı... "Kör Muhtar", genç kızların özenle dizdiği yapraklardan kırılan "Akçaabat kaçak tütününü"nden tabakasını doldurup, parmaklarının arasında incecik kağıtlardan kalın bir cigara sarardı keyifle. Benzinli muhtar çakmağını üç kere ateşler, kısa ama hızlı nefeslerle kor olan kaçak tütünün derin derin ciğerlerine çekip, artık ufuktan kaybolan güneşe bakarak Sispazarı'nda en son kalanlardan birine arkadaş olup Erkeksu'yun yolunu tutardı...

Yayla mevsimi geldiğinde, her cumartesi muhakkak Sispazarı'na gelir, tahta sandalyede yorgunluk çayını içer dosdoğru, her zaman uzun uzun oturduğu yerine gider tahtını kurardı... Sispazarı'na yakın köyler ve obalardan gelenler, Hırıbû Kör Osman'ı elleriyle koymuş gibi, hep aynı yerde, "sarağunun altında" ziyaret ederler, hal hatır sorup ikramda bulunurlardı.

Akşama doğru, pazaryeri yavaş yavaş boşalırken Kör Muhtar son yudumlarına, kaçak tütünden sigarasından çektiği nefeslerini de ekleyip usulca doğrulur yerinden, kendisini her daim yalnız bırakmayan ahbablarıyla yola düşerdi. Şapkası, paltosu ve ceketinin



Onu terk etmeyen üç şey, kaçak tütün, kehribar tesbih ve "ufağı" idi.

omuzundan astığı şemsiyesi, kehribar tesbihini bileklerine dolamış olduğu halde, usul usul bütün çimeni kat eder, bitiremediği nevaiesini bohçaladığı mendili de diğer elinde olduğu halde kızlar mezarlığından kaybolurdu gözden.

Erkeksu kahveleri cumartesi akşamları bir başka olur. Kör Muhtar geçerken, muhakkak bir köşede oturup, ahaliye takılmadan ve Sispazarı'nda bitiremediği içeceğinden(!) bir yudum daha almadan obaya doğru devam etmezdi.

Türkiye'nin çalkantılı yıllarının değişmez muhtarıydı Tımara'nın Kör Osmanı. Kendine özgü ve isabetli fikirleri olan bir adamdı. Özellikle gençlerin anarşiden uzak durmaları için çaba sarf etti. Her partiden insanlar, onun lafını dinleyip söylediklerine önem verirdi. Seçim zamanı geldiğinde, sandık başına bir köy adına gider, bütün "rey"leri mühürleyip sandığa atardı. Öbür partiye verilecek olan "iki rey", gene kendisi tarafından mühürlenirdi çoğu zaman. Meselelere derinlemesine bakabilen bir yeteneği vardı. Muhtar çantasında taşıdığı "7.65"i, aynen çakmağı gibi, üç çakar bir yanar cinstendi. Hiç değiştirmedeği siyasi çizgisine rağmen onu herkes sever, söylediklerine değer verirdi. Kör Muhtar da, söyleyecek sözü olanı hep dinledi ve yardıma ihtiyacı olan her yere koştu elli sene.

"Hökümet kapısında" derdini anlatma tarzı, diğer muhtarlara göre çok farklıydı. Hizmet almak için, en yüksek makama ulaşmakta, orada muhatap bulmakta hiç zorlanmadı. Siyasi görüşüne tamamen zıt olmasına rağmen, en çok hizmeti Demirel Hükümetleri zamanında aldığını her zaman söylerdi. Tuttuğunu koparan bir muhtar olarak, dönemin resmi dairelerinde onu tanımayan yoktu. Gereksiz hiçbir talepte bulunmaz, sadece köyü için değil, bütün Şalpazarı için elinden geleni yapardı.

Vakfıkebir'e bağlı nahiye olduğumuz dönemlerde, en küçük bir evrak için uzun yollar gitmek gerekirdi. Vasıta bulmak çok kolay değildi. Ama bunlar Kör Muhtar için hiç sorun olmadı, hiç yolda kalmadığını hep söyler, "Gündüz çatır çatır kavga ettiğim müdürler, akşam beni misafir etmek için ricada bulunuyordu." derdi.

İnişdibi... Kör Muhtar'ın hayatında önemli yer tutan İnişdibi'nde, Giresun'dan Trabzon'a kadar ağırlamadığı,



Ömrünün son demlerinde eşi en büyük destekçisiydi.

misafir etmediği Alamancı, asker, bürokrat kalmadı... Yaz aylarında, sahillerden Sis Dağı'na yürüyerek gidildiği zamanlarda burası çok önemli bir mola yeri idi. Kör Osman'ın masası her daim kurulu beklerdi Hüseyinoğlu Kahvesi'nde. Katip Şadi'den, Sırrı'ya kadar en iyi kemeçe ustaları, onun masasını şereflendirmeden, bilge sohbetine kulak vermeden Sis Dağı yollarına devam etmezlerdi.

1982 yılında bir operasyonda İnişdibi'nde, meşhur 7.65'lik çakaralmazını yakalatınca, neredeyse 40 (kırk) seneye yaklaşan muhtarlık serüveni de sona erdi Kör Osman'ın. Kısa bir mahpusluktan sonra tekrar aday olduysa da, artık değişen şartlarda muhtarlık yapamayacağının farkına varmıştı. Yetmiş geçsen yaşına rağmen hala dinç ve çalışkandı. Kendine ait yeni bir hayatı yaşamaya başladı. Bütün yaz Sis Dağı'nda yayla yapardı. Yine her cumartesi Sispazarı'na gider, yine aynı yerinde "sarağunun altında" otururdu ve gelip geçen herkes onu tanırdı. Akşam üstü obanın yolunu tutardı.

Onu terk etmeyen üç şey, kaçak tütün, kehribar tesbih ve "ufağı" idi. Kışın, köyünü kuşbakışı gören evinde, yeni hanımıyla kendine ait bir dünyası oldu vefatına kadar. Son zamanlarına kadar bedenlen çalışarak bütün işlerini kendisi gördü. Yorulduğunda sırt üstü yatıp çimene, göğe doğru yolladığı sitem de bize yadigar kaldı: "**Akıllı ol gençlik, geri gel ömür, geri gel...**"

Mekânı cennet olsun. □

Şalpazarı, Trabzon iline bağlı bir ilçemiz. İlden uzaklığı 65 km., deniz kıyısına uzaklığı 15 km. kadardır. Denizden yüksekliği ise 270 m.'dir. 138 km² yüzölçümü olan Şalpazarı, oldukça engebeli bir araziye sahiptir. İlçe merkezi Ağasar Deresi yatağında kuruludur. Önemli yükseltileri, sahile en yakın mesafede olan **Sis Dağı** (2182 m.) ve **Alaca Dağları** (2168 m.)'dır. / İlçede genel anlamda istihdam sağlayıcı yatırım ve işletme olmadığından, halkın büyük bir kısmı geçimlerini mevsimlik ve daimi gurbet işçiliği, üretim düzeyi ve kârlılık oranı düşük aile işletmeciliğine dayanan hayvancılık ve ziraat ile temin etmektedir. / 2000 sayımına göre genel nüfus: 23.390 (İlçe merkezi: 7.591); 2007 nüfus sayımına göre ise genel nüfus: 12.490 (İlçe merkezi nüfusu: 3.277)'dir. / Geçim sıkıntısı sebebiyle aşırı derecede göçe maruz kalan Şalpazarı ilçemizin problemlerini ve çözüm projelerini Belediye Başkanı Sayın **Fehmi CENGİZ** ile konuştuk.



Röportaj:
Hakkı BAYRAKTAR



Fehmi CENGİZ
(Şalpazarı Belediye Başkanı)

1954 yılında Trabzon iline bağlı Vakfı-kebir-Şalpazarı'nda doğdu. / Şalpazarı Merkez İlkokulu ve Şalpazarı Ortaokulu'nu bitirdikten sonra liseyi Trabzon Lisesi'nde başlayıp Akçaabat Lisesi'nde tamamladı. Daha sonra Trabzon Eğitim Ens. Sosyal Bilgiler ve Eskişehir Anadolu Ü. Tarih Bölümü'nü bitirdi. / Mezuniyet sonrası 1977-1979 yılları arasında Köy Hizmetleri'nde işçi olarak çalıştı. / 1979 yılında Şalpazarı Lisesi'ne öğretmen olarak atandı. / Daha sonra öğretmenliğe bir müddet ara vererek Şalpazarı ilçe merkezinde ticaretle meşgul oldu ve Şalpazarı'nda ilk beyaz eşya bayiliği ve satıcılığını yaptı. / Bilahare yeniden öğretmenlik mesleğine dönerek Şalpazarı L. Müdür Yardımcılığı, Şalpazarı İmam-Hatip L. Müdürlüğü ve Şalpazarı L. Müdürlüğü yaptı. / 1998 yılında -kamu görevlisi iken izinli olarak- hac görevini yerine getirdi. / Şalpazarı Çok Programlı Lisesi'ne bağlı Öğrenci Pansiyonu'nda idareci ve aynı lisede tarih öğretmenliği olarak görevli iken 29. 03. 2009'da yapılan "Genel Mahalli Seçimler"de belediye başkanlığına aday oldu ve Şalpazarı'lıların teveccühü ile kazanarak görevine başladı. / Evli ve üç çocuk babası olan Cengiz, orta düzeyde İngilizce ve Arapça bilmektedir.



Şalpazarı ilçesi

Foto.: Mustafa Atalar (ŞalFed Gençlik)

“Halkımızın, belediyenin kendi malı olduğunu anladığını, her konuda sorgulama yapabildiğini belirtmekte yarar görüyorum. Bu konudaki genel bilinçlenme bence yetersizdir...Bizi ve çalışmalarımızı takip etsinler istiyorum.”

Şalpazarı Belediye Başkanı olmaya sizi iten sebepler nelerdi? Buna nasıl karar verdiniz?

CENGİZ - Şalpazarı'nın son on yılda yirmi yıl geri gittiğini; kötü yönetim yüzünden sorunların dağ gibi arttığını; ilçe nüfusunun yarı yarıya azaldığını; on yıldır evlerdeki musluklardan su içilemediğini ve musluklardan aylarca çamur aktığını; içilemeyen sulara yüksek fiyattan paralar ödendiğini; Ağasar Deresi'nin, boydan boya bizzat belediye uygulamaları ile kirlendiğini; bir çocuk parkı bile yapamayan belediyenin borç batağına sürüklendiğini; olup bitenleri izlerken kimsenin ağzını bıçak açmadığını;

hemşehrilerimin bu kötü gidişe dur diyecek cesaretli birini aradığını bizzat tespit ettiğimden, tüm siyasi partilere mensup hemşehrilerimin ve arkadaşlarımla görüşlerini ve fikirlerini de alarak karanlık dönemi bitirmek ve hizmet dönemini başlatmak niyetiyle Şalpazarı Belediye Başkanlığı'na aday oldum. Bu konular seçim bildirgemde de mevcuttur...

Şalpazarı'nın bugüne kadar çözülmemiş problemlerini çözmeye yönelik ne gibi projeler ürettiniz ve bugüne kadar neleri gerçekleştirmek nasip oldu?

CENGİZ - Seçim beyannamem-

de belirttiğim şekilde önce **projelerini** belirteyim:

- Şalpazarı'na eski canlılığını kazandırmak için "Yüksekokul" ve Anadolu Lisesi açılması için girişimlerde bulunmak. Sağlık Meslek Lisemizi kendi binasına kavuşturmak ve bu lise-mize Hemşirelik bölümü ile Sağlık Memurluğu bölümünün açılması için girişimlerde bulunmak.
- İlçe içindeki çeşmelerimize içilebilir su getirmek. Mevcut Su Arıtma Tesisi'ni onartıp sağlıklı bir yapıya kavuşturmak. Evlerdeki musluklardan gönül rahatlığı ile su içilene kadar sudan para almamak.
- İlçemizin içinden geçen dereleri temizletip ıslah etmek. Dere üzerine aralıklarla bentler yaptırılıp, suyun akışına şelale görünümü vermek.
- Mezbahaneyi pazaryerinden kaldırarak uygun bir yere inşa etmek.
- Pazar yerini tamamen parke döşetmek ve çarşamba günleri dışında araç park yeri olarak kullanmak.
- Pazar yeri başta olmak üzere, ilçemizin ihtiyaç duyulan yerlerine tuvaletler yaptırmak.
- İlçemize en kısa zamanda asansörlü, kaloriferli 50 daire yaptırmak. Böylece çevre il ve ilçelerde oturan memurların ilçemizde ikametlerini sağlamak.
- İlçe merkezinde görünümü bozan binaları, cadde ve sokakları düzenli hale getirmek.
- Belediye imkanlarından herkesin adil bir şekilde yararlanmasını sağlamak; kimseye iş makinelerinin ve araçların mazotu yok dememek...
- Herkesin kapısına yol vurmak ve bu işle ilgili bir katkı payı almamak. Bütün mahalle yollarımızın kanalları ve alt yapılarını yapmak ve çamurlu yollara beton dökmek.
- İlçenin temizliği için hizmet alımlarından -işçi olarak- işsiz gençlerimize iş imkanı sağlanmasına çalışmak.
- İlçemiz içindeki kanalizasyon akıntılarının pis görünümünü ortadan kaldırmak.
- Üniversite, sertifika ve diğer kurs-

lara gidenlere ücretsiz araç tahsis etmek.

- Dershanelerle anlaşarak ilçemizde de şube açmalarına çalışmak.
- Üniversitelerde öğrenim gören öğrencilerimize, eğitim ve öğretim vakfı kurarak maddi destek sağlamak.
- Yeni evlenen gençlerimize, belediye makam aracını düğün aracı olarak tahsis etmek. Aynı anda başka bir düğün olursa, dışardan ücretsiz araç temin etmek.
- Jandarma Komutanlığı için arsa temin edip, inşaatın bir an evvel yapılmasını sağlamak ve bu sayede Öğretmenevi'nin kullanım alanını genişletmek.

yaparak gençlerimizin hizmetine sunmak.

- Belediye ambulansının 24 saat çalışır vaziyette tutulması için nöbetçi personel bulundurmak.
- İlçemize yakışır bir belediye binası yaptırmak.
- Afet Konutları ve Şalpazarı ÇPL'ne anayoldan köprü yaptırmak.
- İşsiz gençlere, iş temini konusunda, aileleriyle birlikte yardımcı olmak.
- Spor Kulübü'nü diğer branşlarla faaliyete geçirmek.
- İlçemizden yetişmiş olup halen hayatta olan ve olmayanlardan büyük emeği geçenlerin isimleri, cadde ve sokaklara verilerek onları onurlandırmak.



Başkan Fehmi Cengiz, muhtarlarla yaptığı bir toplantı esnasında ..

- Kısıkköprü ile Çamkiriş mahallesi üzerinden çevre yolu yaptırılarak, şehir içi trafiğinin rahatlamasını sağlamak.
- Şalpazarı-Erikbeli-Kadırga yolu ve obalarımızın yollarının, -yayla mevsimi başlamadan önce- ulaşımına açılması için girişimde bulunmak.
- Şalpazarı-Ağakonağı yolunu sürekli açık bulundurmak ve yaz sezonunda -kolay ulaşım için- hafta sonları servis koymak. Ayrıca Ağakonağı'nda uygun yerlere banklar koymak.
- İlçemize bir düğün salonu yapmak.
- Kapalı spor salonunu bir an önce
- Bayanlar için bir lokal açarak onları evlerindeki sıkıcı hayattan kurtarmak; birbirleriyle tanışıp kaynaşmalarını sağlamak.
- Esnaflarımızdan tatil günleri ruhsatı ve tabela reklam ücreti almamak.
- Cep telefonumu ve belediye telefonunu 24 saat hizmete açık bırakarak, herkesin istediği anda şahsıma ulaşabilmesini sağlamak.
- Belediyenin bütün harcamalarını, her mali yıl sonunda belge halinde belediye panosuna asmak.
- Üç ayda bir ilçemizin ileri gelenleriyle (muhtarlar, esnaf, vatandaş ve istek halinde daire amirlerinin de ka-



Belediyemiz, İş-Kur projesiyle, 15 kişiye 4 aylık iş imkanı sağlamıştır.

tılabileceği) toplantılar düzenlemek. Bu toplantılarda, yapılması gereken işleri ele alıp yeni yol haritamızı belirlemek.

- Küçük Sanayi Sitesi yaptırmak ve bu sayede ilçe merkezindeki gürültü kirliliğini önlemek.
- Muhtelif yerlere ve mahallelere çocuk parkları yaptırmak.
- Kalecik mahallesindeki tarihi kaleyi onatarak turizmin hizmetine sunmak.
- Otopark yapılarak caddelerdeki trafiğin rahatlamasını sağlamak.
- Şalpazarı Şenliği'ni, Ağasar Kültürüne yakışır bir şekilde yapmak.
- Ambulans, cenaze aracı, itfaiye aracı ve vidanjör alınarak belediyenin araç parkını zenginleştirmek.

Bu projelerimizi ilçe halkının bilgisine sunmuştum. Şimdi bunlardan **kısa dönemde yapabildiklerimizi** ise şöyle sıralayabilirim:

- Yüksek Okul açılmasına öncülük edecek *Şalpazarı Yüksek Öğretim Derneği* kurdurulmuş ve faaliyetine başlamıştır. Bu konuda yüksek okul için hazır bina alımı yapmak üzere ön çalışmalara başlanmıştır.
- İlçe içindeki çeşmelere içilebilir su temin edilmiş ve arıtma tesisi onarılıp musluklardan sağlıklı su akıtılması sağlanmıştır. Diğer yandan İçme suyunun fiyatı ¼ oranında ucuzlatılmış ve su borçları uzun vadeli yapılandırılmış ve halkımıza kolaylık sağlanmıştır.
- Derelerin temizliği için İŞ-KUR Projesi hazırlanıp sunulurken bu iş için

15 gence istihdam sağlanmış ve çalışmalar devam etmektedir.

- Derelerin ıslahı için proje hazırlanarak ilgili kurumlardan ödenek talebinde bulunulmuştur.
- Pazar yeri ve eski postane caddesi parke yapılmış ve Çarşamba günleri haricinde Otopark olarak kullanılmaktadır.
- İlçemizdeki konut probleminin çözümüne öncülük etmek üzere S.S. Şalpazarı-Ağasar Konut Yapı Kooperatifi Kurulmuş ve 48 konut ve 8 Dükkan inşaatı için ortaklar tamamlanmıştır. Konutun arsası alınmış ve Ruhsat alma aşamasındadır. Yakın zamanda inşaatı başlayacaktır.
- İlçemizin görünümünü bozan binaların dış cepheleri vatandaşlarımızın da muvafakatı ve yardımları ile sıva ve



Pazaryeri parke ve betonla kaplandı.

boyaları yaptırılmış şirin ilçemiz güzel görüntülere kavuşturulmuştur. Bu çalışmalarımız devam etmekte olup, bu konudaki duyarlılıklarından dolayı hemşehrilerime teşekkür etmek istiyorum.

- Belediyemizin iş makineleri kayıtsız ve şartsız muhtarlarımızın emrine verilmiş ve münavebeli olarak yol yapım ve onarım çalışmalarımız dem etmektedir. Bu husustaki çalışmalarımız muhtarlarımızın da bildiği üzere aralıksız sürdürülecektir. Örneğin Sugören Mahallesi'ne 3 km. ve Kalecik Mahallesi'ne 1 km yeni tesviye yol yapılmıştır.
- Belediye makam aracı yeni evlenen gençler için düğün aracı olarak tahsis edilmiştir. Araç yetersiz olduğu takdirde bizzat tarafımdan bedeli ödemek üzere ihtiyaç sahiplerine sivil araç tahsisi edidi.
- Yolsuz konut kalmayacak şekilde yol yapım çalışmalarımız devam etmektedir. Muhtarlarımızın da bildiği gibi Bu çalışmalardan katkı payı alınmamaktadır.
- Jandarma Komutanlığı Hizmet binasının yapımı için gerekli arsa temin edilmiştir. Bu bağlamda Öğretmen Evimiz normal iskan şartlarına kavuşmuş olacaktır.
- Girişimlerimiz sonucu İlçe Trafikini rahatlatarak Çevre yolu yapım çalışmaları Karayolları Bölge Müdürlüğüne başlatılmış ve 2010 Yılında ihale edilerek yapımına başlanacaktır. Bu konudaki ilgilerinden dolayı Bölge Müdür Yardımcısı hemşerim **Baki ÇOBAN**'a Şalpazarı halkı adına teşekkür ederim.
- Şehir içi ve mahalle yollarımızın onarım ve altyapı çalışmaları aralıksız sürdürülmektedir. Örneğin Kireç ve Çamkiriş Mahalle bağlantılarına 2400 m² civarında parke yapılmış ve alt yapısı tamamlanmıştır.
- İlçe Merkezi ile Ağakonağı arasındaki ulaşımı sağlayan yol; alternatif güzergah olan Sugören Mahallesi güzergahında sağlıklı hale getirilmiştir. Diğer güzergahlar da 2010 yılında tamamlanacaktır.
- İlçemize Kapalı Spor Salonu ya-

pımı için çalışmalar yapılmış ve 2010 Yılı bütçesine 450.000 TL ödenek konularak Yapım Proğrama aldırılmıştır.

● Afet konutları ve Öğrenci Pansiyonuna Köprü yapımı için girişimlerde bulunularak çalışmalar başlatılmıştır.

● Esnaflarımızdan tatil günleri ruhsatı ücreti alınmamaktadır.

● Cep telefonum ve belediye telefonumuz sürekli açık tutulup, herkesin zaman mevhumu olmadan şahsıma ulaşabilmeleri sağlanmıştır. (Belediye: 0462 891 20 18 / cep: 0532 526 85 65)

● Kalecik Mahallemizdeki tarihi Ağasar Kalesinin restorasyonu için İl Kültür Müdürlüğü nezdinde gerekli girişimlerde bulunulmuş ve çalışmaların başlatılması sağlanmıştır.

Bunlardan da önemlisi; halkımızın, belediyenin kendi malı olduğunu anladığını, her konuda sorgulama yapabildiğini belirtmekte yarar görüyorum. Bu konudaki genel bilinçlenme bence yetersizdir. Bizden sonraki nesillere belediye başkan ve çalışanlarının her nüfus ve fert başına gelen paralarla (bugün kişi başına 15-19 TL arası) yani kendi paraları ile hizmet gördüğünün bilincinde olmasından doğal bir şey olamayacağını belirtmek isterim. Kısacası halk kendi belediyesini sorgulasın ve denetlesin istiyorum. Bizi ve çalışmalarımızı takip etsinler istiyorum.

Şalpazarı'na hizmet yolunda karşılaştığınız önemli zorluklar nelerdir?

CENGİZ - Geçmiş borçlar nedeniyle tahsisatımızdan yapılan kesintiler ekonomik anlamda bizi zorluyor. Ancak bu zorluğu bazı yersiz harcamaları kısmak suretiyle kapatmaya çalışıyoruz. Mecazi anlamda belirtmek gerekirse parasızlık kanser hastalığı gibidir. Biz de bu hastalığa kemoterapi yapıyoruz.

Şahsen ben zoru severim. Kolay olanı herkes yapabilir; zoru başarmak ayrıcalıktır diye düşünüyorum.

İktidar partisine mensup bir belediye başkanı olmamak, hizmetleriniz açısından bir dezavantaj oluşturuyor mu? Bu bağlamda Ankara ile ilişkileriniz nasıl?

CENGİZ - Hayır. Biz Devletin Yerel Yönetim kurumu başındayız. Ankara ile ilişkilerimiz normal mecrasında sürüyor. Kamu adına hizmet yapıyoruz ve Kamu adına taleplerimiz olur. Şahsi taleplerimiz söz konusu olamaz. Hal böyle olunca tabi ki ilişkilerimiz iyi yolda yürüyor.

Aslen bir Şalpazarlı olan Bayındırlık ve İskan Bakanımız Mustafa Demir Bey'den Ağasarlılar adına beklentileriniz nelerdir?

CENGİZ - Sayın Bakanımız ve hemşehrımız Mustafa DEMİR Bey, Şalpazarımızın sorunlarını bizden daha iyi biliyor. Gereğini yapacağından şüphemiz yoktur. Bize sadece sorunların çözümünde proje ve alt yapı hazırlamak düşer.

Esasen benim kendimi anlatmama fazla ihtiyaç olduğunu sanmıyorum. Ben seçimden önce de söyledim; bu ilçede benim kadar başkanlık yapacak en az altmış kişi bulabilirsiniz. Ben de dahil hiç kimse "Bulunmaz Hint kumaşı" değildir. / Netice itibarıyla Şalpazarı'nı bu halkla birlikte yönetiyoruz. Yönetmeye devam edeceğiz. Kusurlarımız olduğunda, halkımızın bizi uyarmasını bekliyorum...



Foto.: Nurettin Bayraktar

"Yayla şenliklerimizi ve yayla yollarımızı çok önemsiyoruz. Bu hususta gerekli girişimlerde bulunmaya devam edeceğiz."

Son olarak neler söylemek istersiniz?

CENGİZ - Şalpazarı'nın/Ağasar'ın tanıtımında çok önemli bir rol oynadığına inandığım Ağasar-Kültür Araştırma dergisinin sahip ve yöneticilerine -verdiği bu fırsattan dolayı- şahsınızda teşekkür ediyorum. Esasen benim kendimi anlatmama fazla ihtiyaç olduğunu sanmıyorum. Ben seçimden önce de söyledim; bu ilçede benim kadar başkanlık yapacak en az altmış kişi bulabilirsiniz. Ben de dahil hiç kimse "Bulunmaz Hint kumaşı" değildir.

Netice itibarıyla Şalpazarı'nı bu halkla birlikte yönetiyoruz. Yönetmeye devam edeceğiz. Kusurlarımız olduğunda, halkımızın bizi uyarmasını bekliyorum, bütün hemşehrilerime saygı, hürmet ve sevgilerimi sunuyorum. □

Diğer Fotoğraflar: Turgay İKİNCİ

turgayikinci@mynet.com
www.yenisalpazarı.com

ESKALA(*)

Hey Eskala yaylası!
Yaylaların âlâsı.
Senin için yanıyor,
Yüreğimin ortası.

Bu Eskala obası,
Kadırga-Boğuş arası.
Dorukkiriş, Doğancı,
Sayvañçatak yaylası.

Cordana'nın düzünde
Girerlerdi horona;
Seni unuttur muyum,
Güzel Anabedama?

Koyun kalktı gidiyor,
Hasbal'ın berisinden;
Kuzular meleşiyor,
Boğuş'un deresinden.

Rahmetli Hasbal Ağa,
O da bizim oralı.
Bu Eskala yaylası,
Yaylaların kralı.

Çıkardım sığırları,
En öndedir "Kınalı".
Seslenirdim arkadan,
Döner bakardı geri.

Balikavak düzünde,
Oynardık çelik-çomak.
Yakışmıyor güzelim,
Sana yalan söylemek.



Foto.: Semih Durmuş arşivi

Eskala Yaylası

Kızlar "yesir" oynuyor,
Büyükdüz'ün başında.
Delikanlılar, gençler
Sevdasının peşinde.

Demirci ve bakırcı,
Hem bakkal hem "kahve"si,
Terzi ve berberi var.
Habu bizim yaylanın,
Bulunmaz havası var.

Eskala yaylasının
Suları soğuk soğuk;
İçelim kana kana,
Akıyor oluk oluk.

Habu bizim yaylanın,
Çimen, çiçek her yanı.
Gene geldi aklıma,
Büyük Alimeydanı.

Eskala ve Kadırga,
Çok yakındır arası.
Çelike Boğazı'ndan
Görünüyor obası.

Haziran on beşinde,
Yaylaya gidilecek;
Temmuzun onbeşinde,
Otçular da gelecek.

Bu yaylaya gidenler,
Göğösu'dan geçecek;
Akise yokuşunu,
Horon ile çıkacak.

Horon oynarım horon,
Sen de gir gel koluma.
Gel beraber gidelim,
Otçuların yoluna.

Peyniri, çökeleği,
Ayrarı, yoğurdundan;
Doya doya içelim,
Cordana'nın suyundan.

Atam, dedem orada,
Çok yaylalar ettiler;
-Rahmet olsun onlara-
Bu yaylayı bizlere
Bırakıp da gittiler.

(Terzi) **Fahri ÖZDEMİR**

15. 06. 2000

(*) : Kadırga'nın eteklerinde bulunan bir yayla. Esas adı "Eski Kale"dir.



Foto.: Erol Yanık arşivi

Kadırga Otçu Şenliği

SİS DAĞI TARZANI : YETKİN DEMİR



Şalpazarı Geyikli Beldesi'nde 1963 yılında dünyaya gelen **Yetkin Demir**, ortaokul mezunu. Gurbet zarureti onu 29 yıl Hollanda'ya mahkum ettikten sonra -gözlerinden birinin görmediğinin geç de olsa farkına vardı ve- malulen emekli oldu.(1990) Emeklilik sonrası -hiç vakit kaybetmeden- daima özlemini çektiği Sis Dağı'na yerleşti.

Yaz ve kış/bütün mevsimlerde Hanyanı mevkiinde Kalpakka-ya'yı temaşa etmenin zevkini tadıyor. *"Burada yağmurun yağması, güneşin doğması, kar yağması ayrı bir güzellik...Seyrine doyamıyorum."* diyor. **Yetkin Demir**, *"çağdaş bir Tarzan"* diyebileceğimiz yaşam tarzıyla gayet mutlu görünüyor. Çağdaş tarzın gereği olacak, dağdaki muhafazalı evinde sabit telefonu, cep telefonu, televizyonu hatta jeneratörü bile var.

Evinin zaruri ihtiyaçları için bazen üç saat yürüyerek Şıhkıranı'na gidip geliyor. Yolda akşama kalırsa -kış şartlarında da olsa- bir ağaç altında, bir kaya sığınağında uyuduğu da oluyor. Demir, korku nedir, asla bilmiyor...Yolda bazen rastladığı yabani hayvanların, onu görünce kaçtıklarını söylüyor.

Evlü ve iki çocuk babası olan Demir, bazen Geyikli'deki evine de uğramayı ihmal etmiyor. Ancak altı ay gitmediği zamanlar da olmuyor değil. Tabi ki, eşi ve çocukları da -hava şartları uygun olursa- kendisini ziyaret edebiliyorlar.

Son derece çevre dostu ve bir hayvansever olan Demir, dağda yalnız kalmış it enüklerine üç ay yiyecek götürerek onları beslemiş.

Zaman zaman sıkıntı yaşasa da, kendi yöntemleriyle/tarzanca bu sıkıntıları aşmasını biliyor. Bir defasında odun yararken balta-ya ayağına vurur ve derin bir yara açılır. Hemen evindeki iğneye ipliği geçirir ve yarasını diker. Böylece kan kaybını önler ve derin yarası zamanla iyileşir.

Bir gece dağdan geçen askeri keşif helikopteri, Demir'in evinden sızan ışıkları fark edince Sis Dağı'nda terörist barındığını zan-nederler. Neyse ki, Şalpazarı ilçesindeki yetkililerden gerekli bilgi alınır da durum anlaşılır.

Sis Dağı Tarzanı Yetkin Demir, asla canının sıkılmadığını söylüyor. Avrupa'da yaşadığı vatandan uzak çileli hayattan sonra, insanlardan uzak, kimsenin işine karışmadan yaşamının daha hoş olduğuna inanmış ve böyle bir hayat tarzını sürdürmeye devam ediyor. □ (Araştırma-Haber: **Hakkı BAYRAKTAR**)



"Burada yağmurun yağması, güneşin doğması, kar yağması ayrı bir güzellik...Seyrine doyamıyorum." diyor. **Yetkin Demir**



Yetkin Demir'in donanımlı(!) yayla evi



Foto.: Kamil Bayraktar, Nurettin Bayraktar, Eşref Yanar

KASIMAĞZI KÖYÜ

Hazırlayanlar:

Adem YAŞAR - Turan KURUKIZ

Kasımağzı köyü, Trabzon iline 75 km, Şalpazarı ilçesine 8 km uzaklıktadır. Şalpazarı'nın güneydoğusunda yer almaktadır. Kasımağzı köyü, güneyinde Dorukkiriş, kuzeyinde Düzköy, batısında Ağasar Deresi, doğusunda köyün mezarası ile çevrili olup arazinin çoğunluğu engebelerdir. Arazinin büyük bir bölümü orman veya fındıklarla kaplı olmasına rağmen, tarla tarımı ve fındık üretimi yapmak suretiyle, köy halkı arazisini en iyi şekilde değerlendirmektedir.

Köyün "**Kasımağzı**" adını alması iki rivayete dayanır: 1- Köye ilk karın, daha çok kasım ayında yağması ile birlikte soğukların bu ayda başlaması ve kış rüzgarlarının bu ayda esmesi nedeniyle bu soğuklara "**kasım ayazı**" deniliyormuş. Zamanla bu deyim "**Kasımağzı**"na dönüşmüş. 2- Köye ilk yerleşen kişinin "**Kasım Ağa**" adında birisi olduğu ve köyün, bu kişinin adını aldığı söylenmektedir.

Kasımağzı, Ağasar yöresindeki diğer köyler gibi Çepni köyü olarak bilinir. Köyümüzün tarihçesi tam olarak bilinmemektedir. Köyümüze yerleşen ve daha sonradan ayrılan kabileler olmuştur. Kasımağzı köyünde, teknolojinin gelişmediği zamanlarda 34 meslek grubunun varlığından söz edilmektedir. Daha sonra toprak darlığı nedeni ile gurbete çıkmıştır. İlk gurbete çıkma 1950'den sonra, **Zonguldak** ve **Kütahya** maden ocaklarında çalışma şeklinde başlamıştır. Bir gurup gurbetçimiz İstanbul'a gelerek, çeşitli iş kollarında ekmek parası kazanmak için mücadele vermiştir. Almanya'nın Türkiye'den işçi almaya başladığı yıllarda, bir grup köylümüz de Almanya'ya çalışmak için gitmiştir. Kasımağzı köyü, Şalpazarı ilçesinde, Almanya'da en



Kasımağzı köyü

Foto.: Adem Yaşar

çok gurbetçisi olan köydür. Çalışmak için **Almanya** ve **İstanbul**'a giden köylülerimiz, uzun süre kalmalarından dolayı, buralarda daimi ikamet ihtiyacı duymuşlardır. Şu an İstanbul **Kirazlıtepe**'de 200 hane, Trabzon merkezde 45 hane, diğer illerde 20 hane, Almanya'da 185 hane ve Kasımağzı köyünde ise 55 hane olduğu tespit edilmiştir.

Kasımağzı köyünde yaşayıp da gurbete çıkamayan köylülerimizin büyük bir kısmı, geçimini tarım ve hayvancılıkla sağlamaktadır. Köy halkı, ticari amaçla fındık üretimi; kendi ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla da mısır, patates, kabak, karalahana ve fasulye üretimi yapmaktadır. Köyde yetişen meyve türleri; elma, armut, kiraz, erik, ayva, dut, üzüm, ceviz, fındık, karayemiş(taflan) ve kividir.

Asıl adı "**Giresun'da Yaylası**" olan ve yörede **Yedi Harman** adıyla anılan yayla, sadece Kasımağzı köylülerinin gittiği yayladır. Bu yayla, Zigana geçidine yakın ve Maçka sınırları içindedir. Yaz aylarında, gurbetçilerimizin izine gelmesi nedeni ile, yaylalarımız çok kalabalık ve şenlikli geçer. **Kadırga Otçu Şenlikleri**'ne, Kasımağzı köylülerinin önemli katkısı vardır.

Kasımağzı köyünde tarihi eser olarak köprü, değirmen, çeşme ve cami vardır. Bunun yanında 100 yıllık tekirlerimiz(serender) ve köyümüzün eski ustalarının eseri olan taştan yapılmış evler de bulunmaktadır.

Kasımağzı köyünde eğitim-öğretim, 1964'den önce civar köylerde yapılmaktaydı. Gurbete gidenlerin katkılarıyla ilkokulumuz 1964 yılında açılmış ve 1988'de ilköğretim okulu olarak yenilenmiştir. Kasımağzı Köyü İlköğretim Okulu, Şalpazarı ilçesinde sosyal ve kültürel alanlarda yapılan yarışmalarda önemli başarılarla imza atmıştır. Giderek köyde yaşayan nüfusun azalması sebebi ile eğitimde taşımacılık sistemine geçilmiş, bu suretle okulumuzun eğitim ve öğretimine 2005'de son verilmiştir.

Köyde kadınların %90'ı, erkeklerin %96'sı okur yazardır.

Köyümüz yolunun büyük bir bölümü beton yol ile kaplıdır. Ulaşım oldukça rahat sağlanmaktadır. Köylümüz, içme suyunu kendi kaynaklarından sağlamaktadır. Köyümüzde sağlık ocağı vardı fakat insanlarımızın gurbete gitmesiyle birlikte kapanmıştır. Köyümüzde imam evi mevcuttur.



Kasımağzı köylüleri, köylerine elbirlikle yapmakta oldukları caminin inşaatının önünde. (1965)

● **Kasımağzı Köyünün Yerleşik Soy İsimleri:** Çoban, Uçar, Aydemir, Alkurt, Taşkan, Karaca, Kılıç, Yıldırım, Demirtürk, Yaşar, Yılmaz, Arslan, Kurukız, Kıran, Kaplan, Öztürk, Aydın, İmamoğlu, Erenler.

● **Kasımağzı Köyünde Muhtarlık Yapanlar:** Kelcû Hüseyin, Kurukuzû Hüseyin, Abdurrahmanoğlu Ali, İsmilin Halil, Abdurrahmanoğlu Hacı Osman, Congurû Mehmet, Deşmanû Kamil, Gavuklû Hüseyin Çavuş, Çakurû Hüseyin Çavuş, Congurû Hasan, Gavuklû Osman, Gargû Musa, Kürdalû Muhammet, Hebilû Hasan, Gargû Şevki, Gargû Cafer, Ali Çavuşun Ali, Ahmet Çavuş, Halluğun Eyüp, Karacuğun Sağır Osman, Kürdaluğun Emin, Ziya Alkurt, Mevlüt Uçar, Niyazi Uçar, Abdullah Kurukız, Eşref Çoban, Ömer Yıldırım, Mustafa Arslan, Ali Aydemir, Neşet Çoban, Hasan Kurukız, Mehmet Demirtürk.

● **Öğretmenlerimiz:** Ayşe Çoban, Özgür Çoban, Tekin Kıran, Sebahattin Karaca, Barış Karaca, Yalçın Karaca, Gökhan Karaca, Gülay Karaca, Hakan Karaca, Nilüfer Karaca, Fatih Demirtürk, Gülşah Demirtürk, Bayram Yaşar, Ayşe Yaşar, Züleyha Öztürk, Mehmet Öztürk, Ali Öztürk, Mustafa Aydemir, Erdem Yılmaz, Turgut Yılmaz, Hüseyin Hakan Yılmaz, Ahmet Yılmaz, Selma Yılmaz, Pınar Yılmaz, Deniz Uçar, Songül Kurukız, Mustafa Kurukız, Zeki Kurukız, Sinan Kablan, Selçuk Kaplan, Muhammet Kılıç, Mustafa Taşkan, Sevilay Taşkan, Aysel Çoban.

● **Subaylarımız:** Zafer Alkurt, Volkan Karaca, Şahin Demirtürk, Çağlar Yaşar, Selahattin Erenler, Cem Karaca.

● **Çeşitli Branşlarda Mühendislerimiz:** Baki Çoban, Fehmi Çoban, Mustafa Çoban, Tuncay Karaca, Tolga Karaca, Recep Demirtürk, Neslihan Demirtürk, Metin Demirtürk, Kemal Yaşar, Mustafa Öztürk, Salih Aydemir, Selçuk Uçar, Zennure Uçar, Osman Kablan, Güلزade Kablan, Şevki Kurukız, Nurgul Yıldırım, Nuray Yıldırım.

● **Milli Eğitim Müfettişlerimiz:** Yücel Demirtürk, Erol Yaşar, Avni Alkurt.

● **Çeşitli Dallarda Üniversite Menzunlarımız:** Önder Karaca, Tuğba Karaca, Kutay Karaca, Cengiz Demirtürk, Ali Demirtürk, Uğur Demirtürk, Aybuke Demirtürk, Furkan Demirtürk, Ramazan Yaşar, Abdul Kadir Yılmaz, Kamil Uçar, Osman Uçar, Zen-



Kasımağzı Köyü Otçu Şenliği - 2009

nure Uçar, Kazım Uçar, Gülsüm Kaplan, Esen Sezen Kılıç, Mustafa Çoban, Özcan İmamoğlu, Aytekin Yılmaz, Ergin Kıran.

● **Doktorlarımız :** Nuray Çoban, Tevfik Yılmaz, Gürkan Karaca, Murat Alkurt, Utku Uçar.

● **Polislerimiz:** Şenol Çoban, Ercan Karaca, İbrahim Yaşar, Ali Aydemir, Burhan Aydemir, Abdullah Aydemir, Ziya Uçar.

● **Prof. ve Doç.:** Prof. Dr. Ahmet Ali Karaca, Doç. Dr. Fahri Uçar.

● **Yüksekokul Menzunları :** Ziya Yaşar, Emre Yaşar, Meryem Yaşar, Önder Yaşar, Mustafa Yaşar, Emine Yaşar, Orhan Aydemir, Fehmi Aydemir, Fikriye Aydemir, Zeliha Aydemir, Ayşe Yılmaz, Serdar Alkurt, İsmail Alkurt, Serdar Arslan, Rabia Arslan, Seyfi Kurukız, Ercan Kurukız, Ali Kablan, Elmas Kablan, Mehmet Kılıç, Hüsnü Demirtürk, Ayşe Aydın Demirtürk, Ayşe Demirtürk, Elif Demirtürk, Özlem Çoban, Emine Kıran, Mustafa Kıran, Hasan Kıran, Fatma Derya Karaca.

● **Sağlık Memurlarımız:** Hüseyin Öztürk, Mustafa Öztürk, Melahat Yaşar, Mehmet Demirtürk, Kerim Yaşar, Sebahat Yaşar, Gülanay Uçar, Duduya Uçar, Hava Kurukız, Seda Kurukız, Emine Kılıç, Ahmet Taşkan, Yeşim Kıran, Vasfiye Kıran, Şadiye Aydemir, Ayfer Karaca.

● **İmamlarımız:** Mustafa Kurukız (Müftü), Mustafa Kıran, Mustafa Yaşar, Hasan Aydemir, Mustafa Kurukız, Mehmet Kurukız.

● **Devlet Kademelerinde Çalışan Memurlarımız:** Gökhan Çoban, Osman Çoban, İlker Çoban, Muhammet Kıran, Osman Zihni Karaca, Yeter Öztürk, Mustafa Yaşar, Fikret Yılmaz, Kamil Yılmaz, Yüksel Uçar, Şenol Uçar, Osman Uçar, Ayşegül Alkurt, Kamil Kurukız, Mehmet Kıran.

● **Emekli Olan Memurlarımız:** Kazım Öztürk, Ayşe Yaşar, Turan Aydemir, Metin Aydemir, Hüseyin Aydemir, Kamil Yılmaz, Hava Uçar, Bayram Alkurt, Mehmet Alkurt, Hava Alkurt, Muzaffer Alkurt, Hasan Tahsin Kurukız, Cemal Demirtürk, Mehmet Çoban, Nezahat Kurukız, Zafer Uçar, Orhan Kıran, Nuri Kıran, Osman Kıran, Yusuf Karaca, Hüseyin Karaca, Osman Karaca, Mustafa Karaca, Hikmet Karaca, Kenan Çoban, Gınay Kıran, Belma Karaca, Hüseyin Çoban, Nuran Çoban, Hamit Yaşar, Şükrü Yaşar, Hasan Yaşar.

● **Vefat Eden Memurlarımız:** Ziya Karaca, Metin Karaca, Ali Karaca (Mican), Ali Karaca (Hasan), Ziya Demirtürk, Kamil İmamoğlu. □



Yedi Harman Yaylası

Diğer fotoğraflar: Kasımağzı Derneği arşivi



KASIMAĞZI KÖYÜ YARDIMLAŞMA VE DAYANIŞMA DERNEĞİ

Osman Taner KARACA
(Başkan)



Kasımağzi Derneği yeni Yönetim Kurulu üyeleri, bir dayanışma gecesinde...

Soldan sağa: Osman Çoban, Hüseyin Hakan Yılmaz, Hasan Yılmaz, Adem Yaşar, Yener Kılıç, Yasin Yaşar, Mehmet Kıran, Muzaffer Kılıç, Çetin Kılıç, Cemil Yıldırım, Hamdi Çoban, Birol Yaşar, Turan Kurukız, Osman Taner Karaca (Bşk.).

Derneğimiz 1998’de kurulmuştur. İlk kurucu başkan **Hasan ALKURT** olup, sırasıyla **Ali DEMİRTÜRK, Muhammet YILMAZ, Osman UÇAR** başkanlık yapmışlardır. 2009 yılı itibarıyla başkanlık görevini **Osman Taner KARACA** üstlenmiştir. Yeni yönetim olarak bu zamana kadar derneğimizde görev alan başkan ve yönetici arkadaşlarımıza yapmış oldukları hizmetlerden dolayı teşekkür ederiz.

Bu zamana kadar derneğimizin yapmış olduğu faaliyetlerde, dernek yönetimlerini yalnız bırakmayan değerli üyelerimize ve derneğimize destek olan değerli gönül dostlarımıza da teşekkür eder, aynı desteklerinin artarak devamını dileriz.

Derneğimizin amacı ve faaliyetleri: Kasımağzi köyü ve köylülerinin sosyal yönden gelişmelerini sağlamak amacıyla dayanışma ruhunu geliştirmek, birlik ve beraberliği sağlamak. / Köyün, yol, su elektrik cami gibi imarına ve onarımına katkıda bulunmak. / Üyelerimiz arasında ihtiyacı olanlara ve öğrencilere maddi ve manevi katkılarda bulunmak. / Üyeler arasında işbirliği yaparak bilgi akışını sağlamak; dayanışma ortamı içinde ortak sorunları çözmek.

Yukarıda yazılan amaçlar doğrultusunda yeni yönetim olarak aşağıda yazılan faaliyetleri yaptık:

- Dernek sitemizi yenileyerek tüm faaliyetlerimizi sitemizde yayınladık.
- Üyelerimizi bilgilendirmek için toplu mesaj sitemini devreye soktuk.
- Derneğimizin daha iyi hizmet verebilmesi ve modern bir hale gelebilmesi için bir dizi tadilat ve alımlar yaptık.
- Birlik ve beraberliğimizi artırmak için dayanışma ve kaynaşma gecesi düzenledik.
- Tarihimizi yerinde hatırlamak ve üyelerimizi bu konularda bilinçlendirmek için bazı tarihi mekanlara, türbelere ve Çanakkale Şehitliği’ne ziyaret düzenledik.
- Kadınlarımızın dayanışmasıyla, el emeği göz nuru eserlerden oluşan kermes düzenledik.
- Derneğimizin amaçları doğrultusunda, yayladaki cami ve yol yapımına ve ihtiyaç sahibi üyelerimize destek olduk.

● Bizim için çok önemli olduğuna inandığımız üyelerimizi evlerinde ziyaret ederek görüş alışverişinde bulunduk; hastalarımıza geçmiş olsun ziyaretinde bulunduk.

● Gençlerimizin eğilimi doğrultusunda onlara hitap edebilmek için kız folklor ekibi, büyükler kolbastı ekibi ve 45 kişiden oluşan minikler kolbastı ekibini kurarak çeşitli etkinliklerde gösteri yapmalarını sağladık.

● Üyelerimizin katılımıyla geleneksel futbol turnuvası düzenleyerek başarılı

olan takımları ödüllendirdik.

● Bahar aylarının gelmesiyle kır gezintisi/piknik organizasyonu düzenleyerek üyelerimizle birlikte hoş vakit geçirdik.

● Geleneksel keşkek organizasyonu yaptık.

● Üye toplantılarımızı kahvaltılı yaparak, toplantıların daha nezh ortamında olmasını sağladık.

● Bize destek olan değerli sponsorlara, Üsküdar Belediye Başkanı ve yardımcısının katılımıyla -kahvaltılı üye toplantısında- teşekkür plaketi verdik.

● Yönetim olarak komşu derneklerimize ziyaretler yaparak görüş alışverişinde bulunduk.

● Kutlu Doğum Haftası’nda üyelerimize Kur’an ziyafeti verdik. Ayrıca üyelerimizin hazırlamış olduğu yiyecekleri, gelen misafirlerimize ikram ettik.

● Günümüzde salgın olarak baş gösteren domuz gribi ile ilgili olarak üyelerimizi bilgilendirmek için, *Gata Enfeksiyon ve Klinik Mikrobiyoloji* öğretim üyesi *Doç. Dr. Vedat TURHAN*’ın katılımıyla, görsel destekli ve soru cevap şeklinde konferans düzenledik.

● Dünya Kolbastı Yarışması adı altında düzenlenen yarışmaya, büyükler kolbastı ekibi ve yirmi kişilik minik kolbastı grubuyla katıldık. □

(İletişim: Tlf./Faks : 0 216 321 22 61 web: www.kasimagzi.com
e-mail: kasimagzidernegi@hotmail.com)



Derneğimize başkanlık yapanlar: (Soldan sağa)
Hasan ALKURT (‘98-‘99); **Ali DEMİRTÜRK** (‘99-2003 / 2005-2007); **Muhammet YILMAZ** (2003-2005);
Osman UÇAR (2007-2009)

Fotoğraflar: Dernek arşivi

KASIMAĞZI KÖYÜ YARDIMLAŞMA VE DAYANIŞMA DERNEĞİ TANITIM SPONSORLARI



SAİT UÇAR

AĞASAR'IN YETİŞTİRMİŞ OLDUĞU ENDER SANATÇILARDAN BİRİSİDİR. KENDİNE ÖZGÜ TARZIYLA, 350 ADET GÜFTESİ / BESTESİYLE, YEDİDEN YETMİŞE BÜTÜN KARADENİZLİLERİN GÖNÜLLERİNDE TAHT KURMUŞ OLAN DEĞERLİ KEMENCE ÜSTADI VE YORUMCUSUDUR.



CENGİZ DEMİRTÜRK

Şirketi : Tüpraş
Görevi : Mali İşler Müdürü
Doğum Tarihi : 13.09.1967
Doğum Yeri : Trabzon
Medeni Durumu : Evli
ÖĞRENİM
1983-1987 Lisans / Anadolu Ü. İ.İ.B.F. - Maliye
(1980-1983 Lise / Anadolu H. Tic.L.
İŞ TECRUBELERİ
2006- Tüpraş / Mali İşler Müdürü
(1992-2006 Arçelik A.Ş. / Mali İşler Yöneticisi.
1989-1992 Destek Ev Cihazları A.Ş. / Muhasebe Memuru
1987-1988 Altron Alarko A.Ş. / Muhasebe Memuru)



Her Türlü Ev Tekstili & Beyaz Eşya

Adres: PTT Cd. 1/A Şalpaazarı - Trabzon
Tel: (0462) 891 13 03 Faks: (0462) 891 12 01
TÜRKİYE'NİN HER YERİNE TESLİMAT YAPILIR



Refik KURUKIZ

Üstün Restaurant
Biz Sizin Damak Tadınızı Çok İyi Biliyoruz.

Şaban KURUKIZ
0532 226 06 34
0532 294 74 20

Tel : 0216 305 59 15 - 399 80 00
Denizer Cad.No:11
(Kartal Koşuyolu Kalp Hast.Karşısı)
/CEVİZLİ / KARTAL / İSTANBUL

CEVİZLİ Et Lokantası
Lezzetin Alası

Ev ve İşyerlerine Servisimiz Vardır.

İçkembe , Kelle Paça Döner

Cevizli Mah.Ünvanlar Cad.No:18
Cevizli - Kartal / İSTANBUL
(Kartal ve Koşuyolu Servis Noktaları)

Alo 39 80 00 sipariş



Şaban KURUKIZ



Osman ÇOBAN

YEŞİM ELEKTRİK
PLAN - PROJE - TAHHÜT - DEKORASYON
Her Türlü Elektrik ve Tadilat İşleri
Hızla İste Yapılır.

Osman ÇOBAN

24 SAAT HİZMETİNİZDEYİZ.

Kirazlıtepe Mah.Kazdalı Cad.
No:14 Üsküdar - İST.
Tel:(0216) 318 23 46 Gsm:(0537) 402 01 63



DÜNDEN BUGÜNE

DORUKKIRIŞ KÖYLÜLERİ KALKINDIRMA YARDIMLAŞMA VE GÜZELLEŞTİRME DERNEĞİ

Mart 1994'te yapılan yerel seçimlerden sonra, -farklı mekanlarda, birbirinden kopuk olan köyümüz halkının bir çatı altında toplanması, birlik ve beraberliğinin sağlanması ve insanımıza hizmet etmek ortak fikri ve gayesiyle- bir dernek kurulması için köyümüz halkı ile bir toplantı yapılmıştır.

Köyümüzde her kabileden temsilciler alınarak; **Mehmet KANDAZOĞLU**, **Fahri DURMUŞ**, **Murat ÇAKIR**, **Nihat KARAMAN**, **İbrahim TÜRKMEN**, **Ferit GÜLBAHAR** ve **Abdullah BULUT** kurulaacak derneğin kurucu üyeliklerini paylaştılar ve tüzüğünü hazırladılar.

Derneğin kuruluşunda ilk Genel Kurul Divan Başkanlığını **Ziya GÜLBAHAR** (Emekli öğretmen/Rahmetli) yapmıştır. Genel Kurul Toplantısı sonucunda Kurucu Başkanlığa **Mehmet KANDAZOĞLU** seçilmiştir.

04 Nisan 1994 tarihinde İl Dernekler Müdürlüğü'ne teslim edilen ve 17 Nisan 1994 tarihinde onaylanan dernek tüzüğümüzden sonra ilk dernek merkezimiz **Turan ATALAR**'ın binasında hizmete başlamıştır. Farklı mekanlarda hizmet veren derneğimiz, sabit bir yerinin olması fikrinden hareketle, dönemin yönetim kurulu üyelerinin teklifleriyle, âtıl durumda bulunan Belediye Semt/Halk Pazarı; bir yandan yerel yönetimle (Üsküdar Belediyesi), diğer yandan ise merkezi yönetimle (Ankara) irtibata geçilerek kiralanmış; kuruluş aşamasında yeri geldiğinde, derneğini kurabilmek ve giderlerini karşılayabilmek için bir si-



*Derneğimizde başkanlık yapanlar (soldan sağa):
Köksal DURMUŞ, Fahri DURMUŞ, Metin DURSUN, Hüseyin TÜRKMEN,
Mehmet KANDAZOĞLU, Semih DURMUŞ (2. kez)*



*Kurucu üyelerimiz (soldan sağa): Ferit GÜLBAHAR, Abdullah BULUT,
Murat ÇAKIR, Mehmet KANDAZOĞLU, Nihat KARAMAN, İbrahim TÜRKMEN,
Fahri DURMUŞ.*

midin üç-dört arkadaş tarafından paylaşılmış olduğu bir dönemde, tüm köyümüz insanının maddi-manevi özveri-ri çalışmaları ve örnek gösterilecek fedakârlıkları sayesinde şimdiki merkezimize taşınmıştır.

Derneğimizin bugünkü konum ve yapısı itibari ile İstanbul'da bulunan en güzel derneklerden biri olmasında; başta tüm köylülerimiz, kurucu üyelerimiz, geçmiş dönem başkanlarımız ve yönetim kurullarımızın yanı sıra halen Üsküdar Belediye Başkan Yardımcılığı görevini yürüten; ilçemize, köyümüze ve derneğimize sayısız hizmetleri olan **Av. Hilmi TÜRKMEN Beyin** maddi-manevi katkıları olmuştur.

Ayrıca derneğimizin kuruluş sürecinde ve bugüne kadar getirilmesinde, kurucu üyelerimiz başta olmak üzere esnaflarımız, iş adamlarımız, yönetim kurullarında görev yapan üyelerimiz, lokal personeli olarak çalışanlarımızın ve "Dorukkiriş köyündenim" diyen herkesin birçok hizmetleri olmuştur. Özellikle belirtilmesi gereken bir husus da; hanım kardeşlerimizin kıt kanaat biriktirdikleri altın, bilezik, para vs. değerli eşyalarını -dernek ihtiyaçları için kullanılmak üzere- bağışlamakla gösterdikleri özverili davranışlarıdır.

Mehmet KANDAZOĞLU'nun kurucu ve seçilmiş ilk dönem başkanlığını takiben Fahri DURMUŞ, Metin DURSUN, Köksal DURMUŞ ve Hüseyin TÜRKMEN'in başkanlık yaptığı yönetim kurulları, hizmet yarışında bayrağı onurla taşımışlardır.

Bugün ise **Semih DURMUŞ, Kamil TOKUL, Hüseyin TÜRKMEN, Av. Arslan YAMAÇ, Ali Rıza KARAMAN, Yaşar ÇAKIR, Hacı KANDİL, Muhammet YAMAÇ ve Birol DURMUŞ'tan** oluşan yönetim kurulu, hizmet yarışının bayraktarlığını yapmaktadır. Tahsin BULUT, Mustafa YAMAÇ ve Hüseyin GÜLAL'ın yıllarca lokal personeli olarak verdikleri hizmetler de takdire şayandır. Hizmeti geçen herkese şükranlarımızı sunarız.

İstanbul ili Üsküdar ilçesi Kirazlı-



Bayram sevincini yaşamamanın ve üyelerimizle paylaşmanın ölümsüzleştirildiği anlardan biri.



Geleneksel Bahar Turnuvası ödül töreni (Üsk.Bld. Bşk. Sn. Mustafa Kara ve Bşk.Yrd. Sn. Hilmi Türkmen ile birlikte)



Siyaset adamları, bürokratlar ve sivil toplum kuruluşlarından gelen misafirlerimizi derneğimizde ağırlarken...

tepe mahallesinde bulunan ve her geçen gün üye sayısını gençleştirerek artıran derneğimiz, yeri, konumu ve hizmetleri ile -geçmişte olduğu gibi bundan sonra da- örnek olmaya; -köyümüz insanının desteği devam ettiği sürece- birlik beraberliği, sosyal kültürel hizmeti, sivil toplum örgütleri

arası iletişimi ve farklı dernekçilik anlayışını sürdürmeye devam edecektir.□

Semih DURMUŞ (Başkan)

(semihdurmus@dorukkiris.com)

Fotoğraflar: Dorukkiriş Derneği arşivi



AĞASAR ŞALPAZARLILAR KÜLTÜR VE YARDIMLAŞMA DERNEĞİ

Mahmut DEMİR
(Başkan)



Değerli okurlarımız;

Dergimizin bundan önceki sayılarında, derneğimizin yaptığı faaliyetleri sizlerle paylaşmıştık.

Faaliyetlerimize, -ara vermeden, gücümüzün elverdiğince, aynı hassasiyet ve iyi niyet çerçevesinde- daha iyi ve daha azimli bir şekilde -ekip olarak- devam ediyoruz.

- Yöresel ve ulusal yayın yapan televizyonlarda, Ağasar kültürümüzü tanıtmaya devam ediyoruz.
- Yine bu yıl, üyelerimizi, -atalarımızın her karesinde ayrı bir tarih yazdığı ve her Türk evladının gidip görmesi gerektiğini düşündüğüm- Çanakkale Şehitliği ziyaretine ücretsiz götürdük.

Bu imkanı bize sağlayan Sancaktepe Belediyesi'ne teşekkür etmeden geçmek istemem.

- Ramazanda, üyelerimizin katkıları ile geniş katılımlı iftar yemeği(davet) verdik.
- Ramazan ve Kurban Bayramı arefe akşamlarında, misafirlerimize, bayanlarımızın açmış(yazmış) olduğu yufka (bişi) ikramlarında bulunduk. Emeği geçen tüm hemşehrilerimize, bu özveri ve misafirperverliğinden dolayı teşekkür ederiz.
- Yine Ramazan Bayramı'nda, geniş katılımlı keşkek ve bayramlaşma programı düzenledik.

Ağasarımızı, elimizden geldiği kadarıyla, en iyi şekilde tanıtmaya devam ediyoruz. Tüm yönetim kurulu arkadaşlarım ve üyelerlerimizle birlikte, Ağasarlıların her yerde var olduğunu herkese duyurmaya çalışıyoruz ve çalışacağız.

Sağlık ve huzur dolu günler diliyorum.□



Çanakkale Şehitliği'ni ziyaretimiz / 2009



Ramazan Bayramı keşkek şölenimiz / 2009



Ramazan Bayramı'nda ikram için Ağasar'a özgü "mısır helvası" yaparken. / 2009

Foto.: Dernek arşivi



YakutCam

Pvc İnşaat San. ve Tic. A.Ş.

Abderrahmangazi Mah. Alayolu Cad. No: 197 Samandıra - Sancaktepe / İSTANBUL / TÜRKİYE
Tel: (0216) 561 05 53 - 54 - 55 - (0216) 561 80 81 pbx Fax: (0216) 561 05 58 - (0216) 561 80 85

www.yakutcam.com.tr





TRABZON İLİ ŞALPAZARI İLÇESİ ÇAMLICA KÖYÜ KÜLTÜR VE YARDIMLAŞMA DERNEĞİ

Şevki ÇAKIR
Başkan



Şalpaazarı ilçesinin güneyinde, merkeze 10 km mesafede, 250 nüfuslu şirin mi şirin bir köydür **Çamlıca**. 1990 yılına kadar Doğancı köyüne bağlı **Yanık** isminde bir mahalle idi. Bu mahalleye ilk olarak **Mamaçoğulları(Yamaç)**'nın gelip yerleştiği bilinmektedir. Buraya gelenler, tarım alanı açmak için, orman ve makileri yakarak büyük bir yangına sebep olmuşlar, bu nedenle de mahalleye "Yanık" ismini vermişler.

Yanık mahallesi, 1990 yılında Doğancı köyünden ayrılıp ayrı bir köy olunca, -çamların (doruk) çokluğu nedeniyle- buraya **Çamlıca** köyü adı verilmiştir. Çamlıca köyümüzü muhtarlığa kavuşturan rahmetli **Ali GÜNAY**'dır. Köyümüz kurulmadan öncede Doğancı köyü muhtarlığı yapan Ali GÜNAY, kuruluşundan 2008 yılına kadar köyümüze muhtarlık yaparak büyük hizmetlerde bulunmuştur. (Asırlık muhtarımızı rahmet ve minnette anıyoruz). Şu an ki muhtarımız ise **Hasan YAMAÇ** (fırıncı)'dır.

Ağasar'ın eski şenliklerinden olan **Acısu-Mayıs Yedisi**, Çamlıca köyümüzde yapılmaktadır.

Ağasar türkü ve gaydalarını resmi olarak ilk defa radyolarda ve televizyonda çalıp söyleyen **Ahmet DURMUŞ** (Yanıklı) köyümüzde yetişen değerli bir sanatçıdır. (Rahmetle anıyoruz.)

Ağasar'ın ilk Prof.larından olan **Hüseyin TURAL** (ilahiyatçı) köyümüzde yetişmiştir.

Çamlıca, yayla yollarına bağlantıyla, harika mezarları ve sularıyla gezilmeğe ve görülmeğe değer bir köydür.

Çamlıca köylüleri, **Eskala, Çağmanlı ve Gıranıyurt** yaylalarına giderler.

Köyde okuma yazma oranı %95'tir.

Köydeki yerleşik haneler: Çakır, Durmuş, Günay, Karal ve Yamaç(alfabetik sırayla) soyadını alan hanelerdir.

Şalpaazarı'nın diğer köyleri gibi bizler de, geçim zorlukları nedeniyle, gurbeti mesken tuttuk. Daha ziyade İzmit-Gebze, Uzuntarla, Tuzla Şifa Mah. ve de çoğunluk olarak Üsküdar Kirazlıtepe'ye yerleşen köylülerimiz; gurbette birlik beraberlik içinde olmak, yardımlaşmak, dayanışmak ve doğduğumuz yerlere doyduğumuz yerlerden yardım etmek gayesiyle, 1995 yılında Kirazlıtepe'de **Nedim GÜNAY** başkanlığında **Çamlıca Köyü Kültür ve yardımlaşma Derneği**'ni kurmuştur. Kuruluşundan bu yana, **Metin Yamaç, Muhammet Yamaç**, başkanlık yaparak büyük hizmetler etmişlerdir. Hizmeti emeği geçen başkanlarımıza ve üyelerimize teşekkür ediyoruz.

Derneğimizin 2009'da yapılan genel kurulunda, **Şevki Çakır**(bendeniz), Başkan; **Aydın Durmuş**, Bşk.Yrd.; **Hüseyin Yamaç**, muhasip; **Muhammet Çakır**, sekreter ve **Şenol Yamaç** şeklinde oluşmuştur.

Derneğimizin 65 üyesi bulunmaktadır. Her dernek gibi bizler de, -rutin dernekçiliğin dışında- bayanlarımızın el emeği, göz nuru ürünlerinin arz edildiği 'kermes'ler, dayanışma geceleri, bayramlarda yağlı bişilerle faaliyetimize devam etmekteyiz. Marka olmuş "**Çamlıca Kız Halk Oyunları**" ekibimizle yöre kültürümüzün tanıtımına katkı sağlamaktayız. Ekibimizi çalıştıran **Havva Yamaç** kızıma, kemençe sanatçısı **Soner Alıcı**, **Öner Gülbahar** ve davulcu **Temel Türkmen**'e; ekibimizin Kültür sponsoru Üçel Kuyumcu **Muammer Çolak** Beye, teşekkür ederiz.



Çamlıca Köyü

Foto.: Dernek arşivi

Derneğimiz, köyümüzün sosyal, ekonomik, kültürel her türlü problemine -kurulduğu günden bugüne kadar- gücü nisbetinde (maddi-manevi) yardımda bulunmuştur.

Derneğimize bayanlarımızın emeği bir hayli fazladır. **Emriye Çakır** başkanlığında "**Bayanlar Komisyonu**"muz kurulmuştur. Bayramlardaki bişi hazırlığından, kermeslere, gecelere kadar faaliyetlerimize takdire şayan katkılar sağlamaktadırlar. Tüm bayanlarınıza canı gönülden teşekkürlerimizi sunarız.

Şalpaazarı Dernekler Federasyonu (**ŞalFed**) kurucu üyesi olan "Çamlıca Derneği"miz, kardeş komşu derneklerimizle de -ülkemizin, Trabzon'un, Şalpaazarı'nın çıkarları; yaylalarımızın ve kültürümüzün tanıtımı için- daima beraber olmuş ve onlara gereken desteği vermiştir; bundan böyle de vermeye devam edecektir.□



Cengiz BAYRAM
(Başkan)

TRABZON ŞALPAZARI DEREKÖYLÜLERİ KÜLTÜR ve SOSYAL YARDIMLAŞMA DERNEĞİ



Dereköy, Trabzon-Şalpazarı ilçesinin en büyük mahallelerinden birisi olup, mahallemizde 532 ve merkezde 735 olmak üzere toplam 1267 kişi yaşamaktadır. Ayrıca mahallemiz, İstanbul, İzmit, Bursa, Samsun, Adapazarı gibi illere çok sayıda göç vermiştir.

Mahallemiz, **Menteşe** ve **Dereköy** olarak iki muhtarlık tarafından yönetilirken 1936 yılında **Mehmet Bayram** (Goşkinoğlu) tarafından Dereköy köyü olarak tek bir yönetim altında birleştirilmiştir. Köyümüz adını, iki yanından akan derelerden almıştır. 1988 yılından sonra halk oylamasıyla Şalpazarı Belediyesi'ne bağlanarak mahalle statüsü almıştır.

Derneğimizin Kuruluş Amacı:

Amacımız; İstanbul başta olmak üzere, tüm Türkiye geneli ve yurtdışında yaşayan Dereköylü hemşerilerimizi bu dernek çatısı altında toplayarak birlik ve bütünlük sağlamak; birbirinden çok uzaklarda ve kopuk yaşayan halkımızı birbiriyle tanıştırmak ve örf ve adetlerimizi nesilden nesile aktarabilmek için sıcak ve samimi bir yapılanma sağlamaktır. Bu yapılanma bugün sadece Dereköylülere has kalmayıp, bu zamana kadar bizlerle bütünleşmiş ve neredeyse bizlerden saydığımız diğer köy ve şehirlerden gelmiş olan üyelerimizin katılımıyla daha da güçlü bir hale gelmiştir.

İşte tüm bu amaçlar doğrultusunda **Trabzon Şalpazarı Dereköylüleri Kültür ve Sosyal Yardımlaşma Derneği**, 13.06.2006 tarihinde, İstanbul'da yaşayan Dereköylüler tarafından kurulmuştur. Derneğimizin kurucu başkanı **Ali Osman Bayram** ve yönetim kurulu üyeleri;

Hüseyin Kurtkaya, Ömer Muhçu, Ali Kurtkaya, Hüseyin Demirbaş, Kabil Yolcuoğlu ve Şaban Bayram'dir.

03.12.2007 tarihinde, derneğimizin ilk genel kurulu oluşturulmuştur. Buna göre dernek başkanı **Ali Osman Bayram** ve yönetim kurulu; **Cengiz Bayram, Şaban Bayram, Ali Kurtkaya, Ali Güney, Erdoğan Karagöl** ve **Mustafa Bayram** olarak belirlenmiş ve üç yıl boyunca görev yapmışlardır.



Dereköy

Foto.: Mustafa Atalar (ŞalFed Gençlik)

13.12.2009 tarihi itibarı ile yapılan son genel kurul toplantısı sonucunda yeni dernek başkanımız **Cengiz BAYRAM**, başkan yardımcımız **Hüseyin Kurtkaya**, genel sekreterimiz **İmdat Muhçu**, muhasip **Ali Bayram**, lokal müdürü **Mehmet Kuru** ve yönetim kurulu üyelerimiz **Ömer Muhçu, İbrahim Karagöl** olarak belirlenmiştir.

Cengiz BAYRAM başkanlığında kurulan yönetim kurulunun ilk faaliyeti, derneğimizin daha iyi tanıtılması ve organizasyon yapısının büyümesi amacıyla, Şalpazarı Dernekler Federasyonu (ŞALFED)'ne katılım kararı olmuştur.

Dernek yönetiminiz ve üyelerimizin samimi ve güçlü çabalarıyla hizmet veren derneğimiz, -gelecek günlere daha sağlam adımlar atmak amacı ile- her türlü yenilik ve aktiviteyle gelişmektedir. Bundan sonra da, -hem yeni nesillerin kültür ve geleneklerini unutmaması, hem de bir bütün halinde kaynaşarak, zorluklara beraber göğüs germek suretiyle- her türlü özveri ve gayrette bulunmaya azimlidir. □ (**Dernek Merkezi : Kirazlıtepe mah.Orhan Seyfi Orhon Cd.No:72/B Üsküdar / İST. / Tel&Fax: 0216 321 05 05 Cengiz Bayram Tel.:0530 545 05 49**)

Foto.: Mustafa Atalar



Yönetim Kurulumuz (soldan sağa): Hüseyin Kurtkaya (Bşk. yrd.), İbrahim Karagöl (üye), Ömer Muhçu (üye), Cengiz Bayram (Bşk.), Mehmet Kuru (Lokal Md.), İmdat Muhçu (Gnl. Sekreter), Ali Bayram (muhasip)



Halk Oyunları ekibimiz

Foto.: Dernek arşivi



DOĞANCI KÖYÜ KÜLTÜR VE DAYANIŞMA DERNEĞİ

Orhan ALIŞKAN
(Başkan)



Doğanlı köyü



Doğanlı köylülerinin yaylalarından Karakırsak

DERNEĞİMİZİN KURULUŞU VE AMACI

1980-1985 yıllarından itibaren köyden İstanbul'a hızlı bir göç akını başlamıştır. **Doğanlı** köylüleri de, ağırlıklı olarak Küplüce ve Kirazlıtepe mahallelerine yerleşmişlerdir. Doğanlı köylülerini bir arada tutmak, birlik ve beraberliği sağlamak amacıyla 1995 yılında **Doğanlı Köyü Kültür ve Dayanışma Derneği** kurulmuştur.

Derneğin kurucu üyeleri; Hüseyin YAMAÇ, Mehmet UYGUN, Hasan KANDİL, Hayrettin ALKAN, Ali GÜNER, Hüseyin ÖZDİN, Muhammet ALICI'dır. (Kurucu üyelerimizden olan Muhammet ALICI, 2000 yılında vefat etmiştir. Rahmetle anıyoruz.)

BUGÜNE KADAR BAŞKANLIK YAPANLAR

1995 - 1998 Hüseyin YAMAÇ
1999 - 2002 Fikret UYGUN
2003 - 2004 Ali KANDİL
2005 - 2006 Hüseyin YAMAÇ (iki dönem)
2007 - 2010 Orhan ALIŞKAN

YENİ YÖNETİM KURULUMUZ (2007'den beri)

Orhan ALIŞKAN (Başkan), **Mustafa ERDİN** (Bşk. Yrd.), **Mustafa UYGUN**(Bşk. Yrd.), **Ali ERATA**, **Muhammet AYDIN**, **Mehmet ÖZDİN**, **İbrahim YAMAÇ**, **Arif ÖZATA**, **Hayrettin ALKAN**, **Mustafa YAMAÇ**, **Muhammet ÇUBUK**.

DENETLEME KURULUMUZ

Hüseyin YAMAÇ, **Mustafa ERATA**, **Mustafa ALIŞKAN**.

KÜLTÜREL VE SOSYAL FAALİYETLERİMİZDEN BAZILARI

- Dernek üyeleri ile beraber birlik ve beraberlik içerisinde her yıl gece ve kermes düzenlenmektedir.
- 2000 yılından itibaren her ramazan bayramında "Keşkek" organizasyonu yapılmaktadır.
- 2006 yılından itibaren "Karakırsak Yayla Şenlikleri" düzenlenmektedir.
- Dernek temsilcileri olarak hasta ziyaretleri yapmak, cenazelerimizde ve düğünlerimizde gerekli yardım ve organizasyonun sağlamak mütad görevlerimizdendir.

Derneğimizin kurulduğu 1995 yılından bugüne kadar faaliyet gösterdiği Küplüce'deki binayı, "*Dünyada mekan, ahirette iman*" sözünü esas alarak, 2008 yılında satın almanın ve üyelerimize kazandırmanın onurunu ve mutluluğunu yaşamaktayız. □ (Hazırlayan: **Mustafa Erdin**)



Karakırsak yayla şenliği

Fotoğraflar: Doğanlı Derneği arşivi



Mahmut UZUN
(Başkan)

KADIRGA YAYLASI

KÜLTÜR VE TURİZM ÇEVRE KORUMA VE GÜZELLEŞTİRME DERNEĞİ



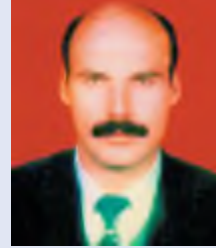
Muhammet ATALAR
(Başkan Yrd.)



Arif KÖSE
(Yön. Ku. üyesi)



Durmuş DEMİR
(Yön. Ku. üyesi)



Fikret DEMİR
(Yön. Ku. üyesi)



Halil ÖZDEMİR
(Yön. Ku. üyesi)

Foto.: Beldüz



Kadırga'da çifte minareli üstü açık cami

KURULUŞ VE AMACIMIZ

Derneğimiz 2009 yılında Şalpazarı merkezde kurulmuş olup dernek başkanımız **Mahmut UZUN**'dur. Başkan Yardımcısı, Muhammet ATALAR (Tepeağı köyü muhtarı)'dır.

Yönetim Kurulumuzun diğer asil üyeleri şunlardır: Arif KÖSE (Simenli köyü muhtarı), Mustafa ALICI (Doğancı köyü muhtarı), Fikret DEMİR (Belediye encümeni), Halil ÖZDEMİR (Dorukkiriş köyü azası), Veysel DİNER (Güdü köyü muhtarı), Ali TÜRKMEN, Durmuş DEMİR (Duraluşağı köyü eski muhtarı), Fahrettin MUHCU (Derreköy mahallesi azası), Mustafa UÇAR (Sinlice köyü muhtarı), Selahattin KIRAN, İlhan KAHRAMAN (Dorukkiriş köyü muhtarı)

Amacımız: Kadırga yaylası ve çevresini kültürel özellikleriyle korumak; turizm açısından cazip hale getirmek ve bu manada güzelleştirmek amacı ile kurulmuştur.

FAALİYETLERİMİZ

- Kadırga yaylasının en büyük sorunu su ve tuvalet ihtiyacıydı. Bunların acilen yapılması gerekiyordu. Eski tu-

valetleri onardık. Beşi bayan, dokuzu erkek olmak üzere toplam on dört göz tuvaletin kapıları değiştirildi, taşları yapıştırıldı. Su problemini çözmek için ise proje hazırlandı. Bu konuda Özel İdare'den onay bekliyor.

- Bayındırlık ve İskan Bakanımız sayın **Mustafa DEMİR** söz verdi; şenlik alanımız seneye ışıklandırılacak ve "Kadırga Şenliği", bundan böyle üç gün olacak.
- Şenlik alanının kenarları taş duvarla örülecek ve şenlik alanı etrafına sekizer kişilik beton masalar yapılacak.
- Şenlik alanına her 50 metrede bir su çeşmesi yapılacak.
- Sınır konusunda Tapu Kadastro'dan dosya istedik. Sınır tespiti için gerekli tüm girişimleri başlattık.
- Maçka ilçesi ile güzel bir işbirliği başlattık. Bundan böyle Maçka muhtarları her hafta Kadırga'ya bekçiler ile birlikte gelecekler. Kadırga'nın güvenliği için jandarma Maçka'dan gelecek. Önümüzdeki yıllarda şenliklerimizi Maçka ilçesi ile birlikte yapacağız. □

Dernek Merkezi: Şalpazarı ilçe merkezi

İletişim: 0533 310 33 48 (Mahmut UZUN / Dernek Başkanı)



Kadırga Otçu Şenliği'nden bir kesit

Foto.: Erol Yanık arşivi

Sis Dağı şenliği günü Kireçhane trafiği



Sütlüce köyü



Eskale yayla şenliği



Güdüne köyü



Güdüne Deresi'nde bir şelale

Foto.: Mustafa Atalar (ŞalFed Gençlik)

Foto.: Hasan Köse arşivi



ŞalFed İstanbul Otçu Şenliği'nde, Üsküdar İMKB Anadolu Kız Meslek ve Kız Meslek Lisesi Ağasar Horipsin Ekibi'nin gösterisi

İŞİ DE KALBİ DE ALTIN...

“Allah’ın verdiğini, ihtiyaç sahipleriyle paylaşıyorum...”

Hazırlayan: Erol YANIK

Giresun ili Çamoluk ilçesi **Ozan** köyünde 1963 yılında çiftçi bir ailenin altı çocuğundan birisi olarak gözlerini dünyaya açtı **Muammer ÇOLAK**.

1977 yılında henüz bıyıkları terlememiş yağız bir delikanlı iken, aş ve iş bulmak için, -neredeyse her Karadenizlinin makus kaderi olan- gurbet yolu göründü kendisine.

1979’da, dayı mesleği olan kuyumculuk işine -çırak olarak- kardeşleriyle beraber başladı. Büyük şehirde anadan babadan ayrı ve çocuk yaşta çalışmak zordu ama başarmak zorundaydı. O, zoru başararak sabırla çalıştı ve çırak, kalfa derken usta oldu işinde.

“Birlikten kuvvet doğar.” inancından hareketle, kardeşleriyle beraber kendi atölyelerini açtılar. Sabır, metanet ve kardeşlik dayanışmasının bir ürünü / semeresi olarak vitrine çıkma zamanı geldiğinde, “Bir elin nesi var; iki elin sesi var.”, “Üçel’in ise ayrıca inanç ve azmi var.” parolasıyla bugünkü **Üçel Kuyumculuk Ltd. Şti.**’ni kurdular.

1988 yılı, Muammer Bey için hayatın en güzel yılları, hatta gelecekte kurulacak dostlukların habercisiydi. Çünkü Ağasarlı bir kıza gönül kaptırmıştı ve Ağasarlıya enişte olacaktı. Üstelik de, Ağasar’ın asil ailelerinden birisine. Öyle de oldu; **Nesrin** hanımla evlendi ve bu evlilikten **Gamze** ve **Damla** isminde dünya tatlısı iki kızları dünyaya geldi.

“İşi de kalbi de altın” latifemize gelince...1993 yıllarında İstanbul’da, özellikle Üsküdar- Kirazlıtepe’de kurulmaya başlayan Şalpazarı dernekleriyle kültürel çalışmalar ve de düğünler daha da organizeli olmaya başlamıştı. Tabii ki bu çalışmaların bir de maddi külfeti vardı. Düğünde altın, olmazsa olmazlardandı ve dernek geceleri, halk oyunları çalışmalarında da mad-diyata fazlasıyla ihtiyaç vardı. İşte böyle zamanlarda, Ağasar damadı **Üçel Kuyumcu Muammer ÇOLAK**, hep Hızır gibi yetişmiştir...

Üçel Kuyumculuk’un hayat felsefesinden biri de, “kazan-dığını kazandıranlarla paylaşmak” olduğundan, dernek faali-yetlerimizde, düğünlerimizde, okullarımızdaki etkinliklerimizde ve diğer tüm sosyal çalışmalarımızda her zaman yanımızda



Üçel Kuyumcu Muammer ÇOLAK’ın hayat felsefesinden biri de, “kazandığını kazandıranlarla paylaşmak...”

olmuş ve olmaya devam eden bu altın kalpli insanımızın tek dileği, müşterisinin memnuniyetini görmek ve onların duasını almaktır. Bu ahlakının gereği o, dostları için senetsiz-kefilsiz altın satışı yapan nadir kuyumculardandır...

Sadece eniştemiz olması hesebiyle biz Ağasarlılara değil, kendine baş vuran tüm ihtiyaç sahiplerine yardımı esirgemeyen **Üçel Kuyumcu**’ya, bu örnek davranışının hikmetini sorduğumuzda; “Allah’ın verdiğini, ihtiyaç sahipleriyle paylaşıyorum...” şeklinde mütevazı ve manidar bir cevapla bizi karşıladı. Şimdi, “İşi de kalbi de altın” dememizin haklılık derecesi em-nim anlaşılmıştır...

Üçel Kuyumculuk, altın, gümüş, pırlanta ve her çeşit mücevherat zenginlikleriyle hizmet sunmaya devam etmektedir. Hizmet anlayışının temeli, “Güler yüz ve müşteri memnuniyetine” dayanmaktadır. Bugüne kadar dürüstlüğünden ve efendiliğinden hiçbir zaman taviz vermemiş, iş ve sosyal hayatında hep bu şekilde tanınmıştır.

Üçel Kuyumculuk’a hayırlı bol kazançlar temenni ediyoruz. □

Foto.: Erol Yanık arşivi



Üçel Kuyumculuk, kardeşler ve akraba dayanışmasının bir ürünüdür. (Muammer ÇOLAK, Berat ÇOLAK, Gökhan ALTUN, Ahmet ÇOLAK, İbrahim ÇOLAK)



Şube: Hakimiyeti Milliye Cad. No: 94 Üsküdar-İST. / Tlf.: (0216) 310 52 60 - 495 29 00
Merkez: Sundurak Küçüksu Cd. No: 2/A Ümraniye-İST. Tlf.: (0216) 443 30 82



Yrd.Doç.Dr. Cemalettin İPEK
Rize Ü. Eğitim Fak. Öğretim Üyesi
cemalettinipek@yahoo.com

EĞİTİMDE BAŞARININ ANAHTARI: OKUL-AİLE İLİŞKİSİ^(*)

“Okul-aile ilişkileri ailelerin sadece veli toplantılarına katılımı ile sınırlı düşünülmemelidir. Bu ilişkiler ailelerin çocuklarını okula hazırlamalarını, okulla düzenli bir iletişim ağı kurup bunu sürekli açık tutmalarını, okuldaki etkinliklere katılmaları, çocuklarının evdeki eğitsel çalışmalarına katılıp ilgilenmelerini ve okul yönetimi tarafından alınacak kararlarda söz sahibi olmalarını da kapsamalıdır.”

Eğitimde başarıyı belirleyen üç temel faktör vardır. Bunlar çevresel faktörler, okul düzeyi faktörler ve sınıf düzeyi faktörlerdir. Çocuğun okuldaki başarısını belirleyen en önemli çevresel faktör ise ailedir. Özellikle öğretmen, öğrenci ve aile eğitimin üçlü sacayağını oluşturmaktadır.*(Balci, 2001)* Eğitim sisteminin sağlam bir temele oturtulabilmesi için bu sacayağının sağlam olması gerekir. Hiç kuşkusuz, sözü edilen sacayağının ne kadar sağlam olacağı öğretmen, öğrenci ve aile arasında kurulacak sağlıklı bir işbirliği ve dayanışmaya bağlıdır.

Eğitimde başarı konusu üzerine yapılan araştırmalar, okul başarısını belirleyen en önemli faktörün ailenin eğitime ilgisi ve aile ortamı olduğunu göstermektedir. Bu araştırmalarda, okul başarısızlığına yol açan diğer faktörler ise sırasıyla öğrencilerin bireysel özellikleri, arkadaş grubu, okul ortamı, öğretmen, eğitim programları ve eğitim sistemi ile ilgili sorunlar olarak karşımıza çıkmaktadır.*(Aslanargun, 2007; Akbaba-Altun, 2009)*

Okul-Aile İlişkilerinin Eğitime Katkısı

Hiç kuşkusuz, anne ve babaların evde çocuklarının dersi ile ilgilenmeleri çocukların okul başarısını artırmaktadır. Ancak, anne ve babaların çocuklarının eğitimi ile sadece evde ilgilenmeleri başarı için tek başına yeterli değildir. Velilerin, çocuklarının eğitimi ile ilgili olarak okula da gidip gelmeleri, bir başka ifadeyle okul ve öğretmenle iletişim kurmaları, çocuğun okul başarısını daha da artırmaktadır. Bu konuda yapılan araştırmalar anne babaların çocuklarının eğitimi ile ilgilenmelerinin, çocuğun başarısında ailenin gelir, eğitim ve kültür seviyelerinden daha etkili olduğunu göstermektedir. Düzenli ve sağlıklı bir veli-öğretmen ilişkisi, çocuğun okul başarısını artırmasının yanında, okulda kendisini rahat hissetmesine, okula karşı olumlu tutum edinmesine, okulda olumlu davranışlar sergilemesine ve ev ödevlerini düzenli yapmasına da yol açmaktadır. Bu ilişki aynı zamanda, velilerin çocuklarına nasıl yardım edeceklerini öğrenmelerine, eğitim programı ve okul işleri hakkında bilgi edinmelerine, çocuklarını desteklemelerine, okula ve öğretmene karşı olumlu tutum geliştirmelerine de katkı sağlamaktadır. Öte yandan düzenli bir veli-öğretmen ilişkisi, öğretmenin moralini ve motivasyonunu artırmakta, öğretmene velilerin güvenini kazandırmakta, ayrıca öğretmenlerin velilere karşı olumlu tutum edinmelerini sağlamaktadır.

Sınıf yönetimi ile ilgili araştırmalarda, sınıf içinde öğrenciler tarafından sergilenen bazı olumsuz davranışların aile kaynaklı olabileceği ileri sürülmektedir. Bu tür araştırmalarda öğretmenlerin, sınıfta karşılaştıkları disiplin sorunlarının daha çok aile kaynaklı olduğunu düşündükleri görülmektedir.*(Türnükü ve Galton, 2001)* Oysa velinin çocuğunun okul hayatıyla il-

gilenmesi, bir başka ifadeyle öğretmeniyle iletişim içerisinde olması, çocuğun sosyal gelişimini de olumlu yönde etkilemektedir. Çocuğunun eğitimi ile ilgilenen velilerin çocuklarının; okulda daha iyi arkadaşlık kurdukları, daha uyumlu davranışlar sergiledikleri, bu çocukların okula karşı bağlılıklarının arttığı ve okulda daha olumlu davranışlar sergiledikleri, ayrıca derslere daha iyi motive oldukları, okula daha çok devam ettikleri ve ders dışı sosyal etkinliklere de daha fazla katıldıkları görülmektedir.

Okul Aile İlişkilerinde Yaşanan Sorunlar

Bazı aileler, çocukları ile evde yeterince ilgilendiklerini, çocuklarının eğitimi için bunun yeterli olduğunu, öğretmenle görüşmeye gerek olmadığını düşünebilmektedirler. Ancak araştırmalar, çocuğun okul başarısı üzerinde, ailenin çocuğun



Eğitimde başarı için okul-aile ilişkilerinin sağlıklı olması şart.

ev ödevi ile ilgilenmesinden çok, okul hayatıyla ilgilenmesinin, yani okulla düzenli bir ilişki içerisinde olmasının, daha etkili olduğunu göstermektedir. Bununla birlikte veliler okul-aile ilişkilerine yeterince önem vermemektedir. Araştırmalarda, okul-aile işbirliğini sınırlayan etkenler olarak, velilerin yeterince okula uğrayamamaları, velilerde oluşan okulun para isteyeceği kaygısı ve öğretmenlerin velilere karşı sert ve resmi tutumları gibi nedenler gösterilmektedir.*(Yıldırım ve Dönmez, 2008)* Öte yandan bazı aileler, çocuğunun geleceğine ilişkin bir beklentiye sahip olmadıkları için çocuklarının eğitimleriyle ilgilenmemekte, eğitime sadece diploma karşılığı olarak bakabilmektedirler. Oysa araştırmalar, ailelerin, çocuklarının eğitimine ilişkin yüksek beklentiye sahip olmalarının, çocuğun başarısını olumlu yönde etkilediğini göstermektedir.

Ülkemizde okul-aile ilişkisi dendiğinde akla ilk olarak, velilerin öğretmenlerin talebi üzerine çocuklarının okulla-

rına gidip öğretmenlerle görüşmeleri gelmektedir. Bu görüşmelerin genelde ders çıkış ve girişlerinde okul koridorlarında, ayaküstü birkaç dakikayla sınırlı şekilde yapıldığı gözlenmektedir. İstisna olarak, bazı öğretmenler velileri derse kabul etmekte, bazıları ise teneffüste veli ile okul bahçesinde dolaşarak görüşmektedirler. Bunun dışında, dönem başlarında yapılan veli toplantılarına veli katılımı az olmakta; bununla birlikte öğretmenin toplantıya katılan velilerle eşit ilgilenme imkânı olmamaktadır. Bu toplantılarda öğretmenle bazı veliler daha çok, bazıları daha az konuşma fırsatı bulabilmekte; bazı veliler ise aceleci bir şekilde, sadece yoklama listesine imza atarak toplantıdan ayrılabilirler.

Okul aile ilişkileri denildiğinde ilk akla gelen babalardan çok anneler olmaktadır. Araştırmalar da okul-aile ilişkilerinde annelerin babalardan daha etkin olduğunu göstermektedir. (Aslanargun, 2007) Oysa eğitimciler, anne ve babaların çocuklarının eğitim sürecine birlikte katılmasının gerekli olduğunu belirtmektedirler. Araştırmalar çocuklarının eğitimi ile ilgilenen babaların çocuklarının temel zihinsel, akademik ve dil becerileri açısından daha iyi geliştiklerini, psiko-sosyal uyum ve bağımsız davranabilme davranışlarını daha üst düzeyde gerçekleştirdiklerini ve okulda daha az davranış problemleri sergilediklerini göstermektedir. (Gürşimşek ve diğerleri, 2007)

Ülkemizde okul aile ilişkilerinde yaşanan bir başka sorun okul ve aile tarafının karşılıklı olarak birbirlerini suçlamasıdır. Bu konuda gerek veliler, gerekse okul yönetimi ve öğretmenler karşılıklı olarak adeta bir takım önyargılara sahip olabilmektedirler. Velilerin önyargıları okulun sadece karşılaştıkları sorunlarda kendilerine başvuru yardımı talebinde bulunduğunu düşünmeleridir. Okul yönetimi ve öğretmenler ise, velilerin genelde çocuklarının eğitime duyarsız olduklarını, eğitimin önemini yeterince kavrayamamış olduklarını düşünebilmektedirler. Hiç kuşkusuz, düzenli bir okul-aile ilişkisi kurabilmek için bu karşılıklı suçlama alışkanlığının terk edilmesi gerekmektedir. Taraflar arasındaki bu önyargıların yıkılması için hem okul tarafına, hem de velilere ayrı görevler düşmektedir. Ancak bu önyargıların giderilmesinde okul yönetimi ve öğretmenlerin oynayacakları rol büyük önem taşımaktadır.

Sonuç ve Bazı Öneriler

Okul-aile ilişkileri ailelerin sadece veli toplantılarına katılımı ile sınırlı düşünülmemelidir. Bu ilişkiler ailelerin çocuklarını okula hazırlamalarını, okulla düzenli bir iletişim ağı kurup bunu sürekli açık tutmalarını, okuldaki etkinliklere katılmaları, çocuklarının evdeki eğitsel çalışmalarına katılıp ilgilenmelerini ve okul yönetimi tarafından alınacak kararlarda söz sahibi olmalarını da kapsamalıdır. (Çalık, 2007)

Okul-aile ilişkilerinde velilerin gönüllü katılımları önem taşımaktadır. Bunun için okulun velilere gönüllü katılımlarını sağlayacak imkânlar sunması gerekmektedir. Bunun için çalışan anne ve babalara mesai saatleri dışında görüşme imkânı sağlanabilir. Hatta bu ilişki için sadece velilerin okula gelmesi beklenmeyip, gerekirse velilere ev ziyaretleri de yapılabilir. Velilerin gönüllü katılımlarını sağlamak için, onlardan sadece okul içi sorunların çözümünde destek beklemek yerine, okulla ilgili her türlü karar alma sürecine velilerin de katılması düşünülebilir. Okulla ilgili kararlar velilerle birlikte alındığında, veliler bu kararlara ortak olmuş olurlar ve okulu sahiplenme hissi ile uygulamaya da daha gönüllü katılırlar.

Sağlıklı bir okul-aile ilişkisinde, okul yönetimlerinin dikkat etmeleri gereken bir başka husus da okula gelen velilerin

okulda kendilerini rahat hissetmeleridir. Veli hiçbir zaman okula gelmekten çekinmemeli; okulun kapısının her zaman kendisine açık olduğu ve okulun adeta kendi okulu olduğu hissini duyabilmelidir.

Okul-aile ilişkileri, öğretmen ve velilerin okulda ayaküstü yüz yüze görüşmeleri ya da dönem başlarında yapılan veli toplantıları ile sınırlı tutulmamalıdır. Bu ilişkiler kurumsal hale getirilmelidir. Örneğin, hafta sonları okulda kahvaltı, hamsi partisi, söyleşi, spor etkinliği, halk oyunları, seminer ve konferans gibi etkinlikler düzenlenerek veliler okula getirilebilir.

Bütün bunlara ilave edilebilecek önerilerden biri de öğretmenlerin dönem başlarında velilere kapsamlı bir mektup göndermesidir. Bu mektup öğretmenin, öğrencilerin okumasını önerceği kitapların listesini, takip etmelerini tavsiye edeceği dergileri, seyretmeleri ya da seyretmemeleri gereken Tv programlarını (program adı değil türü belirtilmeli), öğrencilerin sosyal gelişimlerine yönelik tavsiyeleri (örneğin sinema ve tiyatroya gitme, alışverişe gitme, müze, dernek ve vakıf gezisi) içermelidir. Bu mektupta ayrıca velilerin öğretmenlerle nasıl iletişime geçecekleri konusuna da yer verilmelidir.

Yukarıda vurgulandığı gibi, ülkemizde okul-aile ilişkilerinin sağlıklı bir şekilde yürütülmesini engelleyen bazı sorunlar vardır. Bu sorunları çözecek olanlar bu sorunlara taraf olanların kendileridir. “Önyargıları parçalamak atomu parça-



Veliler, okula gönderdikleri çocuklarıyla ne kadar ve nasıl ilgileniyorlar?..

lamaktan daha zordur.” diye Einstein’a atfedilen bir söz vardır. Nasıl ki önyargılar birden bire oluşmuyor, uzun yaşam deneyimleri sonucunda ortaya çıkıyorsa, bunun değişmesi de uzun bir süreç ister. Bu değişim için okul yönetimi ve öğretmenlerin, başları sıkıştığı durumlardan çok, çocukların eğitimini geliştirmek için neler yapılabileceği konusunda fikir danışmak, çocukların okuldaki başarılarını paylaşmak ya da ortak sosyal etkinlikler düzenlemek amacıyla velilerle görüşmeleri önem taşımaktadır. Görüşme talebi alan veli, bu görüşmenin öncelikle çocuğunun ve kendisinin iyiliği için olacağı beklentisine sahip olabilmelidir. □

Yararlanılan Kaynaklar : Akbaba-Altun, S. (2009). İlköğretim öğrencilerinin akademik başarısızlıklarına ilişkin veli, öğretmen ve öğrenci görüşlerinin incelenmesi. İlköğretim Online (Elementary Education Online), 8(2), 567-586. / Aslanargun, E. (2007). Okul-aile işbirliği ve öğrenci başarısı üzerine bir tarama çalışması, Manas Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 18, 119-135. / Balcı, A. (2001) Etikili Okul ve Okul Geliştirme, İkinci Baskı, Ankara: Pegem-A Yayıncılık. / Çalık, C. (2007). Okul-çevre ilişkisinin okul geliştirmedeki rolü: Kavramsal bir çözümleme, GÜ Eğitim Fakültesi Dergisi, 27(3), 123-139. / Gürşimşek, I., Keçi, S. ve Girgin, G. (2007). Okulöncesi eğitime babaların katılım düzeyi ile ilişkili değişkenlerin incelenmesi, Hacettepe Üniversitesi Eğitim fakültesi Dergisi, 33, 181-191. / Türnüklü, A. and Galton, M. (2001); Students' misbehaviors in Turkish and English primary classrooms. Educational Studies, Vol. 27, No. 3, pp. 291-305. / Yıldırım, M. C. ve Dönmez, B. (2008). Okul-aile işbirliğine ilişkin bir araştırma: İstiklal İlköğretim Okulu örneği, Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi (www.esosder.org), 7(23), 98-115.

(*) Çok daha uzun ve kapsamlı bir dosya olan bu kıymetli araştırmanın -yazarın hoşgörüsüne sığınarak- özeti yayınlanmıştır.



Sezgin ÖZDİN(*)

HER BİRİ AYRI BİR DÜNYA OLAN ÇOCUKLARIMIZIN EĞİTİMİNDE SOSYAL ETKİ

İstediğiniz gibi bir çocuk yetiştirmeniz, söylediklerinizden çok, kurduğunuz ilişki biçimine bağlıdır. Çocuğunuzun hayat yolunu çizemezsiniz, ona ancak kendi yolunu çizebileceği bir harita verebilirsiniz...

Her çocuk ayrı bir dünyadır. Çocuk yetiştirmek ise en kutsal, en büyük, en zor ve hayat boyu devam ettirilmesi gereken en önemli sanattır. Gelecek açısından düşünüldüğünde bu konunun önemi her geçen gün çok daha iyi anlaşılmaktadır. Daha doğacak çocuk anne karnında iken anne-babaların kafasında bir çok soru işareti oluşur. Kız mı, erkek mi olacak? Sağlıklı doğup büyüyecek mi? Ailemizde ve günlük hayatımızda nasıl bir değişiklik olacak? İleride nasıl bir insan olacak? Okul başarısı iyi olacak mı? Nasıl bir meslek sahibi olacak? Hayatta başarılı olacak mı? Bu ve buna benzer yüzlerce soru ile ebeveyn çocuğu beklemeye koyulur.

Bütün bu soruların ve bazı bilinmeyenlerin yanısıra çocukların psikososyal gelişimini ve kişilik gelişimini doğru yönlendirmek, anne ve babaların en önemli görevlerindendir. Bu görevin tam ve eksiksiz olarak yapılması ise her açıdan çok önemli ve birçok yönden zordur.

Çocuk eğitiminde çocuğun gerektiği şekilde yetiştirilmesi ve onun topluma hazırlanması, büyük ölçüde anne-babanın, hayatın ilk gününden itibaren çocuk ile ilgilenmesi, onun ile karşılıklı etkileşimi, ona değer vermeleri, kişilik yapısına saygı duymaları, ona yeterince vakit ayırmaları, onun bakım, beslenme ve korumasını sağlamaları, sevgi ihtiyacına karşılık vermeleri, ideal bir aile ortamı hazırlamaları, ona karşı ideal tavırları, tepkileri, tutumları etkili olmaktadır.

Çocuk eğitiminde sosyal etki çok önemlidir. Aileler sosyal etkiyi hatalı kullandıklarında ise ciddi olumsuzluklar ortaya çıkabiliyor. Bunları şu şekilde özetleyebiliriz.

● Suçlayıcı Tavırlar

Çocuk büyürken doğru ve güzel olan davranışlar sergilediği gibi, zaman zaman yanlış ve hatalı davranışlarda da bulunabilir. Çocuk yanlış yapınca biz ona sabırla doğrusunu anlatırsak, ona çok şey kazandırabiliriz. Yaptığı yanlışlar sonucunda çocuğa sadece kızmak değil, nedenini mantık çerçevesinde açıklamaları ve ona doğru olan hedefi vermeleri, anne-babaların yapmaları gereken davranışlardır.

Bizde çocuk hata yaptığında hemen yüzüne vuruluyor ve suçlayıcı, aşağılayıcı tavırlar içersine giriliyor. Bazı anne-



babalar, etkili olsun diye, bunu özellikle başkalarının yanında yapıyorlar. Tabi o zaman yıkım da o oranda büyük oluyor. Bu noktada çocuğu anlamaya çalışmalı ve belki de yaptığının yanlış olduğunun farkında değildir diye düşünmeliyiz.

● Hakaretler

Her bir çocuğu ayrı bir dünya olarak kabul edip onların ruh dünyasına inebilmek, ancak eğitim, anne-baba bilinçlendirilmesi ve bilgilendirilmesi ile olacaktır. Çocukların, üzerlerine yazı yazılmış beyaz kağıtlara benzetildiğini hepimiz biliriz. Kağıt boşdur ve üzerine ne yazarsan kalır. Her gün çocuğa yapılan hakaretlerin onun kişiliğinde ne gibi izler bırakacağını hiç düşündük mü? Sü-

rekli aptal, beceriksiz, geri zekalı ve elki ve bundan daha ağır hakaretler duyan ve bunlarla yetişen çocuk ileride nasıl kendine güvenen, atik, girişimci ve hepsinden önemlisi ruhen sağlıklı bir insan olacak?

● Alay Etme

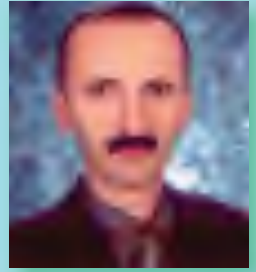
Birçok anne-baba, çocuklarında gör-dükleri hatalı davranışı onunla alay ederek giderebileceklerini sanırlar ve yanırlırlar. Alay etme, çocuklar üzerinde nasıl bir etki bırakıyor? Alay etmek, çocuğun benlik saygısı üzerinde olumsuz etki yapar. Çocuğun istenmeyen davranışları, bazen dayak atmadan sözle hor görmek, sevgiyi esirgemek, azarlamak, korkutmak, tehdit etmek, alay etmek, küçümsemek şeklinde giderilmeye çalışılmaktadır. Ama bilinmelidir ki, çocuklarla alay edilerek eğitim verilemez ve istenmeyen davranışlar giderilemez. Bu durum çocukların kişiliği üzerinde olumsuz etki yaratır. Çözüm kesinlikle alay etmekle sağlanamaz. Çocuğun fikirlerine saygı duymalı, hoşgörü sınırlarını zorlamalı ve asla alay etmemeli.

İstediğiniz gibi bir çocuk yetiştirmeniz, söylediklerinizden çok, kurduğunuz ilişki biçimine bağlıdır. Çocuğunuzun hayat yolunu çizemezsiniz, ona ancak kendi yolunu çizebileceği bir harita verebilirsiniz. Çocuğunuza her gün zaman ayırın. Önemli olan, ayırdığınız zamanın uzunluğu değil ayrılan süreyi onu mutlu edecek biçimde kullanmaktır. Çocuklarımızın nasihatten çok iyi örneğe ihtiyacı olduğunu unutmayalım.□

(*) : Şalpazarı İmam Hatip L. Md./ 1973 'de Şalpazarı-Düzköy 'de dünyaya geldi. Selçuk Ü. İlahiyat Fak. 'nden mezun oldu. 1996 'da Şalpazarı İmam Hatip L. 'nde öğretmen olarak göreve başladı. 1997 'de aynı okula müdür yard. oldu. 2004 'ten itibaren -asaleten- okul md. olarak görevine devam etmektedir. Görevi süresince birçok seminer ve kursa katılarak çeşitli sertifikalar almıştır. Eğitim Yönetimi, İnceleme ve Soruşturma, Bilgisayar bunlardan bazılarıdır.

YAŞADIĞI GİBİ GÜZEL ÖLEN AĞASAR GAZİLERİNDEN KUŞOĞLU OSMAN VE AHMET KARAGÖZ KARDEŞLER

Kamil BAYRAKTAR
kamilbayraktar@mynet.com



“Nasıl yaşarsanız öyle ölürsünüz.” hakikati, Kuşoğlu Osman Karagöz örneğinde öyle bir tecelli etti ki, son nefeste “Lâilaheillallah” Kelime-i Tevhidi ile, “Divanına varıyorum Allah, beni utandırma!” sözlerinin ağzından tane tane çıkması etrafındaki şaşkına çevirdi. Çünkü o kekeme idi. Kekemelik ise ona İstiklal Savaşı’nda yediği kurşunların hediyesiydi...

Doğduğu yer Geyikli’den doymak zaruretinden Almanyalara savrulduktan çeyrek asır sonra tekrar doğduğu yere dönme nimetine kavuşmasının mutluluğu her halinden belli olan, “*Vatanımız gibisi yok; hele Geyikli gibisi hiç yok!*” demekten kendini alamayan Kuşoğlu Ali Karagöz’den rivayetle, sene 1999’du. Ali Karagöz, şu anda İzmir Büyükşehir Belediyesi’nde çalışmanın yanı sıra müzik dünyasında da « *Yaylacı* » unvanıyla kendine yer edinen oğlu Halil’e, sakatlığı dolayısıyla askerlikten muafiyet raporu almak için Gavazoğlu Mustafa Dural oğlu öğretmen Muhammed Dural, Kırakoğlu Ali oğlu Hasan Özgül ve babası merhum Halil Karagöz başta olmak üzere beş-altı kişi Kadırğa yaylası-Çelike Obası’ndan yola çıktılar ve Erzurum’un yolunu tuttular. Giderken sohbet ediliyor, zaman zaman sohbet seferberlik yıllarına uzanıyordu. Baba **Halil Karagöz**’ün -çok yerde ağlamak suretiyle- anlattığına göre, Erzurum tarafında harp devam ederken bu harpteki bir alayın yarısı da Bayburt’ta yedek olarak bekliyordu. Çakmakoglu Ârif Karagöz’ün anneden üvey ağabeyi, Çakmakoglu merhum Torlak’ın babası Mehmet de Bayburt’ta askerdi. Erzurum’dakiler bozguna uğramaya başlayınca Bayburt’a, “*Takviye olarak yola çıkın!*” emri yollanmıştı. Araba yok, doğru dürüst yol yok ya; Erzurum’a zar zor ulaştıklarında alay komutanı ; “*Bozguna uğ-*

ruyoruz; eziliyoruz; nerede kaldınız?” diye bağırıp çağırmaya devam ederken **Çakmakoglu Mehmet**, “Nasılsa öleceğim; şu adama iki çift laf edeyim de öyle öleyim...” niyetiyle elini kaldırmış, alay komutanı; “Ne var?” deyince, “*Bir şey diyebilir miyim, komutanım?*” demiş, “Söyle oğlum!” iznini alınca, eliyle bazı çizgiler çizerek, işaretler yaparak, “*Bize haburadan bu yanı yetmiyor mu? Bu Erzurum taraflarında, Sarıkamış taraflarında ne işimiz var, komutanım?!*” sözleri ağzından dökülürmüşti...Daha önce anlatılanlara bazen kulak verip bazen vermeyen -minibüsün içinde kaç yolcu varsa- hepsi birden, Halil Karagöz’den bu sözleri duyar duymaz, adeta gülme krizine tutulmuş, gülmekten kırılmıştı. **Çakmakoglu Mehmet**, minibüstekilerin gülmekten kırılmasına yol açtığı tavrını sergilediği seferberlik yıllarının bu bölümünden sonra geri döndü. Döndüğünde oğlu Torlak daha beşikte idi. Bu dönüştaki kalış uzun sürmedi. Bir daha gitmek zorunda kaldı. Trabzon-Karadağ cephesinde bulunduğu sırada vuruldu. **İmadoğlu Hurşit** ile birlikte Çarşıbaşı’nın (İskefiye) **Serpil Köyü** toprağına düştü. On yıllar sonra da olsa İmadoğlu Hurşit’in naaşı “ben buradayım” mesajı verip bulunmasına rağmen o, mezarı bilinmezler arasında yer aldı. Onun naaşının yeri hakkında bilinen tek şey, vatan toprağının bu bölümüne düştükten bir zaman sonra Serpil köylü bir kadının gördüğü cesetlerin üstlerini elinden geldiğince örterek, uğruna şehit oldukları toprağın kara bacağına emanet edilmesiydi.

● Geyikli’nin “Çırakman Osman”ı

İşte bu olayı anlatan, bunun gibi daha nicelerini o uzun yolculuk sırasında anlatırken sık sık ağladığına tanık olunan Kuşoğlu Halil Karagöz’ün, Osman, Ahmet, Mustafa ve Ali olmak üzere üç amca oğlu vardı. Bu amca oğullarından özellikle Osman ve Ahmet hatırlandığında onları tanıyan hemen herkesin dilinden düşürmedikleri şekilde kardeşlerden Osman, köy yaşamı döneminde topladığı ç-

“Nasıl öleceğim; şu adama iki çift laf edeyim de öyle öleyim...” niyetiyle elini kaldırmış, alay komutanı; “Ne var?” deyince, “*Bir şey diyebilir miyim, komutanım?*” demiş, “Söyle oğlum!” iznini alınca, eliyle bazı çizgiler çizerek, işaretler yaparak, “*Bize haburadan bu yanı yetmiyor mu? Bu Erzurum taraflarında, Sarıkamış taraflarında ne işimiz var, komutanım?!*” sözleri ağzından dökülürmüşti...

raları bir düzeneğe koyarak yakmak suretiyle gece düğünlerinin aydınlıkta icra edilmesini sağladığı için adı, “Çırakman Osman”a çıkmıştı. Öyle ki, çırakman denilince, Kuşoğlu Osman; **Kuşoğlu Osman** denilince, çırakman akla gelir olmuştur.

Ahmet kabağı, Osman ise yağlaşı (kuymak/mısır unundan yapılan ve üzerine eritilmiş tereyağ dökülerek yenilen bir tür yemek) çok severdi. Ahmet, “Ana! Kabak yap da yiyelim.” dediğinde bunu duyan Osman, hemen “Gasıt(es-sahın karşısı) diyor ana, gasıt. Yağlaş et, yağlaş.” demekten kendini alamazdı.

● Kardeş Mezarı Üstünde Bir Yabancı

Bu diyalogları, hafızalardaki yerini koruyan Ahmet ile Osman kardeşlerin amca oğlu Halil’in oğlu Ali Karagöz henüz çocuk yaşta idi. Ekim mi, kasım mı, tam kestiremediği bir aydı ve kar yağıyordu. Kapılarda oynarken amcası Kuşoğlu Ahmet’in mezarı başında siyah ceketli, kilit pantolonlu, şapkalı birisinin çökmüş halde mendil elinde ağladığını gördü. Hiç görmediği için tanımadığı bu adam dikkatini çekince içeri girerek babası Halil’i, “Baba! Ahmet’in mezarının üzerinde bir yabancı adam çökmüş ağlıyor.” diyerek durumdan haberdar etti. Hadiseyi hemen anlayan baba Halil, “Bu Osman’dır...” dedi ve dışarı çıktı. Kabristana vardı. Yanılmadığını gördü. Mezar başında ağlayan adam, gerçekten de Ahmet’in kardeşi, Halil’in amca oğlu Osman’dı. Onu aldı ve eve götürdü.

● “Nasıl Yaşarsan Öyle Ölersün” Hakikatinin Tecellisi

Kardeşlerden sonraya kalmış bulunan **Osman**, bu gelişten sonra hayatının kalan kısmını, takriben kalan iki yıllık ömrünü bu evde, amca oğlu Halil’in yanında geçirdi. Kafasında ve ayağında şarapnel yaraları vardı. Öyle ki, şarapnel yarasından dolayı bir bacağının baldırı neredeyse yok gibiydi. Bu bacak yüzünden de arada bir hastalanırdı. Muhtaroglu Muhammed Bayraktar’ın atına bindirilir, Fol’a (Vakıfkebir) kadar götürülür, oradan da her nasılsa Trabzon’un yolu tutulurdu. Bu gidiş-gelişler, hanımı Hanife Karagöz’ün, “Halil onun yüzünden çok sevap kazandı.” ifadelerinin de haber verdiği şekliyle bir hayli sürmüştü.

İstiklâl Harbi öncesi “seferberlik” adıyla müsemma dönemde Karahasanoğlu Hurşit, İmadoğlu Hurşit ile Karadağlara Ruslarla savaşmaya giden diğer amca oğlu Kuşoğlu Ali için “kader” aynı şekilde “kaza”ya dönüşmedi. Onun kaderi, hangi vatan toprağının altında “sıradağ” olarak bulunduğu bile bilinmeyecek şekilde gidip de dönememe kazası olarak tecelli etti.

Hiç görmediği için tanımadığı bu adam dikkatini çekince içeri girerek babası Halil’i, “Baba! Ahmet’in mezarının üzerinde bir yabancı adam çökmüş ağlıyor.” diyerek durumdan haberdar etti. Hadiseyi hemen anlayan baba Halil, “Bu Osman’dır...” dedi ve dışarı çıktı. Kabristana vardı. Yanılmadığını gördü. Mezar başında ağlayan adam, gerçekten de Ahmet’in kardeşi, Halil’in amca oğlu Osman’dı.

Günlerden birgün, bu ayağının başparmağı simsiyah oldu. Amca oğlu Halil onu bu kez sırtına almak zorunda kaldı. Beşikdüzü’ne kadar sırtında götürdü. Oradan öteye nasıl gittiği bilinmeyen bir yolculuk sonucunda Trabzon’a varıldı. Doktorun kararı üzerine bacağı kesildi. Biraz iyi olduktan sonra taburcu oldu. Ali Karagöz, bu kez Kılıfoğlu Mevlüt Taşdemir’in evi arkasındaki yokuşa yukarı babası Halil’i, Osman’ı sırtlamış vaziyette gelirken gördü. Babasının omuzunda da tüfek misali bir şey asılı duruyordu ki o şey Osman’ın kesilen bacağından başka bir şey değildi.

Çok zaman geçmedi ve **Osman Karagöz** vefat etti. Vefat anında, yakınlarının dikkatini çeken bir olay vuku buldu. 2006 Ağustos ayında, Kadırğa yaylası-Çelike Obası’ndaki evinde namaz kılarken secdeye gidip de bir daha kalkmadığına tanık olunan; geçirdiği inme/felç sonucu kaldırıldığı -bugünkü- Trabzon Fatih Devlet Hastanesi’nde ebedî âleme rihlet eden ve kendisine her yaşı sorulduğunda, “Gâvur geldiğinde üç yaşında imişim.” diye cevap veren Hanife Karagöz’ün (Halil Karagöz eşi) bizzat ben-denize, aynı yılın Nisanında aktardığına göre, Osman Karagöz hasta yatağında yattığı birgün **Hasan Hafız Türkmen** yanına uğramış, ziyaret etmişti. Biraz laflandıktan, sohbet ettikten sonra da gitmişti. Kayınvalidesi, evin bir köşesinde ısırgan otu seçiyordu. Çırakman Osman, bir su istedi. Hanife Karagöz, bir bardak su verdi. İçti. Fakat su “lıkadak” geri geldi. Sonra ağzından “Lâilaheilallah” Kelime-i Tevhidi ile, “Divanına varıyorum Allah! Beni utandırma!” sözleri çıktı. Hemen arkasına geçen Hanife Karagöz, başını koluna yasladığı sırada canı çıktı, ruhu bedenini terk etti.

“Baksana sen işe! O kekez (kekeme) idi. Onun dilini Allah nasıl çevirdi de öyle dedi?!” şeklinde Hanife Karagöz tarafından yeniden tazelenen bu dikkati çeken olay, Osman Karagöz’ün -tane tane- yukarıda aktardığımız sözleri söylemesi idi. Çünkü kelimeler, normalde onun ağzından zor çıkıyordu. Kendisi kekez (kekeme) idi. Ve bu kekemelik, ona Sakarya Meydan Muharebesi’nde yediği kurşunların hediyesiydi. Yani Kuşoğlu **Osman Karagöz** de, İstiklâl Harbi gâzilerindendi. Kurşunlardan biri başın-

dan geçmiş, omuzunda kalmış, alamadıkları için hâlâ duruyordu.

Harp bittikten sonra köyüne geri dönemeyen, Adapazarı civarında bir adamın yanında çobanlık yapmakta olduğu sırada, geç de olsa bir şekilde öldüğü haberini duyar duymaz ilk fırsatta soluğu köyü Geyikli'deki mezarının başında aldığı kardeşi Ahmet de, onun gibi gâzi olup, kendisinde kurşun yarası vardı. Kardeşi Osman kadar hakkında bilgi sahibi olmadığımız ve fakat çok güçlü biri olduğu bilinen Ahmet'ten geriye, Haymana'ya yakın bir yerde, bir anda karşı karşıya geldikleri Yunan birliği ile bir süngü savaşına girdikleri, -elinden tüfeği mi düştü bilmiyor- bir Yunan askerinin gırtlığına sarılıp canı çıkıncaya kadar elinden bırakmayıp öldürdüğü şeklinde bir anı kalmıştı. Bir de amca oğlu Halil'in oğullarından emekli başçavuş Mustafa Karagöz'ün, onun lisanıyla söylediği şekliyle "Pılatlı, Pılatlı (Polatlı)" deyip duruşu kalmıştı.

● İlginç Vasiyet

Halil Karagöz oğlu Hasan Karagöz'ün söylediğine göre, Osman amcasının ölmeden evvel bir vasiyeti olmuştu; *"Benim dört tane harp arkadaşım var. Ölürsen onları benim toprağıma, yanıma koyacaksınız."* diye vasiyet etmişti. Ölünce kendisi, vasiyeti üzere kendi toprağına defnedildi. Vasiyeti de harp arkadaşlarına götürüldü. *"Hak vâki olduğunda sizi Osman dayının yanına defnedeceğiz."* denildi.

Dânâoğlu Ali Osman Gülay, *"Ben Tefikliden (Tevfikoğulları) yer aldım. Ben oraya konacağım."* cevabını verdi. Delihaliloğlu Halil Bayraktar, *"Ben öldüğümde, beni, o yana koyun. Orası da, Kuşoğullarının yeri, fark etmiyor."* dedi. Temeloğlu Mustafa Algün'ün cevabı da,

"Beni mezarlıktan ayırmayın. O yana koyun. Zaten birbimize yakınız." şeklinde kendini gösterdi.

● Kim Bilir Hangi Toprağın Bağrında !..

Osman ve Ahmet kardeşler hakkında "kader" gerçeği, İstiklâl Harbi'ne gidip gâzi olarak dönebilme, baba toprağının bağrında "sıradağ" gibi durma "kaza"sı şeklinde tecelli etmesine rağmen; İstiklâl Harbi öncesi "seferberlik" adıyla müsemma dönemde Karahasanoğlu Hurşit, İmadoğlu Hurşit ile Karadağlara Ruslarla savaşmaya giden di-

On yıllar sonra da olsa İmadoğlu Hurşit'in naaşı "ben buradayım" mesajı verip bulunmasına rağmen o, mezarı bilinmezler arasında yer aldı. Onun naaşının yeri hakkında bilinen tek şey, vatan toprağının bu bölümüne düştükten bir zaman sonra Serpil köylü bir kadının gördüğü cesetlerin üstlerini elinden geldiğince örterek, uğruna şehit oldukları toprağın kara bağrına emanet edilmesi idi.

ğer amca oğlu Kuşoğlu Ali için "kader" aynı şekilde "kaza"ya dönüşmedi. Onun kaderi, hangi vatan toprağının altında "sıradağ" olarak bulunduğu bile bilinmeyecek şekilde gidip de dönememe kazası olarak tecelli etti. Bu konuda "Irak'ta kaldı" şeklinde bir ipucu var olsa da, bir diğer amcaoğlu Mustafa'yla ilgili böyle bir ipucu bile yoktu. Sülalesinden geride kalanlarına, *"Belki ölmemiştir de torunları vardır; gelirler diye bekliyoruz."* şeklinde bir teselliden başka bir ipucu bile yoktu.□



"İstiklal Savaşı gazisi Kuşoğlu Osman Karagöz, "Nasıl yaşarsanız öyle ölürsünüz" hakikatinin tecellisine mazhar olarak gömüldüğü Geyikli Beldesi Konakyanı Mezarlığı'ndaki istirahatgâhında hadis-i şerifin "Nasıl ölürseniz öyle dirilirsiniz" şeklindeki ikinci kısmının tecellisi için bekliyor.



Kuşoğlu Ahmet Karagöz'den geriye, Haymana civarında bir Yunan askerinin gırtlığına sarılıp canı çıkıncaya kadar elinden bırakmadığı şeklinde bir anı kaldı; bir de amca oğlu Halil'in oğullarından emekli başçavuş Mustafa Karagöz'ün, onun lisanıyla söylediği şekliyle "Pılatlı, Pılatlı (Polatlı)" deyip duruşu.../ O da Konakyanı Mezarlığı'nda.

Foto.: Kamil Bayraktar



Aydın TÜRKMEN(*)
aydinturkmen01@hotmail.com

CİHAN HAKİMİYETİ SIRRI YA DA YÖNETİCİLERİMİZE ERTUĞRUL GAZİ VASIYETİ

“Ey Oğul! Beysin. Bundan sonra öfke bize; uysallık sana... Güceniklik bize; gönül almak sana...Suçlamak bize; katlanmak sana...Acizlik bize, yanılğı bize; hoş görmek sana...Geçimsizlikler, çatışmalar, uyumsuzluklar, anlaşmazlıklar bize; adalet sana...Kötü göz, şom ağız, haksız yorum bize; bağışlama sana...”

Osmanlı Devleti'nin, beylikten devlete, devletten cihan hâkimiyetine yükselişinde dünyayı altı yüz küsur yıl İslam'la tanıştırmada, adaletin ve hakkın verilmesinde, hakkın terazisi oluşunda yöneticilerin riayet ettikleri iki temel unsur şudur:

1- EĞİTİM-ÖĞRETİME VE İLİM-İRFAN SAHİBİNE VERİLEN ÖNEM

Allah'ın tanınmasını iktiza eden, çağın gereklerine uygun eğitim ve öğretim tahsil edilmesi ile madde ve mana alanında ehil, uzman olan ilim erbabının yanında staj yapmak, onlara değer vermek ve bunları teşvik etmenin kişiyi ve davasını payidar edeceği bir gerçektir.

Bu meyanda Osmanlı Devleti'nin temel taşını koyan kurucusu **Osman Gazi**'ye, babası **Ertuğrul Gazi**'nin kıymetli vasiyeti aşağıda olup, bunda yöneticilerimizin alması gereken önemli mesajlar vardır. Okuyalım ve düşünelim...

"Bak Oğul!

Beni incit, Şeyh Edebalı'yi incitme! O, bizim aşiretimizin maneviyat güneşidir. Terazisi dirhem şaşmaz.

“Açık sözlü ol. Her sözü üstüne alma. Gördün, söyleme; bildin deme. Sevdiğin yere sık gidip gelme; muhabbet ve itibarın zedelenir...

Şu üç kişiye; yani cahiller arasındaki alime, zengin iken fakir düşene ve hatırlı iken, itibarını kaybedene acı!..

Unutma ki, yüksekte yer tutanlar, aşağıdakiler kadar emniyette değildir.

Haklı olduğun mücadeleden korkma! Bilesin ki atın iyisine doru, yiğidin iyisine deli (korkusuz, kahraman) derler.

En büyük zafer nefsin tanımadığıdır. Düşman, insanın kendisidir. Dost ise, nefsi tanıyanın kendisidir.”



Osmanlı Arması

Bana karşı gel, O'na karşı gelme! Bana karşı gelirsen üzülür incinirim; ona karşı gelirsen gözlerim sana bakmaz olur; baksa da görmez olur.

Sözümüz Edebalı için değil, senceğiz içindir. Bu dediklerimi vasiyetim say...”(1)

2-HALKLA (CAMİAYLA) İLETİŞİME VE MUAMELE USULLERİNE DİKKAT EDİLMESİ

Osmanlı Devleti'nin sağlam temeller üzerine kurulmasına, bu sağlam temel üzerine ve sağlam tuğlalarla binalar oluşturarak altı yüz küsur yıllık ömründe dünyaya İslam'ın hoş görüşünü, adaletini, ayrı etnik kimliğe sahip nice milletlerin (ırkların) kardeşlik ruhuyla (sevgi, saygı ve hoşgörü anlayışıyla) huzurla yaşamalarını sağlayarak dört kıtaya hakim olunmasına ve bu nedenle ismini tarihe altın harflerle yazdırmasında kurucusu Osman Gazi ve ondan sonra gelen yönetici ve idarecilerin halkla (camiayla) iletişimlerinde ve muamelelerinde riayet ettikleri mesajlardan biri de; Şeyh Edebalı Hazretlerinin, Osman Gazi'ye, onun şahsında da gelecek devlet adamlarına (yönetici ve idarecilerine) yönelik aşağıdaki tavsiyesinde; yö-

neticilerimiz için de alınması gereken önemli mesajlar vardır. Okuyalım ve düşünelim...

"Ey Oğul!

Beysin. Bundan sonra öfke bize; uysallık sana... Güceniklik bize; gönül almak sana...Suçlamak bize; katlanmak sana...Acizlik bize, yanılğı bize; hoş görmek sana...Geçimsizlikler, çatışmalar, uyumsuzluklar, anlaşmazlıklar bize; adalet sana...Kötü göz, şom ağız, haksız yorum bize; bağışlama sana...

Ey Oğul!

Bundan sonra bölmek bize; bütünlemek sana...Üşengeçlik bize; uyarmak, gayretlendirmek, şekillendirmek sana...

Ey Oğul!

Yükün ağır, işin çetin, gücün kıla bağlı; Allah Tealâ yardımcın olsun. Beyliğini mübarek kılsın. Hak yoluna yararlı etsin. Işığını parıldatsın. Uzaklara ilet sin. Sana yükünü taşıyacak güç, ayağını sürçtürmeyecek akıl ve kalp versin.

Sen ve arkadaşlarınız kılıçla, bizim gibi dervişler de düşünce, fikir ve dualarla bize va'd edilenin önünü açmalyız. Tıkanıklığı temizlemeliyiz.

Oğul!

Güçlü, kuvvetli, akıllı ve kelamlısın. Ama bunları ne-

Şu üç kişiye; yani cahiller arasındaki âlime, zengin iken fakir düşene ve hatırlı iken, itibarını kaybedene acı!..

Unutma ki, yüksekte yer tutanlar, aşağıdakiler kadar emniyette değildir.

Haklı olduğun mücadeleden korkma! Bilesin ki atın iyisine doru, yiğidin iyisine deli (korkusuz, pervasız, kahraman, gözü pek) derler.

En büyük zafer nefsin tanımadığıdır. Düşman, insanın kendisidir. Dost ise, nefsi tanıyanın kendisidir.

Ülke, idare edenin, oğulları ve kardeşleriyle bölüştüğü ortak malı değildir. Ülke sadece idare edene aittir. Ölünce, yerine kim geçerse, ülkenin idaresi onun olur. Vaktiyle yarılan atalarımız, sağlıklarında devletlerini oğulları ve kardeşleri arasında bölüştüler. Bunun içindir ki, yaşayamadılar... (Bu nasihat Osmanlıyı 600 sene yaşattır.)

İnsan bir kere oturdu mu, yerinden kolay kolay kalkmaz. Kişi kıpırdamayınca uyur. Uyuşunca laflamaya başlar. Laf dedikoduya dönüşür. Dedikodu başlayınca da gayri iflah etmez. Dost, düşman olur; düşman, canavar kesilir...

Kişinin gücü, günün birinde tükenir, ama bilgi yaşar. Bilginin ışığı, kapalı gözlerden bile içeri sızar, aydınlığa kavuşturur.

Osmanlı Devleti'nin, beylikten devlete, devletten cihan hâkimiyetine yükselişinde dünyayı altı yüz küsur yıl İslam'la tanıştırmada, adaletin ve hakkın verilmesinde, hakkın terazisi oluşunda yöneticilerin riayet ettikleri iki temel unsur şudur:

1. Eğitim-öğretime ve ilim-irfan sahibine verilen önem. 2. Halkla (camiayla) iletişime ve muamele usullerine dikkat edilmesi.

rede ve nasıl kullanacağını bilmezsen sabah rüzgârlarında savrulur gidersin... Öfken ve nefsin bir olup aklını mağlup eder. Bunun için daima sabırlı, sebatkar ve iradene sahip olmalı..

Sabır çok önemlidir. Bir bey sabretmesini bilmelidir. Vaktinden önce çiçek açmaz. Ham armut yenmez; yense bile bağrında kalır. Bilgisiz kılıç da tıpkı ham armut gibidir.

Milletin, kendi irfanı içinde yaşasın. Ona sırt çevirme. Her zaman duy varlığını. Toplumu yöneten de, diri tutan da bu irfandır.

Oğul!

İnsanlar vardır, şafak vaktinde doğar, akşam ezanında ölürlər.

Dünya, senin gözlerinin gördüğü gibi büyük değildir. Bütün fethedilmemiş gizlilikler, bilinmeyenler, ancak senin fazilet ve adaletinle gün ışığına çıkacaktır.

Ananı ve atanı say! Bil ki bereket, büyüklerle beraberdir.

Bu dünyada inancını kaybedersen, yeşilken çorak olur, çöllere dönersin.

Açık sözlü ol. Her sözü üstüne alma. Gördün, söyleme; bildin deme. Sevildiğin yere sık gidip gelme; muhabbet ve itibarın zedelenir...

Hayvan ölür, semeri kalır; insan ölür eseri kalır. Gidenin değil, bırakanın ardından ağlamalı... Bırakanın da bıraktığı yerden devam etmeli.

Savaşı sevmem. Kan akıtmaktan hoşlanmam. Yine de, bilirim ki, kılıç kalkıp inmeli. Fakat bu kalkıp-iniş yaşatmak için olmalıdır. Hele kişinin kişiye kılıç indirmesi bir cinayettir. Bey memleketten öte değildir. Bir savaş, yalnızca bey için yapılmaz.

Durmaya, dinlenmeye hakkımız yok. Çünkü, zaman yok, süre az!.."

Yalnızlık korkanadır. Toprağın ekim zamanını bilen çiftli, başkasına danışmaz. Yalnız başına kalsa da... Yeter ki, toprağın tavda olduğunu bilebilsin."□

(1): Osman Nuri TOPBAŞ, Abide Şahsiyetleri ve Müesseseleriyle Osmanlı, S:25

(*) : 1968'de Şalpazarı-Dorukkiriş köyünde doğdu. 1993'de İlahiyat Fakültesi'ni ve 2004'de de İktisat Fakültesi bitirdi. / Diyanet'te memuriyet ve Milli Eğitim Bakanlığı bünyesinde öğretmen olarak görev yaptı. / İBB Mezarlıklar Müdürlüğü'nde müdür yardımcısı olarak görevde bulundu. / Alemdağ Belediyesi'nde Yazı İşleri Müdürlüğü yaptı. 29 Mart 2009 yerel yönetim seçimlerinin ardından Çekmeköy Belediyesi'nde "İnsan Kaynakları ve Eğitim Müdürü" olarak aldığı görevini sürdürmektedir. Evli ve 4 çocuk babası olan Türkmen, İngilizce ve Arapça bilmektedir.



Hasan KÖSE(*)
hfkose@hotmail.com

TOPLUMSAL DEĞERLER / KUŞAK ÇATIŞMASI VE KİMLİK EROZYONU

“Kuşak çatışması” her çağın ve her zamanın problemidir. Tamamen önlenemez. Önlenmesi de gerekmez. Hatta toplumların yeni durum ve şartlara adaptasyon gücünü de içinde barındıran bir dinamik olarak da görülmelidir.

“Gençlerin yaşlı kuşaklarla çatışmasının özünü, onların otoriteden bağımsız olmak istemeleri oluşturmaktadır. Her türlü otoriteye başkaldırma, tüm kuşak çatışmalarında ortak bir özellik olmaktadır. Bağımsız olmak, özgür olmak, kendi başına karar vermek, otoritenin baskısından kurtulmak isteği, ergenlerin ortak bir özelliğidir. Kişisel kimliğe ve toplumsal olgunluğa ulaşmak için genç karşı gelir, meydan okur ve yaşlı kuşağın yerini almaya çalışır. İşte burada kuşaklar çatışmasının tohumları yatar.

....

Kuşaklar çatışmasının belli başlı görünüşleri arasında değer çatışmalarının önemli bir yeri vardır. Bir kültürde geniş ölçüde kabul edilmiş genel değerlerin insanlar üzerindeki bütünüleyici etkisine rağmen toplumsal sorunlar bazı durumlarda toplumsal değerlerden ortaya çıkar. Kuşaklar çatışması da, toplumlar da değer değişimleri sonucu değer çatışmalarını yüzeye çıkarmakla toplumsal sorunlara yol açabilir.

...

Toplumlardaki bölünmeler, değerlerin çeşitlenmesine yol açar. Geçmişteki toplumların çoğu, ortak olarak paylaşılan merkezi birtakım değerlere sahiptirler. Bugün ise düşünce birliği bozulmakta, ortak ölçüler kaybolmaktadır. İşte bu oluşumda gençlerin de rolünü belirtmek gerekir. Onlarca genel toplumsal değer, genellikle olumsuz olarak takdir edilir. Günümüzdeki değerler, tarihte hiçbir dönemin yaşamadığı kadar hızlı oluşmaktadır. Gelecek ise daha hızlı değer değişimlerine sahne olabilir. Bir başka ifadeyle, günümüzdeki kuşak çatışmaları norm çatışmaları şeklini almakta bu da ciddi kimlik kaymalarına yol açmaktadır. Yerleşmiş ve saygı duyulan normlar, yaşlı kuşaklarca mutlak, gençlerce kabul edilmeyen



Sevginin gücüyle bütün problemler aşılabılır...

normlar olarak görülür. Yaşlılar yenilikleri ihtiyatla, düşmanlıkla ve itirazla karşılarlar. Onları ahlak dışı, gayri tabii, yıkıcı, acayip olarak görürlerken gençler de anlaşılammaktan, çocuk muamelesi görmekten, sorumluluk verilmemesinden, baskıcı ve otoriter tutumlardan, kararlara katılmaktan yakınmaktadır.” (Prof. Dr. Mahmut TEZCAN, *Gençlik Sosyolojisi Yazıları*)

Aristo şöyle der: “... Babayla çocuklar arasında çok büyük bir yaş aralığı olmamalıdır. Çocukların yaşlı ana-babaları için yapabilecekleri çok az şey vardır; babalarının da onlara pek az yardımı dokunur. Yaşları çok yakın da olmamalıdır. Çünkü bu, ilişkilerin bozulmasına yol açar; hemen neredeyse çocuklarıyla aynı yaşta olan babalar, onlardan gereği gibi saygı görmezler ve yaş yakınlığı ev işlerinin yönetilmesinde çatışmalara yol açar.”

Bu metinden de anlaşılacağı üzere “kuşak çatışması” her çağın ve her zamanın problemidir. Tamamen önlenemez. Önlenmesi de gerekmez. Hatta toplumların yeni durum ve şartlara adaptasyon gücünü de içinde barındıran bir dinamik olarak da görülmelidir.

Bütün bu bilgiler ve bazı gençlik araştırmaları ışığında bir genelleme yapabileceğimizi zannediyorum:

Gençler güvenilmek ve saygı görmek, danışılmak ve karar süreçlerine katılmak istiyor.

Genç olmanın getirdiği enerjinin dışı vurumu gereği, eskilerden başka fakat sonucu açık yalın büyük toplumsal felaketler olmayan farklılıklarına hoşgörü istiyorlar.

Emeklerinin karşılıklarını onurla adaletle ve eşitçe almak,



Kuşaklar arasında değer çatışmalarının olmaması için, dedelerden torunlara kalıcı değerlerin sevgiyle aktarılması lazım...

eğer bir fedakarlık gerekiyorsa, bunu doğrudan kendileri yapmak istiyor.

Diyalog kanallarının açık tutulmasını, bugün kendini ifadenin bir yolunu bulamasa da, bu gücü kendinde bulduğunda bütün toplumsal kanalların ardına kadar açık olmasını istiyorlar.

Ülkemizde en yaygın kafa karışıklıklarından biri de, “kimlik erozyonu” ile ortaya çıkan “kültürel başkalaşım”ın kuşak çatışması zannedilmesidir. Batı kültürünün çöplüğü, hiçbir değer ve erdem taşıyamayacak kadar süfli ancak “medya dezenformasyonu” ile “tüketim köleliği”ni tahrik için ticari kaygılarla dünyaya pompalanan ve “popülerleştirilen” “hiççi kültür” kuşak çatışması olarak sunulmakta, gençliğin doğal gelişim süreci sorunları olarak algılanmaktadır. Ancak mesele o kadar basit değil.

Nuh ile gemiye binen çocukları arasında “kuşak çatışması” olabilir. Ancak gemiye binmeyen oğlu ile Nuh arasında “millet” farkı vardır. Yani hayatı ve âlemi algılama ve anlamlandırma farkı vardır.

Aile kurmanın faziletine inanmayan bir genç erkek, telli duvaklı gelinlik hayal eden genç kızla bu hayali küçümseyen genç kız; bir arkadaş toplantısı sonrası sarhoşlukla bekaretini kaybeden ve lise sona geldiği halde bakire olan arkadaşlarıyla alay eden genç kızlar ile bekaretini bir ahlaki değer olarak koruyanlar arasında millet farkı vardır.

Oğullarından birini “vatan için kurban adayan” ana ile anlık ileti sloganına herkesin okuyacağını bile bile “hayatın temel amacı, güç istenci, seks ve paradan başka ne olabilir?” yazabilen on altı yaşında bir genç kız arasında millet farkı vardır.

Çatışma kimlik kırılmasına dönüşüyor ve bu bir varlık infialine sebep olmaktan öte “millet” ortak gelecek ülküsünden vazgeçmeye kadar gidiyor...

Dönüşüm, dinamik bir kültürün hakim paradigmaları üzerinden olsa, bu belki belli oranlarda kabul edilebilirdi. Ancak yaşadıklarımız, Batı’nın “kayıp kuşak” dediği çöplüğe doğru evrildiğimizi gösteriyor.

Basınımızın hiççileri, gay ve lezbiyenlik, evlilik dışı ilişkilerin oranı Batı toplumlarıyla aynı orana ulaşırsa; bekaretsizlik yaşı ilköğretime kadar düşerse gelişmişliğimizi onaylayacaklar.

Üreme sorumluluğu ve nesil emniyeti eksenli sağlıklı bir



Gençlerin,yaşlılardan öğrenecekleri çok şey var...



Bazı ailelerde kuşak çatışmasına yer yoktur...

cinsel yönelim, doğuştan gelebilecek bazı fizyolojik ve psikolojik nedenlerle sapabilmektedir. Ne yazık ki, ülkemizde sosyal, kültürel, siyasal ve ekonomik nedenlerin ürettiği sapkın bir sektör oluşmuştur. Yani burada, insanların bedenlerini satarak kazanç elde etmeleri/zorunda kalmaları ya da onların servis edildiği, onlardan bu hizmeti satın alan fahişeleri konuşmak gerekir.

Tv dizilerinin çoğunda baş kahramanların gayri meşru çocuk yapmalarıyla, evlilik öncesi cinsel ilişkilerin teşvik edilmesi; çıkmacı(flört), kız-erkek eve çıkma gibi olguların yaygınlaştırılması nasıl kuşak çatışması olarak nitelendirilebilir? Bu düpedüz soysuzlaşma, kimliksizleşmedir. Bir kültürel dönüşme değil, “hiçleşmedir.”

Türkiye’de bu gidişattan her kesim rahatsızdır aslında. Ancak bir başka açmaz da var ki, bu ülkede ahlaktan bahsettiniz mi dinci damgasını yiyorsunuz. Başka bir ihanet çemberinin içine düşüyorsunuz. Bu durumda çocukların zararlı alışkanlıklardan korunması, toplumsal düzeni sağlamak için aleni fuhşu, içkiyi yasaklamak karşı devrimcilik; savunmak ve insafsızca mutedil/mütedeyyin insanlara saldırmak çağdaşlığın gereği olarak takdim edilebiliyor...

İslam kültür ve medeniyeti açısından değişim, yaşamın bir zorunlu sonucu olarak ifade edilmiş ve hukukun sürece göre değişmesi gerektiği de vurgulanmıştır. “Ezmânın teğayyürü ile ahkâmın teğayyürü inkar olunamaz: Zamanların değişmesi ile hükümlerin değişmesi inkar edilemez.” (Mecelle) denilmesine rağmen, bu değişimlerin hangi noktalarda olacağı toplumun önünde giden alimlerce risk olarak ortaya konulmadığı için toplum geleneğin barikatlarını aşmıştır. Bu devam ederse genel olarak toplum için İslam referans olmaktan çıkacaktır. Tarihçi **Barnabas**, “Mağara Arkadaşlarını(Ashabi Kehf)” tanımış ancak geçen üç yüz yılın oryantasyonunu yapamamıştır. Ashabi Kehf’i kalmaya ikna edememiştir. Ashabi Kehf, değişen zamanın şartlarına uyum sağlayamayacaklarını düşündükleri için mağaraya dönüp ölümü dilemişlerdir.

Değişecek zamandan kasıt, değişen teknolojik ve düşünsel araçlardır. Değişen düşünsel ve teknolojik araçlarla, İslam’ı -referanslar ekseninden- yeniden kurgulayacak “usulü’l-din” dehalari, toplumun önünde yürüme sorumluluğundan kaçamazlar.□

(*): Tarihçi-Eğitimci ve Yazar

Fotoğraflar: Ali Osman Bayraktar arşivi



Hakkı BAYRAKTAR(*)
bayraktar@hakikat.net

KUR'ANI ANLAMAK ve O'NA TABİ OLMAK

İnsanlık huzur, barış ve gerçek mutluluğu tatmak istiyorsa, her türlü derdinin devası için Kur'an eczanesine müracaat etmek zorundadır. Yani; Kur'an'ı, -Allah Resulünün, ashabına yaşattığı gibi- yaşamak durumundadır. Bu da, Kur'an'ın özünden ve ruhundan habersiz olarak üç-beş ayet meali ezberleyip ahkam kesmekle olmaz...Bu ancak Kur'an'ı davranışlarına aksettiren "Peygamber vârisleri âlim ve âriflerin" tezgahında dokunmakla mümkün olacaktır. Sahtekar ve maneviyat istismarcılarından Allah'a sığınırız...

Âlemlerin Rabbi, ilk insan ve ilk peygamber Hz. Âdem'den son peygamber Hz. Muhammed Mustafa(s.a.v.)'e kadar gelmiş geçmiş bütün peygamberleri, insanlığa yol gösterici gerçek önderler olarak gönderdiği gibi onlar aracılığıyla tebliğ ettiği yüz dört kitabı da, hidayet rehberleri olarak nâzil buyurmuştur.

Aynı Allah'ın (ki, O'ndan başka ilah yoktur) aynı görevle sorumlu elçileri olmak bakımından peygamberler arasında bir fark yoktur.(el-Bakara, 285) Ancak mertebe ve fazilet bakımından peygamberlerin kiminin kimine üstün kılındığı da ayetle sabittir.(el-Bakara, 253)

Öyleyse; -insanlığı aynı ulvi hedefe çağırma bakımından- ilahi kitaplar arasında da fark yoktur. Ancak muhteva, hitap alanı ve fazilet bakımından kitapların da farklı olduğunu söyleyebiliriz. Hal böyle olunca; en son ve âlemşümül bir kitap olan Kur'an'ın yüceliği tartışma götürmez. Hâtemü'l-Enbiya ve Resûl-ü Sekaleyn olan Peygamber Efendimiz'in yüceliğinin tartışılmayacağı gibi.

Kendinden önceki bütün kitapları nesh etmesi (hükümünü kaldırması) ve kıyamete kadar -korunarak- hükümünün devam edecek olması, Kur'an'ın başka bir farkını ortaya koymaktadır.

Bütün bunlara rağmen, geçmiş bütün peygamberlere ve bütün ilahi kitapların asıllarına inanmak bir Müslümanın iman borcudur.(el-Bakara, 285)

❖Cenab-ı Hak, Kur'an'ı Nasıl Takdim Ediyor?

Yüce Rabbimiz, Son Seygamberi aracılığı ile en büyük mucize olarak gönderdiği Kur'an'ı, bizzat kendisi tanıttıyor ve vahiy yoluyla takdim ediyor:

"Sana bu Kitab'ı, herşeyi açıklayan ve Müslümanlara yol gösterici, rahmet ve müjde olarak indirdik."(en-Nahl, 89) / "(Bu Kur'an), Rablerinin izniyle insanları karanlıktan aydınlığa; yani her şeye galib (ve) övgüye layık olan Allah'ın yoluna çıkarman için sana indirdiğimiz bir kitaptır."(İbrahim Sûresi, 1) / "Ramazan ayı -ki; insanlara yol gösterici, hidayet, doğruyu ve yanlış birbirinden ayırdedip açıklayıcı olarak- Kur'an o ayda indirilmiştir."(el-Bakara, 185)

Bu ayetlerin açık beyanı, Kur'an'ın genel olarak şu özelliklerini tespit etmemizi sağlıyor:

Kur'an, herşeyi açıklayan(tbyan) bir kitaptır: Kur'an, birçok ayetinde, kendini "**Kitab-ı Mübîn**" olarak tanıttıyor. Yani, "**Apaçık Kitap**"; herşeyi en net ve duru bir şekilde beyan eden bir kitap. Cenab-ı Hakk'ın, insanlığın hidayeti için gönderdiği kitabını noksan ya da anlaşılmasız bir kitap kabul etmek, Kur'an'ın gönderiliş gayesine ve Allah'ın sıfatlarına aykırıdır. Kullanının her zaman ve mekanda ihtiyaçlarını bilen (Âlim /Habîr olan) Allah(c.c.) noksan sıfatlardan münezzehtir. (Sübhandır.) Onun için, Allah'ın kitabında, insanlığın her meselesine bir ışık bulabilirsiniz. Yeter ki, meselelenizi Kur'an'ın nuruyla aydınlatmaya karar veriniz. Rabbimizin şu ayeti, Kur'an'ın her hususta bizim için yeterli ve

yol gösterici olduğunu beyan etmiyor mu?:

"Yaş ve kuru, hiçbir şey müstesna olmamak şartıyla açık bir kitapta(Levh-i Mahfuz'da /Kur'an'da)dır."(el-En'am, 59)

❖**Kur'an, müttakiler için bir hidayet kaynağıdır:** Kur'an, kendisine inananlara en doğru yolu(Sırât-ı Müstekîm) gösterir. Münkirler, Kur'an hidayetinden müstefid olamazlar. Çünkü ışıktan mahrum olanlar, karanlıkta yollarını daima şaşırma mahkumdurlar. Kur'an'ın nurunu, samimi olarak rehber edinenler, yollarını asla şaşırılmazlar. Evet, "*Kendinde hiçbir şüphe bulunmayan Kur'an,*" "*Takva sahipleri için bir hidayet rehberidir.*"(el-Bakara, 2)

❖**Kur'an bir rahmettir:** Kur'an; "*Alemlere rahmet olarak gönderilen*"(el-Enbiya,106) Hâtemü'l-Enbiya(s.a.v.)'in en büyük rahmet mucizesidir. Sevgili Peygamberimiz(s.a.v.), 'rahmet' olan Kur'an'ın mübelliği olduğu için 'alemlere rahmet' olmuştur. Çünkü O, inkarı sebebiyle kurumuş ve ölmüş gönülleri, Kur'an'ın rahmet sağanaklarını serpmek suretiyle yeşertmiş ve diriltmiştir. Bugün dahi insanlığın dirilişi, o 'Ebedi Rahmet'e bağlılıkla mümkün olmaktadır. Kur'an'ın rahmetinden mahrum olmak demek; dünyada da, ukbada da huzursuz ve eza içinde yaşamak demektir.

❖**Kur'an, bir müjdedir:** Kur'an, kendine tabi olanları hidayetle(el-İsra, 9) fani dünyanın ve ebedi ahiretin her türlü huzur ve saadetiyle; en güzeli de, cennet ve cemelullah ile müjdeler. İnkara saplanıp kalanları da '*elîm bir azap*'la müjdeler!-... (el-Bakara, 25)

❖**Kur'an, furkandır:** Yani; doğru ile yanlış, müsbet ile menfiyi, iyi ile kötüyü, haram ile helali, hak ile batılı...mutlak manada ancak Kur'an'ı mikyas yaparak, onu ölçü olarak ayırt edebilirsiniz. Gerçek adaleti, ancak Kur'an'ın ebedi düsturlarıyla sağlayabilirsiniz.

Öyleyse; insanlık huzur, barış ve gerçek mutluluğu tatmak istiyorsa, her türlü derdinin devası için Kur'an eczanesine müracaat etmek zorundadır. Yani; Kur'an'ı, -Allah Resulünün, ashabına yaşattığı gibi- yaşamak durumundadır. Bu da, Kur'an'ın özünden ve ruhundan habersiz olarak üç-beş ayet meali ezberleyip ahkam kesmekle olmaz...Bu ancak Kur'an'ı bir bütün olarak anlayıp davranışlarına aksettiren "*Peygamber vârisleri âlim ve âriflerin*", yani bizleri Allah'ın Sevgili Resûl'üne ve Rabbü'l-alemine vardığı yoldan taşıma liyakatindeki gerçek Allah dostlarının terbiyesine girmekle; erenlerin tezgahında dokunmakla mümkün olacaktır. Sahtekar ve maneviyat istismarcılarından Allah'a sığınırız.□

(*): İlahiyatçı-Eğitimci

MAÇ SADECE SAHADA MI OYNANIYOR?..

Trabzonspor'un sayısız başarıları geçmişte yaşatılmış olup tesadüfi olmadığı gibi yeni bir kıtayı keşfe de ihtiyaç yoktur. Önemli olan, yaşanmış başarıların iyi analiz edilip bugüne uyarlanıp kenetlenmesinden geçmektedir.



Harun ÖZDEMİR(*)

ŞalFed 1. ve 2. Dönem Gnl. Bşk.
harunoz61@hotmail.com



Trabzonspor ve taraftarları, alışık oldukları bu sevinci yeniden yaşamak istiyorlar...

Trabzon nice uygarlıklara şahit olmuş, Karadeniz'in hırçın dalgalarının -bilinen tarihi ile- 4000 yıldır kıyılarında şarkılar söylediği ve bunca zaman insanların yaşadığı uygarlık kentlerimizin en önemlilerinden birisidir

Trabzon dünya üzerinde çok fazla değer yetiştirmiş bir il olmasına rağmen bu özelliği bugünkü kamuoyunda fazla bilinmemektedir. Bu şehrimiz padişahlar, sadrazamlar, iş adamları, sanatçılar, sporcular, bilim adamları ve nice değerli insanları bağrından çıkarıp tüm insanlığın hizmetine sunmuştur.

Trabzonumuz, son kırk yıla damgasını Trabzonspor ile vurmuştur. Tarihinde sayısız başarılarla imza atan Trabzonspor futbol takımı, Anadolu'nun bir sesi olarak kabul görmüş ve alkışlanmıştır.

Futbolun bir oyun olmasının yanında günümüzde siyasi, diplomatik ve ekonomik bir iletişim ve güç aracı olduğunu kabul eden dünya ve spor kamuoyu, bu imkanı -çok bilinçli bir şekilde- bölgelerinin, ülkelerinin çıkarları doğrultusunda kullanmaktadır. Bunu başarılı olarak kullanan takım ve ülkeler, kendi memleketlerinin dolaylı reklamlarını yapıp bulundukları bölgenin kalkınmasına ve tanınmasına büyük katkılar sunmaktadır.

Trabzonspor ise her geçen gün ve yıllar büyük bir prestij kaybı yaşayarak bulunduğu şehrin dokusal özelliklerini taşıyamaz duruma düşmekte, bu ağır yükün altında ezilmeye başlama sürecine girmektedir. Trabzon şehri bundan böyle tüm argümanlarını ve tüm birikimlerini ön plana çıkarmak zorundadır. Bu argümanların en önemlisi, Trab-

zonspor ve onun başarılarına taşınması olmalıdır.

Trabzonspor'un sayısız başarıları geçmişte yaşatılmış olup tesadüfi olmadığı gibi yeni bir kıtayı keşfe de ihtiyaç yoktur. Önemli olan, yaşanmış başarıların iyi analiz edilip bugüne uyarlanıp kenetlenmesinden geçmektedir.

Bu bağlamda son günlerde bir tv kanalında **"Devler Ligi"** adı altında eski ünlü futbolculardan kadroların oluşturduğu, biraz da gösteri ve reklam kokan ama sonuçta genç dimağları fazlaca etkileyen bir görsel şölen, -Trabzonsporlu bir takımı bırakın- Trabzonspor'dan bir futbolcunun bile yer almaması bizlere ne yapmamız gerektiğinin ip uçlarını vermiyor mu? Bırakın Türk yıldızı olmayı bu ülkede birkaç yıl futbol oynayan **Nouma** ve **Elvir Baliç** gibi isimleri takım kaptanı yapıp ana kanallardan birinde her akşam maçlarını izlettiren, bu ülkede onlarca yıldız yetiştirmiş Trabzonspor takımından bir yıldızın bile yer almaması ne acı görünüyor değil mi? Üstelik bu kanalın genel müdürü Trabzonlu ise ne düşünebiliriz?!

Sonuç olarak, sevgili Trabzonspor sevdalıları; başarıyı yakalamak için her alanda birlik, her yerde reklam, herkeste sempati uyandırmak gerekmektedir.

Biz "Trabzonsporlu" olanlar bunu gerçekleştirmek için ne kadar çaba harcıyoruz. Maç sadece sahada mı oynanıyor?..□

(*)- 1966'da Şalpazarı-Fidanbaşı köyünde doğdu. Eskişehir Anadolu Ü. İşletme Fakültesi'ni bitirdi. / Gençlik yıllarında İst. DSİ Spor Kulübü'nde lisanslı futbol oynadı. / 1985'de İstanbul DSİ'de işe başladı. İş yerinde değişik tarihlerde maas mutemedi, Beton ve Zemin Laborantı, Sosyal Hizmetler Şefliği görevlerinde bulundu. DSİ'nin son yirmi yılda İstanbul'da yapmış olduğu büyük projelerin çoğunda inşaat teknisyeni, kontrolörlük görevlerinde bulundu. Sazlıdere Barajı ve bağlantı yolları, Tugay Deresi ıslahı, Tuzla Aydınlatma Deri Sanayi Göletleri, Emirli Temiz Su Arıtma Tesisleri, Taşdelen Deresi ıslahı, Melen sistemi 6. Paket Mahmut Şevket Paşa Tünelleri ve Ishale Hatları kontrolörlük görevlerinde bulundu. Halen Melen Sistemi Boğaz Geçiş Projesi Tünel ve Şaft inşaatlarında kontrolör olarak çalışmaktadır. / 1988 yılında Anap Kartal Gençlik Kolları Başkanlığı, 1993 Trabzon Şalpazarı Fidanbaşı Köyü Derneği Kurucu Başkan vekilliği, (1995-1998) Trabzon Şalpazarı Dernekler Birliği Kurucu Başkanlığı ve Başkanlığı, 1997 Trabzon Dernekler Birliği kurucu üyeliği, (1997-2001) Anap Samandıra Belde Başkanlığı, (2002-2004) Samandıra Karadenizliler Derneği Başkanlığı, (2004-2005) Samandıra Ağasaharlar Derneği Başkan Vekilliği, 2005 Trabzon Şalpazarı Dernekler Federasyonu Kurucu Gnl. Başkanlığı, (2005-2009) Trabzon Şalpazarı Dernekler Federasyonu Genel Başkanlığı Görevlerinde bulundu. / Tes- İş Sendikası İst. 2. Nolu Şube'de İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği temsilciliği de yapmış olan Özdemir'in bir çok STK üyeliği de bulunmakta olup bazıları şunlardır: DSİ Spor Kulübü üyeliği, DSİ Vakfı üyeliği, Trabzon Dernekler Federasyonu üyeliği, Kastop Konfederasyonu üyeliği, Trabzon Şalpazarı Dernekleri ve Federasyonu üyeliği, Trabzonspor Kulübü Kongre üyeliği, Tes-İş Sendikası üyeliği, Ağasar Yapı, Gıda, Turizm A.Ş. kurucu üyeliği. / **Harun Özdemir**, 2007 seçimlerinde Demokrat Parti'den İstanbul 1. Bölge milletvekili adayı olmuştur. / Özdemir evli ve üç kız çocuğu babası olup iyi derecede İngilizce bilmektedir.



Mustafa KAHRAMAN(*)
mkahraman_61@hotmail.com

ŞENOL GÜNEŞ İLE DÖRDÜNCÜ DÖNEM

Bunca yıllık hasretin sona ermesi için (şampiyon olduğu yıllardaki gibi) birlik ve beraberlik sağlanmalı. Belki zor ama (gönlü yaralı ve bir ümit ışığı gören milyonlar için) bu şart. Olması gereken birliktelik sağlanırsa, hiçbir güç bu camianın önünde duramaz...



Trabzonspor, sadece kendi taraftarlarının değil, güçlüye karşı gelme arzusu ve azmi olanların temsilcisidir...

Trabzonspor'un başına teknik direktör olarak dördüncü kez gelen **Şenol Hoca**, 1991, 1996, ve 2005 sezonlarında da "Bordo Mavi"li camianın başında yer almıştı. Trabzonspor, onun teknik direktörlüğünde geçen üç dönemde ligi iki kez ikinci olarak bitirdi. '96 hala hafızalarda; diğeri de 2005 sezonu **Atay AKTUĞ** dönemi idi...

İkincilikleri iyi irdelersek şu sonucu yakalarız: '96 da kaçan şampiyonlukta, çok sınırlı olan kadroya bir-iki takviye yapılabilseydi sonuç çok farklı olacaktı. Yine 2005 sezonunda da bir-iki takviye sayesinde, hem şampiyonlar ligine kalınabilecek, hem de sezon şampiyon olarak tamamlanabilecekti.

Hazindir ki beklenen takviyeler bu iki dönemde de ya-



Neşeli kalmanın yolu gollerden geçer...



Şenol GÜNEŞ, Trabzonspor camiası için yeniden büyük bir ümit oldu.

pılamadı. Bunların faturaları ise, dönemin yönetimleri kadar **Şenol GÜNEŞ**'e de kesilmişti. Çünkü çalıştığı yönetime -dirayet ve direnç göstererek- gerekli takviyeleri yaptırmadığı için faturayı -yönetimlerle birlikte- kendisi de ödemişti.

Aradan geçen bu kadar zamandan sonra, kaos ve karışmanın iyice hakim olduğu bu dönemde Trabzonspor'un başına dördüncü kez -teknik direktör olarak- gelen **Şenol GÜNEŞ**, geçmişteki yönetimleri koruma pozisyonundan sıyrılır ve eksik gördüğünü yaptırırsa başarılı olacağını düşünüyoruz. Bununla birlikte Trabzonspor'da asıl sorunun yönetsel olduğu bilinse de, **Şenol GÜNEŞ**'e çok iş düşmektedir.

Temenni ediyoruz ki, gelişti heyecan ve umut rüzgarı estiren **Şenol GÜNEŞ**, kendisinin ve camianın istediği şampiyonluğu bu kez yakalsın.

BAŞARI ŞART; ÇÜNKÜ...

Türk futbol tarihine geçmiş dört büyük; dahası şampiyonluklara imza atmış büyükler, FIFA'nın Dünya haritası panosunda, her ülkenin şampiyon olmuş illerinin üzerinde

yanan kırmızı bir ışık ile belirlenir. Haritadaki Türkiye üzerinde bu ışık iki ilde yanmaktadır; biri İstanbul diğeri de Trabzon.

Onun içindir ki Trabzonspor, sadece kendi taraftarlarının değil, güçlüye karşı gelme arzusu ve azmi olanların temsilcisidir. Bu bakımdan Trabzonspor, geniş bir kitlenin sembolü ve bir başarı nümunesidir aynı zamanda. Bundan dolayıdır ki Trabzonspor'u yönetmek, ekonomik gücün ötesinde bilgi, birikim, eğitim, tecrübe ve dik duruş gibi farklı özelliklere sahip olmayı gerektirir.

Şampiyonluklar yazmış, Avrupa devlerini dize getirmiş bu büyük devi, artık yirmi altı yıllık uykulu döneminden uyandırıp sahip olduğu misyona hızlı bir şekilde kavuşturmak gerekmektedir. Bu fırsat geçen sezon gerçekleştirilemedi. Maalesef tarihi fırsat kaçmış oldu. Yeni sezonun eksikleri belliydi. Ancak -ilginçtir ki- hiç biri giderilemedi ve yeni sezona da milyonlarca taraftar üzgün girdi.

Aslında yapılacaklar çok da zor değil. Kulüpleri büyük yapan, geçmiş başarılarının yanı sıra taraftarıdır, geniş camiasıdır. Bu da Trabzonspor'da var. Şampiyonluklar, marka olmayı getirdi; marka da rantı...Camia gruplara ayrıldı; ben başkan olayım, ben yönetimde olayım, ya da benim yakın olduğum ekip kulübü yönetsin mantığı, bu büyük camiayı gruplara ayırarak gücün bölünmesine neden oldu.

Bu mantıktan bir defalığına da olsa kurtulup, bunca yıllık hasretin sona ermesi için -şampiyon olunduğu yıllardaki gibi- birlik ve beraberlik sağlanmalı. Belki zor ama -gönlü yaralı ve bir ümit ışığı gören milyonlar için- bu şart. Olması gereken birliktelik sağlanırsa, hiçbir güç bu camianın önünde duramaz. □

(*): Meltem Tv Spor Müdürü



Uzun yıllar şampiyonluğa hasret olan camia, bu birlikteliğe muhtaç. / Trabzonspor'a hizmet vermiş başkanlar birarada (Soldan: Özkın Sümer, Sadri Şener, M. Ali Yılmaz (onursal başkan), Faruk Özak (Bakan), ve A. Celal Ataman.)

Foto.: Mustafa Kahraman arşivi ve www.trabzonspor.org.tr



BU HARİTA HANGİ ÜLKENİN?..(*)

Mehmet DEMİRKOL

O gün bu haritada Trabzon da vardı. Bugün Türkiye'nin tek şampiyon şehri, ülkenin tek gerçek futbol şehri, kulübün şehri geçtiği tek vilayet de haritada yok. Onlar da artık Türkiye'nin dışında. Şimdi de Diyarbakırlıların yanına Trabzonlular da eklendi. İki şehir aynı mağduriyeti yaşıyor.



3 Eylül'de yazmış, uyarmaya çalışmışım. Üç ay geçti hazırlıklar tamamlandı. Lansman yapıldı. Ve akıl almaz şekilde kimsenin umursamadığı ortaya çıktı. Bu ülkenin hal-kına, yöneticisine, bakanına, başkanına, kimseye dokunmadı. Kimse rahatsız olmadı. Kimse önemsemedi. Aynı gün arayıp sonra da yazısında bahseden Yılmaz Özdil dışında. Ve tabii Diyarbakırlılar...

O gün bu haritada Trabzon da vardı. Bugün Türkiye'nin tek şampiyon şehri, ülkenin tek gerçek futbol şehri, kulübün şehri geçtiği tek vilayet de haritada yok. Onlar da artık Türkiye'nin dışında. Şimdi de Diyarbakırlıların yanına Trabzonlular da eklendi. İki şehir aynı mağduriyeti yaşıyor.

Bugün durum şu: 2016 eğer bize verilirse Orta ve Batı Anadolu'ya verilmiş olacak. Doğu ve Güney Doğu'ya değil. 2016 eğer bize verilirse Ege ve Akdeniz'e verilecek, Karadeniz'e değil.

Şu haritaya bir baksanıza...Bu haritayı bir Fransız gazetesi yapsa... Ülkemizi bölüyorlar diye ortalığı yıkarız. Bu haritayı Yunanlılar yapsa Pontusculuk yapıyorlar der, nota veririz.

Açıkça söyleyeyim. Ben bu adaylığı desteklemiyorum. Birisi bana sorarsa bu organizasyonun alınmaması için elimden geleni de yaparım. Rakibiniz sadece İtalya ve Fransa değil. Ben de rakibinizim.

Kendimizden kaçıyoruz

Bırakalım bu işleri. Şimdi UEFA istemiyor diyebilirler. Yalan... Şartlara uymuyor diyebilirler. Bu da yalan. Uymuyorsa da altı senede o şartlara uyarsın.

Söyleyin, Trabzon'daki otel sayısı Guimares'tekinden daha mı az? Leipzig Diyarbakır'dan daha mı yakın? Sadece uçakla gidiliyor, alternatif yok diyecekler...Japonya'nın Kuzey'indeki adada yer alan Sapporo Stadi'na nasıl gittik? Kore'nin Güneyi'ndeki Jeju Adası'na aynı Dünya Kupası'nda nasıl gidildi?

Dört büyük organizasyona gittim. Hepsinde de organizasyon ülkenin her yerine, mümkün olduğunca her yerine yayılmıştı. En doğudan en batıya, en kuzeyden en güneye

kadar...Mümkün olabildiğince her yere. Çünkü zaten esas amaç budur. Ülkeyi topyekün harekete geçirmek. Ama biz toplam toprağın yarısından azına sığmaya çalışıyor, kendimizden kaçıyoruz.

Bu ayıptır. Bu suçtur. Ve buna ses çıkarmayan herkes de bu ayıba, bu suça ortaktır.

Normal bir ülkede Gökçeada'ya stat yapıp orada maç oynatmaya çalışırlar. Sadece Ege aynı zamanda bir Türk denizidir demek için. Ama nerede!

Eğer Diyarbakır ve Trabzon bu organizasyona uygun değilse...Bunu Cumhuriyetin 86'ıncı yılında gönül rahatlığıyla söyleyebiliyorsan, hedefin, bu şehirleri altı sene içinde hazır hale getirecek planlamayı ve çalışmayı yapmak olmalıdır.

Yok hayır böyle bir çabaya girişmem diyorsan da, yapılması gereken şey onları dışarıda bırakmak değil, aday olmamaktır.

Ne zaman uygun olurlar, sen de o zaman aday olursun. Yoksa! Eğer sen bu adaylığa Diyarbakır'ı almıyorsan, Diyarbakır'la ilgili söyleyecek bir şeyin kalmaz. Ve bu, bu ülkenin kendi kalesine attığı en kritik gol olur.

Pes diyorum!

Tekrar ediyorum. Bu harita benim ülkemin haritası değil.

Bunu eğer dert etmiyor ve "ne olacak canım şartlar işte, UEFA öyle istiyor" vs. diyorsanız, ben de size ancak "pes!" derim, "yuh!" derim...□

Not: Bu yazıyı yazarken gazeteden sevgili editör arkadaşım **Levent Kalkan** arayıp **Fenerbahçe**'nin konuyla ilgili bir açıklama yaptığını söyledi. Okudum...Siz de muhtemelen Fenerbahçe böyle bir açıklama yaptığı için gazetelerde bu konuyla ilgili bol bol haber ve yorum okuyacaksınız.

Kendi adıma şunu söyleyebilirim: İyi ki Fenerbahçe Stadi dışarıda kalmış! En azından bu sayede, Fenerbahçe isyan edince belki konu tartışılır. Yoksa **Trabzon**'un, **Diyarbakır**'ın feryadını duyan olmayacaktı. (*Milliyet*, 29 Aralık Salı 2009)

(*): <http://www.sporyazarlari.com/FFutbol/galatasaray/mehmet-demirkol/29-12-2009/bu-harita-hangi-ulkenin/180226.aspx>

FIKRALAR

Ağasar'dan - Karadeniz'den

“SEN ESSAH EVERİLECEKSİN...”

Geyikli eski Lügütlü mahallesinden Âşamû Ramis'in oğlu İbrahim, birgün babasına;

- “Baba beni ne zaman evereceksin (evlendireceksin)?” deyince babası;

- “Kapıdaki taflan, yaprağını dökünce,” demiş. (Taflan, hiç yaprağını dökmeyen karayemiş ağacıdır.)

Bu sözden sonra baba Ramis, alışveriş için çarşıya gince oğlu İbrahim, kapıdaki karayemişin bütün yapraklarını sıparttar. (hepsini eliyle yolar atar). Çarşıdan dönen baba Ramis, karayemişi tamamen yapraksız görünce mesajı algılar ve oğlu İbrahim'e;

- “Ara oğlum, sen essah everileceksin!..” der.

“GAŞUĞUM CEBİMDE DURSUN...”

Görel-Kösebekli “Şakirin Yusuf” ve “Yakup” iyi ağaç kaşık ustasıdır. Ancak birisi kaşık tembuh ettiğinde (sipariş verdiğinde), eğer peşin paralı birisi gelirse yaptığı kaşığı ona verirmiş. Geyikli'den “Pirgayibin Kemal”, kaşığın parasını peşin verdiği halde bir türlü kaşığı almak nasip olmamış ve bizzat ustanın yanına gittiğinde bakmış ki bir müşteri daha orada bekliyor ve usta ile pazarlık yapıyor. Kişi Tonya'dan “Lermû” lakaplı birisidir. Usta, Pirgayibin Kemal'e;

- “Bu arkadaş yabancı, uzaktan geldi. Sana yaptığım kaşığı buna vereyim de sana da birkaç gün içinde hemen kaşığını yapar veririm,” deyince “Pirgayibin Kemal” kendisi için yapılan kaşık demetini alıp cebine sokarak;

- “Eğer bu kaşık benimse, cebimde dursun.” demiş ve kaşığını alarak çıkıp gitmiş.



Foto.: Abdullah Gülay

Ramis Kandil (Nüktedanlığı dillere destan)



Foto.: Kamil Bayraktar

Kazıkbeli Pazarı'nda şimşir kaşıklar

“BEN UNU-BUNU BİLMEM; GOLLAR OKARI!..”

Horon esnasında “Kollar yukarı!” komutunu verince kimi horoncular kollarını yukarı kaldırmakta geciktiğinde Eynesilli(Giresun) “Eci Mahmut” namındaki kemençeci; “Ben unu-bunu bilmem; gollar okarı!” dermiş...□

(*) : Yukarıdaki fıkralar, 2009 Temmuzunda gerçekleştirdiğimiz Gavurdağı(Gümüşhane) seyahatimiz esnasında Mehmet Bayraktar(Mu-başırû) ve Mürsel Kenan'dan derlenmiştir.



Foto.: Mustafa Atalar (ŞalFed Gençlik)

İşte “Kollar yukarı”... (Bir ŞalFed şenliğinden)

